

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 56/2024
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová
DNE: 14. března 2024

ŽADATELKA: [REDACTED]

Vážená [REDACTED]

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 05. 03. 2024, Vám v příloze zasílám v anonymizované verzi 10 rozhodnutí týkajících se trestného činu znásilnění. K tomu doplňuji, že v roce 2023 bylo právě těchto 10 pravomocných rozsudků dle § 185 trestního zákona.

příloha: 10x

S pozdravem

Mgr. Roman Kotátko v. r.
předseda soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Zuzana Koppanová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Vencla a přísedících Miloslava Piskáčka a Daniela Masopusta v hlavním líčení konaném dne 15. června 2023 v České Lípě,

takto:

Obžalovaný:

[REDACTED]

je vinen, že

- 1) v přesně určeném dni v měsíci lednu 2022 kolem 22.00 hodin v [REDACTED] ulici [REDACTED] v [REDACTED] čp. [REDACTED] v bytě, který užívá poškozená [REDACTED] narozená [REDACTED] společně se svou matkou a bratrem, donutil poškozenou násilím k pohlavnímu styku tím způsobem, že během sledování filmu začal poškozené požadovat sex, když poškozená přes jeho naléhání odmítla, neboť nebyla na pohlavní styk s ním připravená a navíc měla v danou dobu menstruaci, využil toho, že poškozená ležela na břiše, sedl si na její nohy, stáhnul jí tepláky a kalhotky a držel tělo, aby se nemohla otočit, a následně jí vnikl penisem do vagíny, poškozená plakala a prosila ho, aby přestal, což neučinil a pokračoval v souloži až do svého vyvrcholení, a tohoto jednání se dopustil přesto, že znal věk poškozené,
- 2) nejméně dne 24. 4. 2022 prostřednictvím internetového komunikačního serveru messenger vydíral poškozenou [REDACTED] narozenou [REDACTED] tím, že pokud se nezačne chovat podle jeho představ, zašle fotografie, na nichž je zachycena poškozená ve spodním prádle, její matce, což následně dne 1. 5. 2022 ve večerních hodinách učinil,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

3) v odpoledních, večerních a nočních hodinách dne 6. 8. 2022 v obci [REDACTED] ulici [REDACTED] v [REDACTED] čp. [REDACTED] v bytě, ve kterém bydlí [REDACTED] [REDACTED] se svými rodiči, za účelem vlastního sexuálního uspokojení opakovaně nejméně ve čtyřech případech vykonal nechráněný penilně-vaginální styk s nezletilou [REDACTED] [REDACTED] narozenou [REDACTED] [REDACTED] ačkoli věděl, že dosud nedovršila věk 15 let,

tedy

ad 1)
jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží a na dítěti,

ad 2)
pohrůžkou jiné těžké újmy jiného nutil, aby něco opominul,

ad 3)
vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

čímž spáchal

ad 1)
zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1 alinea první, odstavec 2 písmeno a), b) trestního zákoníku,

ad 2)
přechin vydírání podle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku,

ad 3)
zločin pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

I.

za skutky pod body 1) a 2)

podle § 185 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **30 (třicet) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **48 (čtyřicet osm) měsíců**.

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se **zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 30. 6. 2022, č. j. 2 T 75/2022-292, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

II.

za skutek pod bodem 3)

podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnáct) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **40 (čtyřicet) měsíců**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný [REDACTED] narozený [REDACTED] povinen zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDACTED] narozené [REDACTED] trvale bytem [REDACTED] částku ve výši **80 000 Kč**.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje **zjednodušený** rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný, státní zástupkyně a zmocněnec poškozené po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na písemném vyhotovení odůvodnění rozsudku a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do **osmi** dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze podle § 246 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadat opravným prostředkem.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 15. června 2023

Mgr. Milan Vencel v. r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Vencla a přísedících Ing. Milana Ištoka a Ing. Ladislava Urbánka v hlavním líčení konaném dne 8. června 2023 v České Lípě

takto:

Obžalovaný:

[REDACTED]

je vinen, že

dne 17. 10. 2021 v odpoledních hodinách ve [REDACTED] - [REDACTED] č. p. [REDACTED] v místě tehdejšího společného bydliště, po vzájemné slovní rozepři mezi obžalovaným a poškozenou [REDACTED] narozenou [REDACTED] [REDACTED] kdy obžalovaný po poškozené hodil kolečko od vysavače, které ji zasáhlo do temene hlavy, což poškozenou rozčílilo a po obžalovaném hodila lahev s čistícím prostředkem, načež obžalovaný k poškozené přistoupil, začali se vzájemně postrkovat, až ji chytil za límec jejího trika a prudce s ní smýkl o zem, čímž poškozená utrpěla tříštivou zlomeninu dolního konce vřetenní kosti s posunem úlomků a rozvolnění dolního skloubení loketní kosti se zápěstím s nutností lékařského ošetření a následnou hospitalizací v Nemocnici v [REDACTED] [REDACTED] v době od 28. 10. 2021 do 31. 10. 2021 a dobou léčení nejméně šest týdnů,

tedy

jinému úmyslně ublížil na zdraví a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

čímž spáchal

zločin ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 146 odstavec 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dva) roky**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **2 (dva) roky**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu škody poškozeným, a to:

- **České průmyslové zdravotní pojišťovně**, IČ: 47672234, se sídlem Jeremenkova 161/11, 703 00 Ostrava – Vítkovice, částku ve výši **39 700 Kč**.
- **České republice – Ministerstvu spravedlnosti ČR**, Odboru odškodňování, se sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2, částku ve výši **50 000 Kč**.
- [redacted]
částku ve výši **10 538,70 Kč**.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozená [redacted]
[redacted], odkazuje se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu se

Obžalovaný:

[redacted]
[redacted]

podle § 226 písmeno a) trestního řádu**zprošťuje obžaloby, kterou mu bylo kladeno za vinu, že**

krátce po půlnoci dne 7. 7. 2021 ve [redacted] - [redacted] č. p. [redacted] v místě tehdejšího společného bydliště, znásilnil svou bývalou přítelkyni [redacted], tím způsobem, že v době, když usnula na pohovce v obývacím pokoji, za ní do tohoto pokoje přišel, čímž poškozenou probudil, přisedl si k ní na gauč a následně z ní začal strhávat spodní kalhotky, v nichž spala, čemuž se poškozená snažila zabránit a začala kolem sebe i do obviněného kopat, na což on nereagoval, poškozené chytil jednou rukou nohy a prsty druhé ruky jí opakovaně zaváděl do přirození, a to i přesto, že mu poškozená po celou dobu dávala najevo svůj nesouhlas tím, že se jeho jednání aktivně bránila,

tedy, že by

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

čímž měl spáchat

zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1 alinea 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu poškozená [REDAKCE], odkazuje s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v České Lípě po provedení několika hlavních líčení dospěl k závěrům, které jsou vyjádřeny ve výrocích rozsudku.
2. **Obžalovaný** [REDAKCE] po poučení a vyzvání k vyjádření k obžalobě před soudem prohlásil, že se cítí nevinný. Obžalovaný dále obecně zdůraznil, že vždy to, co tvrdil, je pravdivá verze obou událostí. Domnívá se, že se naopak stal obětí v domácnosti, kterou sdílel společně s poškozenou [REDAKCE]. Snažil se poškozenou vystěhovat ze svého domu v [REDAKCE] což se mu nedařilo, protože poškozená se v domě stále zdržovala. Nemůže proto ani souhlasit s tím, jaké po něm poškozené vyžaduje zaplatit odškodnění. Obžalovaný rovněž vypověděl, že k jednání, které je mu kladeno za vinu v obou bodech obžaloby, nedošlo způsobem, který je zde popsán. Pokud jde o skutek ze 6. 7. 2021, tak s poškozenou [REDAKCE] měli hádku a po této hádce se s poškozenou chtěl smířit a chtěl ji přesvědčit, aby šla přespat zpět k němu do ložnice. Popsal, že poškozenou probudil tím, že na ni sáhl, ale rozhodně jí nikam nezasouval prsty. Poškozená na jeho snahu reagovala tím, že ho zkopla z gauče, kde ležela. Na toto její jednání pak jen vztekle slovně reagoval, protože to byla reakce, kterou o ní nečekal. Nakonec pod vlivem emocí se s poškozenou dohadoval. K dalšímu bodu obžaloby vypověděl, že 17. 10. 2021 byla neděle a prováděl úklid. Při úklidu kuchyně se objevila poškozená [REDAKCE] která před ním demonstrativně vysypala pastelky a snažila se vyvolat konflikt. Zareagoval na to tak, že vzal plastové kolečko od vysavače, které po poškozené hodil. Po chvíli dostal ránu do hlavy a zjistil, že byl udeřen lahví čistícího prostředku na kávovar. Šel proto k poškozené a snažil se ji dostat z místnosti pryč. Chtěl, aby tzv. „vypadla“ a hádali se. V rámci přiblížení chtěl dosáhnout vyvedení poškozené ven, chtěl ji vzít v oběti nebo za ramena. Poškozená na jeho snahu začala reagovat agresivně, začala se bránit, přestože ji chtěl jenom dostat z místnosti a vzájemně se strkali. Obžalovaný dále vypověděl, že následně nějakým způsobem oba začali padat, kdy v té době byli k sobě čelem. Při pádu poškozená spadla na ruku. Domnívá se, že vše, co popsál, byla nehoda, neměl záměr poškozené ublížit. Po pádu chtěl poškozené pomoci ji zvednout, ale ona hned začala křičet, že jí zlomil ruku. Nabízel jí, že odjedou do nemocnice a vše vyřeší. K dalším dotazům obžalovaný vypověděl, že poškozená podle jeho názoru spadla na pravou ruku, kterou si zalehla vlastním tělem, vlastní vahou, proto si nemyslí, že spáchal nějaký násilný čin. Připustil, že se s poškozenou vzájemně strkali a mohla působit i jeho vlastní váha, protože je vyšší než poškozená. V každém případě konflikt původně vyvolala poškozená [REDAKCE] tím, že rozsypala při jeho úklidu pastelky. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení a představení rozporů obžalovaný uvedl, že pokud původně hovořil o tom, že po strkanici poškozená musela asi zakopnout, nebo něco takového, vypověděl, že se pouze domníval, že šlo o zakopnutí. Mohlo to podle jeho názoru být cokoliv. Celá událost se odehrála velmi rychle. Obžalovaný zopakoval, že se jednalo o vzájemnou strkanici, takže po nějakém strčení mohlo dojít k tomu, že oba padli na zem, tedy, že mohl poškozenou stáhnout i na sebe, poškozená mohla zakopnout, zakopnout mohl i on sám, protože vše probíhalo v těsné blízkosti ve velice malém prostoru kuchyně. Vzpomíná si, že na závěr zůstal v podřepu a poškozená [REDAKCE] ležela v těsné blízkosti vedle něho.
3. V průběhu hlavních líčení byla podrobně vyslechnuta poškozená [REDAKCE] a dále byli před soudem vyslechnuti svědci [REDAKCE]. Za souhlasu obžalovaného a státního zástupce byly podle § 211 odstavec 1 trestního řádu přečteny protokoly o výsledku svědků [REDAKCE] a dále podle § 211 odstavec 6 trestního řádu úřední záznamy o podaném vysvětlení [REDAKCE].

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

svědků [REDACTED]. Soud rovněž podrobně vyslechl znalce [REDACTED] a provedl řadu dalších důkazů.

4. **Poškozená** [REDACTED] byla před soudem vyslýchána na vlastní žádosti v nepřítomnosti obžalovaného [REDACTED]. Obecně poškozená vypověděla, že obžalovaného zná jako svého bývalého partnera, se kterým byla ve vztahu zhruba od roku 2018 s roční přestávkou a poté od června 2021. Vztah označila za partnerský, přičemž v obou etapách vztahu spolu bydleli ve společné domácnosti. Dále poškozená vypověděla, že v červenci 2021, kdy jejich vztah znovu pokračoval, bydleli v [REDACTED]. Konkrétně k bodu 1. obžaloby vypověděla, že se dostala do konfliktu s obžalovaným již ráno, kdy jí řekl něco v tom smyslu, ať „drží hubu“, a proto celý den nepromluvila. Večer předpokládala, že obžalovaný zřejmě popíjel alkohol, když se po půlnoci vrátil do kuchyně, kde spala, s tím, že ji donutí, aby začala mluvit. Navíc po ní požadoval také plnění partnerských závazků, tedy sex. Poškozená dále popsala, že jí obžalovaný různě vyčítal, ona se bránila a rozhodně odmítala jakýkoliv sexuální kontakt, přičemž obžalovaný ji neustále po dobu asi hodiny různě slovně napadal. Poškozená také vypověděla, že útokům obžalovaného se bránila i fyzicky, kopala. Jak se bránila tomu, aby jí obžalovaný stáhl kalhotky, se také rozpadl rozkládací gauč, na kterém původně v kuchyni spala. Poškozená dále potvrdila, že došlo i k tomu, co je popsáno v obžalobě, tedy, že jí obžalovaný strhl spodní kalhotky a přes její odpor, který byl aktivní, a přes její výslovný nesouhlas jí zaváděl prsty do přirození. Nakonec obžalovaný odešel z místnosti, kde spala a ona na to reagovala tak, že dala dohromady rozkládací gauč a dvěma přátelům poslala hlasovou zprávu s popisem, co se jí právě stalo. Volala rovněž na linku bezpečí, ale [REDACTED] neopustila. Bylo to zřejmě způsobeno tím, že měla v té době na starost 10 koní a prostě nedokázala odejít. Poškozená také vypověděla, že na gauči měla pod polštářem mobilní telefon, a když došlo k tomu, že na ni obžalovaný začal mluvit, tak zapnula nahrávání. Postupně několikrát telefon zapnula a vypnula, podle toho, jak se k ní obžalovaný choval. Doplnila, že obžalovaný se jí snažil také různě dotýkat a argumentoval tím, že na ni vlastně vůbec nesahá, protože sahá jen na její oblečení. To, že pořizuje audio nahrávku, obžalovaný nezpokořoval a nevěděl o tom. K dotazům poškozená vypověděla, že s obžalovaným měli i v minulosti sexuální kontakt, se kterým vyloženě nesouhlasila, ale takový kontakt nevnímala jako znásilnění, jen takovýto sex nějakým způsobem přetrpěla. I po události popsané v obžalobě pod bodem 1. došlo mezi ní a obžalovaným k sexuálním kontaktům, které se snažila hlavně přetrpět, aby vše proběhlo co nejrychleji. Poškozená závěrem uvedla, že její vztah s obžalovaným byl vlastně ukončen v okamžiku jejího napadení a zlomení ruky. Obžalovaný jí slíbil, že se o ni postará, ale pak si vše rozmyslel. Myslí si, že 18. 12. 2021 ji obžalovaný vyhodil na ulici. K bodu 2. obžaloby dále vypověděla, že byla neděle. Dívala se odpoledne v ložnici na dostihy a obžalovaný uklízel. Při tom jí nosil do ložnice nějaké věci a nereagoval na to, když mu říkala, aby to nedělal. Následně, když si šla do kuchyně uvařit kávu, vysypala pastelky, které stály na trámu ve skleničce, s tvrzením, že pastelky se jí také nelíbí. Obžalovaný na to reagoval tak, že jí kolečkem od vysavače praštil zezadu do týlní krajiny hlavy. Proto vzala poloprázdnou láhev s čističem a hodila ji směrem na obžalovaného. Obžalovaný k ní poté přiběhl a snažil se ji odstrkovat od kuchyňské linky, které se držela. Pak ji chytil za oblečení, konkrétně za límec, odtrhl ji od linky a praštil s ní o zem. V tomto bodě jednání obžalovaného upřesnila tvrzením, že jak ji odtrhl od linky, tak ji otočil směrem od něho, až upadla celou svou vahou na pravé zápěstí. Okamžitě cítila, že došlo ke zlomenině, polilo ji horko, viděla naprosto nestandardní tvar své ruky. Křičela na obžalovaného, aby se podíval, co jí udělal a musela si jít sednout, protože jí bylo špatně, na omdlení. Obžalovaný ji začal odprošovat, říkal, že nebude volat sanitku, že by to trvalo dlouho, ať si vybere nemocnici, kam pojedou. Proto souhlasila a s obžalovaným odjeli na chirurgii do [REDACTED]. Po cestě asi dvakrát omdlela. V nemocnici, když se dotazovali, jak se jí zranění stalo, tak obžalovaný připustil, že jí trochu pomohl. V rámci ošetření jí rovnou stanovili termín k operačnímu zákroku. Zdravotní potíže má dosud, protože má nehybnou ruku a poškozené nervy. Kov, který jí museli vložit do ruky ke zpevnění, vytáhli dříve, než bylo plánováno, protože přestávala mít cit

v prstech. Poškozená doplnila, že má diagnostikovanou středně těžkou poúrazovou artrózu včetně omezené hybnosti. Zranění pravé ruky jí velmi omezovalo v běžném životě, protože je pravák. Omezena byla v běžných činnostech, a navíc se to projevilo i v provozu [REDACTED] [REDACTED] pro koně. Musela se nicméně o sebe postarat, protože na operaci byla 28. 10. a sádra jí byla sundána chvíli před 18. 12. 2021. Zhruba týden po celé události jí obžalovaný pomáhal, ale nakonec se vše otočilo. Obžalovaný jí zakázal přístup do kuchyně, nepomáhal jí ani s obsluhou koní a snažil se jí jen komplikovat život. Proto jí s péčí o zvířata pomáhaly hlavně dvě kamarádky. Nejprve obžalovaný po návratu z nemocnice tvrdil, že veškerou vinu bere na sebe, a i s koňmi jí nechá bydlet u sebe do doby, než bude úplně v pořádku, ale toto jeho vyjádření nemělo dlouhého trvání. K dalším dotazům poškozená popsala, že mezi ní a obžalovaným docházelo i k jiným konfliktním situacím, nicméně popřela, že by obžalovaného někdy napadla kladivem. Pokud kladivo měla v ruce, tak jen pro to, aby se mohla bránit. Poškozená také opakovaně popsala, jak vypadá kuchyně včetně kuchyňské linky, kde došlo mezi ní a obžalovaným ke konfliktu, a zopakovala, že upadla poté, co se jí obžalovaný snažil odtrhnout od desky kuchyňské linky, které se držela, a chtěl ji vyhodit z kuchyně. V této souvislosti doplnila, že vlastně padala dopředu tak, že při pádu si před sebe instinktivně dala ruce a padla plnou vahou na pravou ruku. Je pravděpodobné, že utržené zranění zanechá trvalé následky. V době, kterou popisovala, mohla vážit okolo 57–61 kg a domnívá se, že obžalovaný je oproti ní těžší asi o 40 kg a vyšší asi o 15 cm. Na dotazy obžalovaného poškozená odpověděla, že postrkování před zlomenou rukou mohlo trvat zhruba minutu. Dále poškozená potvrdila, že obžalovaný po ní chtěl, aby vypadla, ale podle jejího názoru ne z místnosti, ale celkově z domu v [REDACTED]. Stávalo se, že na ni křičel běžné slovo „vypadni“, a to vždy, když byl nějak rozčilený. Dále se opětovně vyjadřovala i ke skutku popsanému pod bodem 1. obžaloby a doplnila, že ji obžalovaný měl držet nohy jednou rukou, a to asi pravou, protože levou jako levák jí strkal do pohlavních orgánů. V běžném životě byla omezená vlastně od obou posuzovaných událostí dosud. Po znásilnění se její zdravotní potíže projevily v krvácení, a proto byla u gynekologa. Měla i naraženou ruku a podlitiny, a lékař jí doporučil klidový režim. Psychické problémy má neustále. V této souvislosti poškozená vypověděla, že trpí [REDACTED] [REDACTED] nežije sexuálním životem a nemá žádný vztah. Je v péči psychologa a bere [REDACTED] a [REDACTED]. K dotazu poškozená vyloučila, že by obžalovanému někdy v minulosti říkala, že by trpěla vážnou nemocí – [REDACTED] ale potvrdila, že se v době jejich první části vztahu pokusila o sebevraždu.

5. **Svědkyňe** [REDACTED] [REDACTED] před soudem vypověděla, že poškozenou [REDACTED] [REDACTED] potkala někdy v roce 2019, když se nastěhovala s koňmi do [REDACTED]. Obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] zná asi od května roku 2021. Tehdy se poškozená vrátila k obžalovanému do [REDACTED] kam za ní přijela na návštěvu na kávu. O jejich vztahu ví to, že poškozená s obžalovaným žila, pak se poškozená odstěhovala a pak se znovu vrátila. Sama oba viděla pohromadě jen jednou v květnu 2021. Z jejich vzájemného chování si všimla nějakých narážek. Od poškozené slyšela, že to nebylo úplně nějaké super soužití. Vícekrát si stěžovala, že ji obžalovaný doma uráží a několikrát na ni vztáhl ruku. U koní vypomáhala poškozené asi třikrát nebo čtyřikrát do týdne. Poškozená ji určitě volala kvůli zlomené ruce. Mluvily spolu o tom, že se poškozená s obžalovaným nějak pohádali, neshodli se, házeli po sobě věci, a že jí obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] zlomil ruku, ale mechanismus zranění nepopisovala. K dotazu, zda se stalo, že by poškozenou [REDACTED] [REDACTED] někam doprovázela odpověděla, že jednou ji vezla po tom, co ji poškozená volala, že ji obžalovaný znásilnil, do [REDACTED] [REDACTED] na pohotovost, a pak ji odvezla domů. Podruhé ji vezla na operaci ruky do [REDACTED] [REDACTED]. Ohledně znásilnění svědkyně doplnila, že ji poškozená ráno volala, že se v noci neshodli, a že obžalovaný po ní vyžadoval sex, který odmítala, a v tu chvíli, že došlo k nějakému znásilnění. Popisovala nějaký zápas, že ji obžalovaný přidržoval a došlo ke znásilnění. Další podrobnosti nesdělovala. Cestou k lékaři byla poškozená ubrečená a vypadala nevyspale. Nepamatuje si, zda měla poškozená nějaká viditelná zranění. K dalším dotazům vypověděla, že podruhé vezla poškozenou na operaci ruky, ale předtím ji s čerstvým úrazem

odvážel do nemocnice obžalovaný. O úrazu poškozené mluvila při práci s koňmi i s obžalovaným, který ji k tomu řekl nezapomenutelnou větu: “Tak jsem jí zlomil ruku, no a co“. Po znásilnění s poškozenou jely do [REDAKCE] na chirurgii a pak poškozenou vezla domů. Až poté sama poškozená jela do [REDAKCE] k [REDAKCE] na gynekologii. Na chirurgii jely, protože poškozená říkala, že má pohmožděnou ruku, kterou měla jakoby u sebe, ale viditelné zranění, například krev, neviděla. I po rozchodu s obžalovaným poškozenou několikrát viděla a jsou v kontaktu i telefonicky. Myslí, že na poškozené je stále vidět, že na ni vše hodně zanechalo stopy. Často pláče do telefonu, že už to psychicky nezvládá. Poté co byl svědkyni ve smyslu § 211 odstavec 3 písmeno a) trestního přečten protokol o její předchozí výpovědi a byla dotázána na rozpory vypověděla, že zpočátku se s poškozenou vídaly asi jednou týdně, ale později to bylo, jak vypovídala před soudem, častěji tedy třikrát až čtyřikrát. Nejčastěji to bylo v době, kdy byla poškozená v nemocnici a ona jezdila vypomáhat s koňmi. S obžalovaným [REDAKCE] se poprvé viděla u grilování a kávy v květnu či červnu, a podruhé ve stáji, kdy měli bližší kontakt. Jinak se samozřejmě vídali, když jezdila pomáhat do stájí, protože zde obžalovaný [REDAKCE] bydlel. Měli nějaký oční kontakt, ale blíže k sobě byli opravdu jen dvakrát. Dále svědkyně potvrdila, že skutečně říkala poškozené, že je prostě „blbá“, že se chce vrátit k obžalovanému. Doplnila, že na jednu stranu poškozenou vlastně chápala, protože se jí sníží náklady, na které byla sama. Dále svědkyně k dotazům potvrdila, že pokud v přípravném řízení popisovala podrobnosti znásilnění poškozené i způsob zlomení ruky vycházela jen z toho co jí popisovala poškozená. **Svědkyně** [REDAKCE] před soudem uvedla, že obžalovaného [REDAKCE] zná jako kamaráda od svých 16, 17 let a poškozenou [REDAKCE] zná až od doby, když byla s obžalovaným ve vztahu a docházela do stáje. Sama s obžalovaným v minulosti chodili, občas se scházeli, ale nějaký další vztah neproběhl. Obžalovaného charakterizovala jako normálního člověka, bez nějakých výbuchů agrese. Poškozenou [REDAKCE] zná hlavně díky koním. Poškozená podle svědkyně v kolektivu moc oblíbená nebyla, protože byla hádavá. S poškozenou spolu kamarádily. Byla přítomna vzájemnému chování obžalovaného s poškozenou. Oba se často popichovali, hádali, ale spíš to nebylo vážné. Protože u výsledku na policii jí bylo řečeno, že se jedná o nějaké znásilnění, dodala, že možná při nějaké výměně názorů mezi obžalovaným a poškozenou padlo, že to jeden tvrdí a druhý, že to tak není. K výměně názorů došlo, když s partnerem pomáhala na žádost obžalovaného poškozenou [REDAKCE] stěhovat od obžalovaného z domu. Poškozená už měla nějakou výzvu k tomu, že se má vystěhovat, ale stále se k tomu neměla. Za asistence policie se balily její věci a probíhala tam nějaká poslední výměna názorů. Svědkyně také uvedla, že neví nic o tom, že by obžalovaný měl problémy s nadužíváním alkoholu nebo drog. K dalším dotazům svědkyně odpověděla, že asi druhý den po zlomené ruce poškozené, ji obžalovaný volal a říkal, že se nechal vyprovokovat, že ho poškozená napadla lahví saponátu, že ho praštila, až do ní strčil a asi na základě toho pádu, se jí zlomila ruka. Dále svědkyně k dotazům vypověděla, že sama měla s poškozenou konflikt, protože si na ni poškozená za jejími zády stěžovala a asi rok se spolu nebavily. Pak se jí poškozená omluvila a vztahy obnovily. Přímou od poškozené ví, že byla dvakrát nemocná, měla [REDAKCE]. Prvně ještě když bydlela s obžalovaným v [REDAKCE] a pak když byla sama v [REDAKCE] s koňmi, tam si ostříhala i vlasy. Poté když byla s obžalovaným opět ve vztahu, tak se uzdravila, nebo měla být zdravá. Svědkyně dále potvrdila, že ji poškozená [REDAKCE] pouštěla nějakou nahrávku, kde se dohadovala s obžalovaným. Pamatuje si slova: „nešahej na mě, nešahej na mě“. Na žádost poškozené, jestli jí dosvědčí, že ji [REDAKCE] (obžalovaný [REDAKCE]) zlomil ruku reagovala tak, že dosvědčí akorát všechno, u čeho byla, nebo co ví. Poškozená ji sama popisovala svoji verzi a obžalovaný také svoji. Svědkyně dále vypověděla, že v [REDAKCE] si poškozená pokusila podřezat žíly ve vaně, ale přesný důvod jejího jednání nezná. Napsala 4 dopisy na rozloučenou, ale když ji z nemocnice propustili, nikdo ani neřešil, co má za problémy. Na další dotazy, zda se jí poškozená svěřila s tím, že je obžalovaným fyzicky napadána, nebo viděla na poškozené nějaká zranění, odpověděla negativně. Obžalovaný [REDAKCE] se v době před odstěhováním poškozené zmiňoval, že měl strach, že se poškozená snažila asi vyvolávat konflikty pořád dokola. Poté co byl soudem

podle § 211 odstavec 3 písmeno a) trestního řádu přečten protokol o předchozí výpovědi svědkyně reagovala sdělením, že na policii měla určitě víc času na to přemýšlet a dopočítávat se časových a dalších údajů. **Svědkyně** [REDACTED] [REDACTED] uvedla, že s [REDACTED] [REDACTED] se seznámili v září 2020. Vztah trval asi 5 měsíců a rozešli se z iniciativy obžalovaného asi v únoru 2021 a zůstali pouze „kamarády s výhodami“. Do jejich vztahu vstoupila poškozená [REDACTED] [REDACTED] která se k obžalovanému přistěhovala. Měla pocit, že cit ze strany obžalovaného k poškozené je silnější než k ní. Obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] považuje za chytrého, hodného, vtipného i klidného muže. Poškozenou viděla jen asi čtyřikrát. Netroufá si ji charakterizovat, ale myslí, že se ji nedá věřit. Slyšela nějakou komunikaci obžalovaného s poškozenou, kde ji poškozená urážela, i když se neznají a byla svědkem i několika jejich telefonátů. S obžalovaným se scházeli většinou jedenkrát v týdnu a pokaždé mezi nimi proběhl sex. Obžalovaného a poškozenou viděla pohromadě asi jen jednou při stěhování. Obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] byl k poškozené [REDACTED] [REDACTED] vstřícný, ale ona mu nadávala. Svědkyně dále vypověděla, že od obžalovaného ví, že poškozená měla nahlásit znásilnění. Obžalovaný jí sám také řekl, že to žádné znásilnění nebylo. Neví, co dělala dne 6. 7. 2021. Po nahlédnutí do telefonu a komunikace [REDACTED] [REDACTED] doplnila, že tento den se asi s obžalovaným neviděli, protože o tom nemá v telefonu žádnou zmínku, ale nemůže to současně vyloučit. Společně s obžalovaným pili alkohol, občas si dali víno, například když si chtěli udělat hezký večer. Po alkoholu byl obžalovaný upovídanější, otevřenější. Obžalovaný jí říkal, že se s poškozenou rozešli proto, že jim to nefungovalo a že se vzájemně podváděli. Svědkyně také uvedla, že obžalovaný se jí kromě toho, že byl obviněn ze znásilnění, zmínil i o zlomené ruce poškozené. Mělo se to stát v listopadu 2021, kdy se nějak strkali a poškozená nešťastně upadla. Sama s obžalovaným žádný konflikt neměla. K dotazům svědkyně také vypověděla, že obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] jí jako důvod svého návratu k poškozené uváděl, že se poškozené měla vrátit nějaká nemoc a potřebuje pomoc. Obžalovaný jí také říkal, že ve vztahu k němu bývá poškozená často sprostá, nadává mu a mluvil i o nějakém incidentu s kladivem, kterým ho snad měla praštit. Hovořil také o tom, že do něho poškozená strká, pohlavkuje ho a nějak do něho bouchá. Vyjádřil obavy z poškozené a to, že se necítí v její blízkosti bezpečně. **Svědkyně** [REDACTED] [REDACTED] matka svědkyně [REDACTED] [REDACTED] na policii vypověděla, že ví o vztahu své dcery s obžalovaným, který trval pár měsíců v roce 2020. Kdy se rozešli, neví. Nezná podrobnosti o jejich vztahu a kontaktech po rozchodu. Obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] viděla na chatě v [REDACTED] [REDACTED] kde se seznámili a poté když přijel pro [REDACTED] [REDACTED] Do jejich vztahu nijak nezasahovala, neví, že by mezi nimi i poté, co se rozešli, byl milenecký vztah. V létě 2021 pracovala v [REDACTED] [REDACTED] kde se zaučovala pro nově otevíranou prodejnu v [REDACTED] [REDACTED] Neví, zda byla v práci také na státní svátek dne 6. 7. 2021. **Svědék** [REDACTED] [REDACTED] vypověděl, že poškozenou [REDACTED] [REDACTED] zná asi tři roky. Udržovali spolu vztah v době, kdy poškozená odešla od obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] a mezitím, než se k němu zase vrátila. Zůstali kamarády, občas si napíšu, nebo zavolají. Veškeré informace, které k posuzované věci získal, pochází od poškozené. Obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] nikdy neviděl, ani s ním nikdy nebyl v kontaktu. Poškozená mu ukazovala video, kde ji obžalovaný dost vulgárně nadával. Někdy začátkem července 2021 mu poškozená [REDACTED] [REDACTED] poslala hlasovou zprávu, plakala a stěžovala si, vyznělo to skutečně zoufale. Poškozenou svědek zhodnotil jako inteligentní mladou dámu, empatickou, s kladným vztahem ke zvířatům. O vztahu s obžalovaným [REDACTED] [REDACTED] mu poškozená říkala, že když spolu začínali, bylo to pěkné. Po několika měsících se obžalovaný začal projevovat hlavně slovně agresivně, obzvlášť, když pil. Když se k sobě vrátili, obžalovaný měl slibovat, že všechno bude dobré, ale opak byl pravdou. Od poškozené dále věděl, že ji měl obžalovaný znásilnit a udělat něco s rukou. Tyto informace mu světovala telefonicky, tak, že psala zprávy, nebo si volali. O znásilnění někdy z léta nebylo poškozené [REDACTED] [REDACTED] příjemné hovořit. Popisovala, že spala na gauči ve spodním prádle. Obžalovaný přišel domů, začal se na ni sápat a pak z ní asi strhl kalhotky a vnikl do ní rukou. Poškozená mu poté poslala hlasovou zprávu, kterou si v noci stihl poslechnout, ale ráno už byla smazaná, takže ji nemůže doložit. Z té zprávy bylo zřejmé, že je poškozená ve stresu, zrychleně dýchala, plakala a evidentně se bála. O zranění ruky se dověděl asi před touto zprávou. Druhý den

poškozené volal, jak to s ní vypadá. Říkala mu, že to má zlomené, že se hádali, přetahovali a obžalovaný jí hodil na zem, ale details už si s odstupem času nevybavuje. Po dobu vztahu s poškozenou, nikdy mezi nimi nebyl žádný konflikt, i po rozchodu zůstali přáteli a ukončený vztah hodnotí kladně. Proto mu přijde absurdní otázka, zda mu někdy poškozená něčím vyhrožovala. **Svědkyňe** uvedla, že se s poškozenou seznámila, protože ji jako bývalou zaujalo, že poškozená pro koně. Zajela za ní následně osobně do a začaly se kamarádit. V poškozená bydlela s obžalovaným, kterého viděla jen jednou a moc ho hodnotit nemůže. O vztahu s ním, poškozená říkala, že byl divoký, a že na ni občas zřejmě sáhl. Sama žádné hádce přítomna nebyla. I když poškozená tvrdila, že od obžalovaného odejde, neodešla, ale nakonec spolu přeci jen krátce nebyli. Poškozená jí říkala, že se k sobě vrátí, že se (obžalovaný) hrozně snaží, a že se změnil. To trvalo jen chvíli. Pak se jen hádali, a proto poškozené nabídla, aby šla bydlet k ní i s koňmi a psem, ale poškozená nabídku odmítla. Jednou v noci asi v červenci 2021 jí poškozená na napsala zprávu, ale než si zprávu přečetla, smazala ji. Poškozené proto druhý den ráno telefonovala, ale ta nechtěla vůbec mluvit. Pak se rozbrečela a řekla, že jí obžalovaný hrozně ublížil, že ji znásilnil. Po tomto telefonátu zařídila kamion a chtěla, aby poškozená okamžitě i s koňmi odešla od obžalovaného. Čekala dva dny, poškozenou i s kamarádkou přemlouvala, ale poškozená tvrdila, že se bojí, že se něco stane, bála se o koně a nakonec řekla, že raději zůstane, že se nějak s obžalovaným domluví, že bude platit podnájem a budou bydlet odděleně. Asi za dva měsíce jí poškozená řekla, že jí obžalovaný zlomil ruku. Poslala fotku a k tomu napsala, že se mu to konečně povedlo. S poškozenou pak telefonovala a řekla jí, ať jde s tou rukou k doktorovi. Lékař konstatovat, že má zlomené zápěstí, má v zápěstí šrouby a prý musí na reoperaci. Ke zlomenému zápěstí poškozená uvedla, že jí nějak chytil, že s ní hodil, ale více neví. Po všech událostech chvíli bydlela poškozená u svědkyně a pak si našla nové bydlení. O průběhu znásilnění se jí poškozená svěřila jen s tím, že snad obžalovaný měl být opilý a chtěl sex. O vzájemném vztahu s obžalovaným poškozená také říkala, že jí měl i uhodit, doslova řekla, že jí bije, ale přesto s ním je. K doplňujícím dotazům svědkyně vypověděla, že z se poškozená odstěhovala v říjnu nebo listopadu 2021 asi proto, že jí končil podnájem a obžalovaný už jí tam s koňmi nechtěl. Po znásilnění si poškozená stěžovala jediné na bolest ruky. Neví nic o tom, že by poškozená někdy napadla obžalovaného. Když se poškozené ptala, proč nevyužila její první nabídku bydlet i s koňmi u ní, odpověděla, že jít měla a dodala, že to bylo její nejhlupejší rozhodnutí. **Svědkyňe** uvedla, že se s poškozenou seznámila v v létě 2020, na základě inzerátu, kde nabízela koňský hnůj za odvoz. Za poškozenou jezdila pomáhat s koňmi. Od poškozené věděla, že předtím bydlela s přítelem (obžalovaný). Neví proč se rozešli a jaký byl jejich vztah. Následně se musela poškozená i s koňmi z odstěhovat a sháněla nové bydlení a ustájení koní. Nakonec sehnala místo v kde mohli sice být koně, ale ona neměla kde bydlet. V této době jí měl její bývalý přítel (obžalovaný), nabídnout, aby se k němu vrátila, a proto se k němu vrátila i s koňmi zpět. Svědkyně dále vypověděla, že nikdy neviděla, že by poškozenou obžalovaný fyzicky napadl. V říjnu 2021 jí poškozená poslala na fotografii své zlomené ruky s žádostí, zda by jí nemohla pomoci s koňmi. Na dotaz, jak se jí to stalo, neodpověděla. K uvedenému svědkyně doplnila, že když si domlouvala práci u koní, protože poškozená byla v nemocnici na operaci, tak jí obžalovaný řekl, že za to všechno, myšleno celkovou situaci, může tak trochu on. Poškozená sama ke zlomenině říkala, že ji obžalovaný nějak chytil a pak neví co, ale že spadla a má zlomenou ruku. **Svědkyňe** uvedla, že pracuje na Poškozenou asi před třemi roky přijímali jako do domu s Poškozená pracovala asi rok a poté odešla, protože měla málo peněz. Bydlela v té době s nějakým přítelem v Jednou jí poškozená při rozhovoru řekla, že jí přítel týrá a bije, měla na sobě modřiny, které jí měl přítel způsobit. Když jí radila, ať od přítele odejde, říkala, že nemá kam jít, protože měla koně, o které se starala, a bez koní by nikam nešla.

Svědkyne doplnila, že modřiny viděla, poškozená věrohodně říkala, že je má od přítele, jak jí bije. Proto věří, že poškozenou její přítel fyzicky napadal. Dále ví o tom, že poškozená [REDAKCE] od přítele odešla a bydlela s koňmi v [REDAKCE]. Krátce před výsledkem viděla na [REDAKCE] že poškozená má zlomenou ruku, ale podrobnosti nezná. **Svědék** [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděl, že poškozenou zná díky její péči o koně, které zachraňuje před utracením. Poškozenou nejprve poznal přes sociální síť, podporoval její spolek i finančně a fyzicky se seznámili na přelomu března a dubna roku 2021. V té době jezdil za poškozenou do [REDAKCE] a asi v květnu 2021 zde poznal i obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE]. Svůj vztah k poškozené i obžalovanému svědek označil za ryze přátelský, spojoval je zájem o koně. Vztah mezi poškozenou a obžalovaným popsat nedokáže, nebyl svědkem žádné jejich hádky. Byl přítomen jen nedorozumění ohledně výstavby boxů, ale oba se u toho chovali slušně, nezaznamenal žádné vypjaté emoce. Asi na přelomu května a června 2021 se poškozená stěhovala s koňmi do objektu v [REDAKCE] který patřil obžalovanému. I sem jezdil asi jednou týdně do října 2021 a pomáhal okolo koní. Naposledy zde byl v lednu 2022, kdy pomáhal rozebrat boxy pro stěhování koní. V [REDAKCE] neviděl mezi poškozenou a obžalovaným žádné vážné neshody, ani napadení či hádky. Nevybavuje si, co se dělo dne 6. 7. 2021. Koncem roku 2021 si běžně vzájemně přáli všechno nejlepší, a přitom se dověděl o dalším stěhování koní někam do [REDAKCE] [REDAKCE] kde zůstali u poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]. O tom, co se mělo stát mezi obžalovaným a poškozenou vůbec nic neví. K doplňujícím dotazům dodal, že s poškozenou zůstal nadále v kontaktu. Společně řeší jen věci kolem koní. Žádné podrobnosti k posuzované věci mu neříkala. Pouze ke zranění ruky poškozená říkala, že jí [REDAKCE] (obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] nějak chytil a nedopatřením vznikla zlomenina. V průběhu léta roku 2021 nepozoroval žádné změny v chování mezi poškozenou a obžalovaným. **Svědék** [REDAKCE] [REDAKCE] před soudem vypověděl, že s obžalovaným [REDAKCE] [REDAKCE] se zná jako [REDAKCE] od vidění asi 5 let a blíže asi 2–3 roky. Obžalovaný ho kontaktoval a ptal se na poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] protože věděl, že s ní v minulosti chodil. Ptal se hlavně na to, co s poškozenou zažil a sám mu popisoval své poznatky. Dále svědek doplnil, že s poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] se seznámil na internetové seznamce začátkem roku 2015 a téhož roku jejich vztah z jeho iniciativy skončil. S nějakými přestávkami trval asi 9 měsíců, tj. od února do prosince. V této době bydleli v [REDAKCE] asi na třech adresách. Svědek vztah s poškozenou označil jako „Itálie“. K dotazům, aby byl podrobnější dodal, že poškozenou nejprve poznal jako [REDAKCE] [REDAKCE] pak najednou se jmenovala [REDAKCE] [REDAKCE]. Nechápal změnu jmen. V té době pracoval jako [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE] to znamená, že přes týden dopoledne měl nějaké brigády a v odpoledních hodinách se věnoval [REDAKCE] a víkendy měl téměř všechny [REDAKCE] [REDAKCE]. Jeho častá nepřítomnost zřejmě poškozené vyhovovala, protože se dozvěděl, že se v době jeho nepřítomnosti scházela s různými solventními pány. Jejich soužití svědek rovněž označil slovy: „děs a bída“ a dodal, že nikdy nevěděl, s jakou náladou poškozená přijde. Několikrát udělala šílenou scénu kvůli ničemu, že i sousedi na ně klepali, a za 5 minut nato přišla z cigarety, věšela se mu na krk a říkala mu „miláčku“. Často mezi nimi docházelo k hádkám, které řešil tím, že se sbalil a odešel. Příčinou hádek byly různé hlouposti, například ohledně úklidu propocených věcí. Poškozená často reagovala ostře a neadekvátně, křičela a co měla po ruce házela, například botu nebo skleničku. Byla taková, že se nebála dát facku. K dotazu, zda také reagoval fyzickým napadáním poškozené odpověděl záporně. Poškozená ho sama neobviňovala, že by ji fyzicky napadal, ale od známých se doslechl, že ji prý mlátí a psychicky týrá, což označil za hloupost. Dále svědek vypověděl, že poškozená byla konfliktní a agresivní i vůči jeho rodině, sourozencům i jeho [REDAKCE] na [REDAKCE]. Projevovalo se to tak, že měla úplné zkratky v chování, to znamená, že byla vulgární a nepřiměřeně zvyšovala hlas. Neví, co bylo spouštěčem takového chování. Konec jejich vztahu proběhl docela divoce. Poškozená začala dělat naschvály, různě zamykala byt. Když si šel vyzvednout své věci, tak chtěla zavolat policii, že v bytě nemá co dělat. Snažila se různě mstít a byla podlá. K dotazu, zda za dobu, co byli partnery, trpěla nebo se léčila poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] s nějakou závažnou nemocí, uvedl, že mu poškozená asi v polovině jejich vztahu říkala, že má [REDAKCE] a tvrdila, že z důvodu nemoci nemůže chodit do práce. Svědek dodal, že mu bylo

poškozené líto, a proto přidal v práci, aby to tak nějak utáhli. Také jeho otec jim poslal finanční injekci, aby to zvládli lépe. Zajímal se o tento typ nemoci a ptal se různých lidí, kdo a jak může pomoci. Po předstření [REDAKCE] komunikace (č. l. 492-4 spisu), kde je na fotografii zachycen [REDAKCE] [REDAKCE] který drží transparent s vyjádřením podpory, svědek uvedl, že tím [REDAKCE] [REDAKCE] je [REDAKCE] [REDAKCE] z [REDAKCE] [REDAKCE] Jako hodně dobrému kamarádovi se mu svěřil, že s tím, že poškozená trpí [REDAKCE] [REDAKCE] poté na srpnových závodech v [REDAKCE] v roce 2015 připravil překvapení. Většinou před startem, když chodí fotograf nebo kamera, tak vytáhl plakát, který je na fotografii, který souvisel s informací o [REDAKCE] poškozené. Podle předložené komunikace poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] reagovala komentářem: „Jé to je sladký, srdíčka. Díky moc si toho vážím“. Asi jí to udělalo radost. Dále svědek dodal, že o poškozené po rozchodu již neměl informace, vytěsnil ji z hlavy. Až následně reagoval na to, když se mu obžalovaný ozval s dotazem na poškozenou. Svědek rovněž k dotazu potvrdil, že mu poškozená někdy na začátku jejich vztahu říkala, že byla v minulosti znásilněna. Když se ptal na podrobnosti říkala, že okolo [REDAKCE] když jí bylo [REDAKCE] nebo [REDAKCE] byla znásilněna někde v [REDAKCE] ale celý ten případ se tzv. zamekl pod koberec a neřešilo se to. Na další dotazy svědek odpověděl, že kromě [REDAKCE] se věnuje i [REDAKCE] [REDAKCE] Nikdy nebyl soudně trestán a není příznivcem žádného hnutí. Na břiše má [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] (svědek dobrovolně ukázal [REDAKCE] K dotazu, zda sám někdy proti poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] neútočil verbálně nebo fyzicky, odpověděl, že verbálně ano, ale byla to slovní obrana. Fyzicky neútočil, má odpor k mlácení žen. Dokonce i při tréninku [REDAKCE] při [REDAKCE] odmítá spárovat s ženami.

6. V průběhu hlavního líčení byl soudem osobně vyslechnut **znalec** [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] Znalec vypověděl, že vypracoval znalecký posudek č. [REDAKCE] a měl za úkol určit, jaká poranění utrpěla poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] při fyzickém napadení dne 17. 10. 2021 a posoudit závažnost poranění ze soudně lékařského hlediska. Učinil závěr, že poškozená utrpěla [REDAKCE]

[REDAKCE] Pokud se týká mechanismu vzniku, tak obě poranění vznikla působením tupého násilí velké intenzity při hodnocení malá – střední – velká na oblast dolního konce pravého předloktí a pravého zápěstí poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] Vznik poranění lze dobře vysvětlit pádem na poraněnou končetinu. Ze soudně lékařského hlediska lze poranění hodnotit jako vážnou poruchu zdraví, která poškozenou omezila v obvyklém způsobu života po dobu 6 až 8 týdnů, kdy poraněnou ruku měla fixovanou ve vysoké sádrové dlaze. To znamená, že byla výrazně omezená funkce celé pravé horní končetiny poškozené. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] byla omezená jednak bolestivostí, ale zejména fixací poraněné pravé horní končetiny. Navíc ještě podstoupila chirurgickou stabilizaci zlomeniny kovovými dlahami v celkové anestezii, v průběhu toho byla 4 dny hospitalizovaná na chirurgickém oddělení Nemocnice v [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] Možné trvalé následky, zejména u tříštivé zlomeniny vřetení kosti, mohou být ve formě omezeného rozsahu pohybu v zápěstí pravé ruky poškozené. Rozvolnění skloubení kosti loketní se zápěstními kůstkami může vést k lehké nestabilitě zápěstí a bolestivosti při zvýšené fyzické námaze. Doba léčení trvala zhruba 6–8 týdnů. K doplňujícím dotazům znalec vypověděl, že problematika vyjmutí kovových částí a otázka obtíží s hybností a s citlivostí v ruce, je velice individuální záležitost. Pokud obecně člověku kovový materiál nevadí a nijak ho neomezuje, tak se může v těle materiál zanechat, ale pokud dojde k nějakým komplikacím, potom je nutné fixační materiál zase vyndat. K dotazu, zda postačuje pro zjištěná poranění poškozené prostý pád člověka z běžné výšky na zem, nebo jestli je potřeba nějaká iniciace pádu, tzn. nějaké urychlení pádu, odpověděl, že pokud se jedná o nekontrolovaný pád, tak člověk padá na ruku v podstatě celou hmotností svého těla čili proto velká intenzita při hodnocení malá – střední – velká. Poranění může vzniknout i při prostém pádu ze stojící pozice člověka, ale většinou jde o urychlené pády, ať už to jsou pády, kdy je člověk stržený, nebo uklouznutí na nějakém hladkém povrchu, pády z kola apod. Závěrem znalec rovněž uvedl, že případné trvalé následky musí zhodnotit znalec příslušný k tomuto úkonu, kterým není.

7. V průběhu hlavního líčení soud prováděl důkaz rovněž listinami založenými do trestního spisu i listinami opatřenými až v průběhu hlavního líčení. Konkrétně se jednalo o úřední záznamy policie, které popisují informace z audiovizuálních souborů předložených obžalovaným a dokumentujících jeho komunikaci s poškozenou [REDAKCE]. Komunikace se obecně týká vzájemných vztahů, konfliktů ohledně starostí o zvířata, o koně a také o majetkových záležitostech souvisejících se spolkem poškozené s názvem [REDAKCE]. Z komunikace je patrné, že vztahy mezi obžalovaným a poškozenou byly opakovaně velmi napjaté, kontroverzní a oba řešili i otázku finanční, i otázku bydlení. Další úřední záznam se rovněž vztahuje ke komunikaci předložené obžalovaným, a to jeho komunikaci se svědkyní [REDAKCE] i další komunikaci s poškozenou. Opět je zjevné, že vztahy mezi obžalovaným a poškozenou nejsou rozhodně v pořádku, na jednom záznamu je zachyceno, že se přetahují o kladivo a vzájemně se ovlivňují z napadání. Z potvrzení o psychoterapii bylo soudem zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] opakovaně navštívil psychologické poradenství a prodělal několik sezení, během nichž řešil svůj vztah k poškozené, rozdílnost jejich povah, neschopnost konstruktivní komunikace. Sezení proběhla od 13. 8. 2019 do 9. 9. 2020. Podle dalších listin obžalovaný pokračoval v psychoterapii ještě nejméně 3x v době od 4. 4. 2022 do 9. 5. 2022. Obžalovaný do spisového materiálu založil také listiny – dohody mezi ním, poškozenou a spolkem [REDAKCE]. Spisový materiál obsahuje i řadu [REDAKCE] příspěvků a komunikace vedených zejména poškozenou, ale i dalšími osobami, popisujících činnost poškozené i [REDAKCE]. V rámci fotodokumentace byly do spisu založeny fotografie obžalovaného [REDAKCE] pořízené dne 25. 4. 2022 a také fotografie ruky [REDAKCE] která podle úředního záznamu měla být pořízena někdy v dubnu 2018 a měla by odpovídat lékařské zprávě [REDAKCE] ze dne 19. 4. 2018, kde ve zprávě je uvedeno, že poškozená měla být včera (tj. 18. 4. 2018) napadena partnerem, měla jí být zmáčkuta ruka. Objektivně lékařka konstatuje, že podle RTG nebyly zjištěny známky traumatických změn, a proto stanovila diagnózu kontuze pravého zápěstí. Do spisu jsou dále založeny i lékařské zprávy ze dne 7. 7. 2021, a to konkrétně vypracované gynekologem [REDAKCE] a chirurgem [REDAKCE]. Gynekolog konstatuje, že oblast zevního genitálu poškozené je bez poranění, hematomu nebo exkoriace. Chirurg objektivně konstatuje četné hematomy na pravém předloktí do velikosti 30 mm. Diagnóza pohmoždění pravého předloktí s hematomy s dobou léčení zhruba 1 týden. Dále je ve spise větší množství lékařských zpráv popisujících poranění a průběh léčby a léčebných výkonů od 17. 10. 2021, tedy od úrazu poškozené [REDAKCE]. V první lékařské zprávě je uváděno, že poškozená byla druhou osobou postrčena, upadla na pravou horní končetinu a cítí bolest v zápěstí. Lékařem byla diagnostikována fraktura a s poškozenou domluveno operační řešení s příjmem dne 28. 10. 2021. Konkrétně jde o řadu lékařských zpráv z Nemocnice [REDAKCE] [REDAKCE] které všechny měl k dispozici znalec [REDAKCE] který vypracoval ve věci znalecký posudek a byl soudem podrobně vyslechnut. Spisový materiál obsahuje rovněž emailovou komunikaci, kterou vedla poškozená [REDAKCE] s obžalovaným, respektive jeho právní zástupkyní advokátkou [REDAKCE]. Poškozená dokládala do spisu také lékařské zprávy vystavené společností [REDAKCE] dne 12. 4. 2022 a 20. 9. 2022 popisující zdravotní stav poškozené, respektive její rehabilitaci po léčbě poranění pravé ruky. Rovněž tyto zprávy měl k dispozici znalec [REDAKCE] který na žádost poškozené, respektive advokátky [REDAKCE] zpracoval znalecký posudek, ve kterém bodově ohodnotil bolestné za zranění poškozené [REDAKCE]. Znalec přitom dospěl k závěru, že podle metodiky k náhradě nemajetkové újmy na zdraví lze ohodnotit tříštivou zlomeninu dolního konce vřetenní s posunem úlomků (S5252) 120 bodů a rozvolnění dolního skloubení loketní kosti se zápěstím (S630) 50 bodů, tedy celkem 170 bodů. Poslední lékařská zpráva popisující zdravotní stav poškozené [REDAKCE] předložená soudu je ze dne 29. 5. 2023 a byla vystavena [REDAKCE]. Podle této zprávy poškozená přichází k lékaři ke vstupnímu vyšetření. Lékař závěrem aktuální stav poškozené hodnotí jako [REDAKCE] v určitých situacích [REDAKCE] a dále rozvíjející se [REDAKCE]. Lékař doporučil poškozené medikaci, dále

nácvik zklidňujícího dýchání ke zvládnutí [REDAKCE] a stanovil termín kontroly za 1 měsíc. V souvislosti s tím, že poškozená hovořila o kontaktu sociální služby [REDAKCE] byla vyžádána informace o tom, zda a jakým způsobem poškozená s touto službou komunikovala. Podle zprávy ze dne 30. 5. 2022 byla poškozená v kontaktu s poradnou v [REDAKCE] a následně v [REDAKCE] [REDAKCE] eviduje záznamy od 11. 11. do 9. 12. 2021, tedy tři osobní kontakty, tři telefonáty a jeden email. Poškozená jako uživatelka služby popisovala své partnerské soužití a také skutečnost, že v hádce s partnerem měla být sražena na zem a následkem pádu si zranila ruku. V poradně v [REDAKCE] [REDAKCE] byla poškozená osobně dvakrát 14. 3. a 29. 4. 2022. Zde řešila svou aktuálně náročnou situaci, neboť v důsledku trestné činnosti má finanční problémy. Konzultovala také nárok na peněžitou pomoc státu. V rámci důkazních návrhů obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] nechal založit do spisového materiálu jako důkaz kolečko z vysavače, kterým měl po poškozené hodit, a předložil další část komunikace, kterou vedl se svědky [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE]. V této souvislosti obžalovaný předložil i dohody, které s poškozenou uzavřel v rámci snahy vystěhovat poškozenou z místa svého bydliště v [REDAKCE] a dokládal i fotodokumentaci [REDAKCE] [REDAKCE] zejména dispoziční řešení kuchyňské části. V této souvislosti obžalovaný předložil jako důkaz i komunikaci, kterou vedla poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] jako [REDAKCE] zapsaného [REDAKCE]. Součástí této komunikace je i reakce na příspěvek, kde [REDAKCE] [REDAKCE] prezentuje plakát, na kterém vyjadřuje podporu slečně [REDAKCE] [REDAKCE]. V průběhu hlavního líčení soud, kromě čtení či konstatování listin, přehrával audionahrávky, které poskytla poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] které měla pořídit dne 7. 7. 2021 a policii poskytla dne 1. 12. 2021. Nahrávky jsou v délce trvání 4 minuty a 1 sekunda, 56 sekund, 5 minut a 8 sekund a poslední 22 minut. Nahrávky zachycují komunikaci (rozhovor) vedený poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] a obžalovaným [REDAKCE] [REDAKCE]. První nahrávka začíná tím, že se poškozená dotazuje obžalovaného a konfrontuje ho s tvrzení, jestli mu přijde normální, aby přišel někoho znásilnit, zmlátit a vláčet ho po podlaže. Z reakce obžalovaného a celkového kontextu lze dovodit, že obžalovaný neví o tom, že jeho komunikace s poškozenou je nahrávána a dále také to, že obžalovaný je nejspíše pod vlivem alkoholu či nějaké omamné látky. Během komunikace oba aktéři používají vulgární výrazy, poškozená často velice důrazně zvyšuje hlas, křičí ohrazuje se a trvá na tom, aby na ni obžalovaný vůbec nesahal. Obžalovaný opakovaně slovně odmítá, že by poškozenou znásilnil. Obdobné se v podstatě opakuje v dalších nahrávkách. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] opětovně tvrdí, že ji měl obžalovaný znásilnit, měl ji potřhat. V nahrávce je slyšet, že mezi oběma neustále probíhá výrazný verbálně vygradovaný spor, oba používají vulgární výrazy a poškozená opakovaně křičí na obžalovaného, aby se jí vůbec nedotýkal. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] přání poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] zjevně nerespektuje a poškozená se dotýká s argumentací, že se dotýká jen jejího oblečení. V poslední nahrávce, kde poškozená znovu opakuje, že ji obžalovaný měl znásilnit, obžalovaný reaguje slovy, že má „chuť jí sundat kalhotky a pořádně ojet“. Obžalovaný se slovně domáhá partnerského práva na milostný život, ale poškozená s ním nesouhlasí, opakuje, že ji měl znásilnit, což obžalovaný slovně odmítá. Policejní orgán založil jako listinné důkazy do spisu také několik oznámení o přestupcích, který se měli dopustit buď obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] proti poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] nebo naopak, který měla spáchat poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] a poškozeným měl být [REDAKCE] [REDAKCE]. Všechna tato podezření byla příslušným úřadem odložena. Z listinných důkazů vztahujících se k obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] plyne, že obžalovaný nemá žádný záznam v Rejstříku trestů ani v rejstříku přestupků.

8. Okresní soud v České Lípě konal ve věci několik hlavních líčení a beze zbytku vyhověl všem důkazním návrhům, které byly ve věci učiněny státním zástupcem a rovněž poškozenou, respektive jejím zmocněncem. Naproti tomu soud nevyhověl jen části důkazních návrhů učiněných obžalovaným [REDAKCE] [REDAKCE] respektive jeho obhájkyň. V žádném případě nemohlo být vyhověno procesnímu návrhu, aby soud za souhlasu obžalovaného a státního zástupce četl ve smyslu § 211 odstavec 6 trestního řádu úřední záznamy o podaných vysvětleních, kde byla

zachycena prvotní výpověď poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]. Tomuto návrhu nemohlo být vyhověno, neboť je zcela v rozporu s ustanoveními trestního řádu. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] byla nejen v přípravném řízení, ale i před soudem podrobně vyslechnuta jako svědkyně, a proto její tvrzení zachycená do úředních záznamů jsou zcela irelevantní a nelze je ani předkládat poškozené k vyjádření v rámci otázek kladených při výslechu. Soud rovněž nevyhověl návrhu, aby byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví – gynekologie, neboť byla k dispozici lékařská zpráva gynekologa, který poškozenou vyšetřoval dne 7. 7. 2021, tj. v den, kdy mělo předtím v noci dojít k jednání popsanému původně v obžalobě pod bodem 1. Pro účely posouzení celé věci a meritorní rozhodnutí nebylo soudem shledáno jako nutné vypracování znaleckého posudku, neboť znalec by nemohl učinit jiné závěry, než učinil ošetřující odborný lékař. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] byla u lékaře – gynekologa pouze jednou a výsledky jejího vyšetření jsou zachyceny ve zprávě, kterou soud provedl důkaz. Obdobným způsobem soud nevyhověl ani návrhu, aby byl vypracován znalecký posudek z oboru psychologie, kterým by byla posouzena osobnost poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] a hlavně otázka její věrohodnosti. Obžalovaný v této souvislosti poukazoval na to, že podle jeho mínění poškozená opakovaně lže a uvádí různé rozporné skutečnosti. Navíc se sama zmiňovala o svých psychických problémech, a dokonce se pokusila o sebevraždu. K tomuto návrhu soud konstatuje, že otázka věrohodnosti jednotlivých tvrzení osob zúčastněných na posuzovaném jednání je otázkou pro nalézací soud, nikoliv pro znalce. Znalec by pochopitelně mohl komplexně posoudit osobnost poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] i její obecnou věrohodnost, ale vzhledem k tomu, že soud měl k dispozici dostatek důkazů pro to, aby sám, jak mu také přísluší, posoudil, zda je věrohodné tvrzení obžalovaného či poškozené popisující rozdílně jednání popsaná v obžalobě státního zástupce, nepovažoval soud pořízení tohoto důkazu za potřebné a vhodné. Stejně tak soud nezjišťoval žádné bližší údaje o údajném znásilnění poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] ke kterému mělo snad dojít asi v roce 2005 na blíže nezjištěném místě. V tomto směru soud uzavřel, že je vůbec otázka, co by při absenci bližších indicií bylo vůbec dotazem na policii zjištěno, a hlavně soud bral v potaz, že jakákoliv informace potvrzující či vyvracející toto tvrzení by pro před soudem posuzovanou věc neměla žádnou vypovídající hodnotu. Soud se také nezabýval rekonstrukcí nebo prověrkou na místě incidentu, ke kterému došlo 17. 10. 2021, neboť obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] i poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] setrvali na svých vyjádřeních a popisech celého svého jednání. Navíc obžalovaný doložil soudu fotodokumentaci kuchyně, tedy celého prostoru, kde k jednání došlo. Soud si proto mohl utvořit dostatečnou a jasnou představu. Okresní soud proto dospěl k závěru, že provedení rekonstrukce či prověrky na místě je nadbytečné a provedení tohoto důkazu by nepřineslo pro rozhodnutí ve věci nic nového a podstatného. Obdobně soud neprováděl expertízu zvukových nahrávek poskytnutých poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] protože nemá k dispozici primární zařízení, na kterém byly nahrávky v roce 2021 poškozenou pořízeny. Navíc je třeba konstatovat, že obžalovaný nijak nezpochybňoval, že na nahrávce je zachycena jeho komunikace s poškozenou, pouze měl výhrady k tomu, kdy a za jakých okolností byla nahrávka poškozenou pořízena. Kromě toho byl obžalovaný v tomto bodě obžaloby zproštěn, proto naznačený postup okresního soudu rozhodně nemohl být postupem k jeho tíži. Obecně okresní soud nabyt přesvědčení, že dokazování, které bylo ve věci provedeno, je dostatečně věcné, obsáhlé a vyčerpávající proto, aby mohlo být ve věci podané obžaloby meritorně rozhodnuto.

9. Po provedení všech podstatných důkazů v rámci několika hlavních líčení dospěl okresní soud ke shodnému závěru, který vyjádřil intervenující státní zástupce ve své závěrečné řeči, tedy že se po obsáhle provedeném dokazování podařilo prokázat, že se obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] dopustil jen části jednání, která mu byla obžalobou pod body 1. a 2. původně kladena za vinu. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] popíral, že by se dopustil trestné činnosti popsané ve výrokové části obžaloby a proti jeho výpovědi byl veřejnou žalobou jako klíčový důkaz opatřen důkaz v podobě výpovědi poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]. Zejména pokud jde o jednání popsané pod bodem 1. obžaloby je třeba říci, že jde obecně o typ trestné činnosti, ke které primárně dochází pouze mezi pachatelem a poškozeným a

je tedy na nalézacím soudu, aby velmi pečlivě hodnotil výpovědi obou zúčastněných a případně další opatřené důkazy. V posuzované věci obžalovaný ■■■■■ kategoricky popřel, že by se dopustil znásilnění popsaného v obžalobě pod bodem 1., tedy popřel, že by přes opakovaný verbální i fyzický nesouhlas přemohl poškozenou ■■■■■ a proti její vůli ji opakovaně zaváděl prsty ruky do přirození. Na svou obhajobu obžalovaný připouštěl, že došlo mezi ním a poškozenou ke konfliktní situaci, že na poškozenou byl slovně agresivní, dotýkal se jí po těle, ale vyloučil jednání, která je srovnatelná s pohlavním stykem spáchaným jiným způsobem. Obžalovaný se také obsáhle vyjadřoval ke vztahu, který udržoval s poškozenou, který vygradoval jejich vážnými neshodami a také ke snaze poškozenou ■■■■■ vystěhovat ze svého domu tedy z ■■■■■ č. p. ■■■■■. Proti takto uplatněné obhajobě měl soud k dispozici podrobnou výpověď poškozené ■■■■■, která primárně popsala, že po hádce s obžalovaným, která proběhla již ráno dne 6. 7. 2021, celý den s obžalovaným nepromluvila, a proto také večer nebyla v ložnici, ale spala v kuchyni na gauči. Popisovala rovněž, že obžalovaný jí v noci z 6. na 7. 7. 2021 probudil, kdy předpokládala, že je pod vlivem alkoholu a hlavně popisovala, že obžalovaný si slovně a pak fyzicky vynucoval sexuální kontakt. Přestože odmítala, využil obžalovaný ■■■■■ své fyzické převahy, násilně jí sundal, respektive strhl spodní kalhotky a prsty rukou jí opakovaně zaváděl do jejího přirození, přestože se stále aktivně slovně i fyzicky bránila a takto ji způsobil zranění (potrhání, krvácení, bolest). Objektivně měl soud k dispozici lékařskou zprávu vypracovanou gynekologem ■■■■■ ze dne 7. 7. 2021. Podle závěru lékaře neměla poškozená žádné známky poranění na pochvě, ani nekrvácela. Konstatoval pouze zbytky tmavší krve, což může podle lékaře být příznak běžného fyziologického děje, např. menstruace, či hormonální poruchy. Proto nemusí nález krve odpovídat následkům nějakého vnějšího násilí. Další lékař ■■■■■ z chirurgické ambulance ze ■■■■■ dne 7. 7. 2021 v 11:05 hodin uvedl, že u poškozené objektivně zjistil palpačně bolestivé hematomy na pravém předloktí velikosti do 30 mm. Celkově poranění poškozené zhodnotil jako lehké s dobou léčení do jednoho týdne. Doporučil klidový režim. Jiné lékařské zprávy ohledně tohoto jednání popsaného v obžalobě k dispozici nejsou. Z výpovědi poškozené ■■■■■ a svědecké výpovědi ■■■■■ bylo soudem, v souladu s uvedenými lékařskými zprávami, zjištěno, že poškozená kromě gynekologa navštívila i chirurgickou ambulanci, protože měla mít zraněnou ruku, ale lékař jen doporučil pouze klidový režim, neboť objektivně žádné zásadní poranění zjištěno nebylo. Další svědecké výpovědi přitom hovoří pouze o tom, jaké informace jim o tomto skutku sdělovala sama poškozená ■■■■■, protože nikdo ze slyšených svědků jednání přítomen nebyl. Svědci ■■■■■ a ■■■■■ ve shodě potvrdili, že poškozená jim poslala následujícího dne ráno hlasovou zprávu, kterou ale krátce na to vymazala, takže není zpráva k dispozici a nelze s ní provést důkaz. Svědkyně ■■■■■ dále potvrdila, že druhý den ráno byla poškozená vyčerpaná, nevyspalá a rozhodně nebyla v dobré psychické pohodě, ale žádné viditelné poranění nezaznamenala. Z další části řady svědeckých výpovědí bylo zjištěno, že vztah mezi obžalovaným a poškozenou prošel bouřlivým vývojem, oba spolu sdíleli společné bydliště několikrát a svědci potvrdili, že mezi nimi vzájemně docházelo ke konfliktům. Část svědků se vyjádřila tak, že důvěřuje sdělení poškozené ■■■■■, další část svědků naopak považuje její tvrzení za nepravdivé a důvěřují obžalovanému ■■■■■. Svědci ■■■■■ a ■■■■■ v této souvislosti potvrdili část obhajoby obžalovaného poukazující na obecnou nevěrohodnost týkající se sdělovaných tvrzení poškozené ■■■■■, když svědci potvrdili, že jim poškozená nepravdivě říkala, že trpí vážným onemocněním – ■■■■■. Pokud jde o audio nahrávky, které poškozená pořídila a kterými soud provedl důkaz, je na nich slyšet jakým způsobem komunikoval obžalovaný s poškozenou poté, kdy se měl obžalovaný dopustit posuzovaného zločinu. Je zřejmé, že přesto, že je obžalovaný konfrontován s tvrzením poškozené, že ji znásilnil, nepotvrzuje, že k něčemu takovému došlo. Přitom obžalovaný neví, že je nahráván a ze způsobu artikulace i jeho reakcí lze učinit úvahu, že je zřejmě pod vlivem alkoholu. Obžalovaný se snaží poškozené dotýkat, poškozená křičí, ale zjevně nejde o žádné znásilnění spočívající v tom, že obžalovaný k pohlavnímu styku donutí poškozenou násilím. Pokud obžalovaný použil násilí ve

snaze dotýkat se poškozené, je pravděpodobné a v souladu s lékařskou zprávou [REDAKCE] [REDAKCE] o hematomech na paži poškozené, že došlo k nějakému držení za ruce poškozené. Naproti tomu rozhodně, opět v souladu s lékařskou zprávou [REDAKCE] [REDAKCE] nebylo prokázáno žádné násilné působení obžalovaného na vnější či vnitřní oblasti genitálu poškozené. Vzhledem k tomu, že nebylo zcela najisto a bezpečně prokázáno, že vůbec došlo k jednání, které bylo popsáno v obžalobě pod bodem 1. a soud měl výrazné pochybnosti o tom, že k jednání vůbec došlo, bylo třeba postupovat ve smyslu § 226 písmeno a) trestního řádu a obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] obžaloby zprostit, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byl obžalovaný stíhán. Odlišná situace však byla ohledně druhého jednání popsaného původně v obžalobě pod bodem 2., podle kterého se měl obžalovaný dne 17. 10. 2021 dopustit zločinu ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku. Rovněž ohledně tohoto bodu obžaloby proti sobě v zásadě stály dvě výpovědi, tedy tvrzení obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] a tvrzení poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] popisující jejich konflikt dne 17. 10. 2021 v [REDAKCE] č. p. [REDAKCE]. Rovněž ohledně tohoto skutku měl naopak soud k dispozici výpovědi několika svědků, kteří nebyli na místě, neviděli, co se stalo, ale buď od obžalovaného, nebo od poškozené měli zprostředkované informace o průběhu celého skutkového děje. Například svědek [REDAKCE] od poškozené slyšel, že se s obžalovaným přetahovali a pak byla hozena a spadla na zem, další svědek [REDAKCE] od poškozené slyšel, že byla chycena obžalovaným a nedopatřením jí vznikla zlomenina, dále svědkyně [REDAKCE] od obžalovaného slyšela, že se s poškozenou hádali až do ní strčil a asi na základě toho pádu, se jí zlomila ruka, svědkyně [REDAKCE] se vyjádřila tak, že obžalovaný před ní připustil, že poškozené zlomil ruku a podobně. Zcela zásadní důkaz však k tomuto bodu obžaloby představuje fakt, že poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] 17. 10. 2021 objektivně musela vyhledat lékaře, byla ošetřena v Nemocnici [REDAKCE] [REDAKCE] ohledně utrpených poranění a doby léčení jsou objektivní lékařské zprávy na jejichž základě byl vypracován znalecký posudek a znalce [REDAKCE] [REDAKCE] soud podrobně vyslechl. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] na rozdíl od bodu 1. obžaloby, kde kategoricky obžalobu odmítal, připustil, že se s poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] dostal do verbálního i fyzického konfliktu, ale na svou obhajobu uváděl, že poškozená upadla vlivem nehody a nikoli vlivem jeho úmyslného jednání. Obžalovaný popisoval situaci tak, že uklízel v kuchyni, poškozená vyvolala konflikt tím, že vysypala pastelky, poté po sobě vzájemně házeli věcmi, a když se poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] fyzicky snažil dostat pryč z prostoru kuchyně, kde ke konfliktu primárně docházelo, poškozená upadla a zlomila si ruku. Neví, jestli upadla vlivem uklouznutí nebo vzájemného strkání, rozhodně popřel úmysl poškozené ublížit na zdraví. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] se s obžalovaným v tomto bodu podané obžaloby shoduje v tom, že došlo mezi nimi ke konfliktu v situaci, kdy poškozený uklízel. Sama popisuje, že počátek konfliktu ještě předcházela jejímu příchodu do kuchyně, kde skutečně vysypala pastelky a pak s obžalovaným po sobě házeli věcmi. Poškozená ve shodě s obžalovaným také uvádí, že ji obžalovaný vyzýval slovy „vypadni“, aby opustila nejen kuchyň, ale celý dům, protože to často říkal, a hlavně popisuje, že obžalovaný pak využil své fyzické převahy a v malém prostoru kuchyně ji uchopil za oblečení, konkrétně za límec trika, a prudce s ní smýkl a vlivem toho, že poškozená je výrazně menší a lehčí než obžalovaný, tak nekontrolovatelně upadla a při pádu si zlomila pravou ruku. Poškozená popisovala, že ihned po pádu cítila, že má ruku zlomenou, má ji v nepřírozané poloze a hlavně, že jako pravák byla poraněním výrazně omezena. Obžalovaný ji pak odvezl do nemocnice na ošetření, kde měl sám připustit, že jí tzv. „pomohl“. Nakonec v prvotní lékařské zprávě z Nemocnice [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne 17. 10. 2023 je doslova uvedeno: „dnes úraz druhou osobou postrčena a upadla na pravou HK, bolest zápěstí“. Poškozená dále popsala dlouhodobý průběh léčby utrpených poranění včetně operačních zákroků a také to, jak ji poranění omezovalo nejen v běžném způsobu života, sebeobsluze, bolestivostí, ale také v tom, že se nemohla řádně postarat o koně, která měla v [REDAKCE]. Tento popis skutkového děje přitom zcela jednoznačně odpovídá výpovědi znalce [REDAKCE] [REDAKCE] který popsal, že k poranění poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] podrobně popsaném ve skutkové větě odsuzujícího rozsudku zcela jistě mohlo dojít působením větší intenzity tupého násilí, ke kterému mohlo dost dobře dojít prostým pádem poškozené na

pravou ruku, protože v takovém případě na ruku působí celá hmotnost padajícího. Znalec zdůraznil, že dokonce není nezbytně nutné, aby pád poškozené byl umocněn nějakým vnějším faktorem, že postačí pouze samotný nekontrolovatelný pád. Znalec také potvrdil, že v souladu s lékařskými zprávami byla poškozená ■■■■■ ošetřena opakovaně, musela podstoupit chirurgické zákroky a byla i hospitalizována. Znalec dále také potvrdil, že odpovídá i tvrzení poškozené v tom směru, že kovové části dlahy, které jí byly voperovány, jí následně musely být pro pozdější komplikace, vyjmuty, ale hlavně, že doba léčení poranění, které poškozená utrpěla, trvala zhruba 6 – 8 týdnů. Proto na základě těchto důkazů nemohl soud akceptovat obhajobu obžalovaného ■■■■■ že k poranění poškozené došlo vlastně náhodně, že šlo o nehodu, neboť bylo bezpečně prokázáno, že se nejednalo o žádné náhodné poranění, ale jednalo se o výsledek vzájemně provázaných jednání obžalovaného, který od verbální agrese přešel k agresi fyzické, to znamená, že jak sám doznal, byl s poškozenou ve fyzickém kontaktu, s poškozenou se postrkávali, a proto poškozená rozhodně neupadla náhodně, ale vlivem úmyslného jednání obžalovaného. Vzhledem k tomu, že obžalovaný ■■■■■ je jako muž výrazně vyšší a těžší než poškozená ■■■■■ jako žena, kterou dlouhodobě znal, musel si být s ohledem na jejich vzájemné proporce a své životní zkušenosti, jednoznačně vědom toho, že pokud se dostává s poškozenou do fyzického konfliktu, může dojít k poranění poškozené a s tímto byl zjevně srozuměn, tedy dopustil se jednání v nepřímém úmyslu ve smyslu § 15 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku. Protože poškozená upadla a pádem utrpěla těžkou újmu na zdraví, neboť její léčení poranění přesáhlo dobu šesti týdnů, způsobil obžalovaný již nedbalostním jednáním poškozené těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odstavec 2 písmeno i) trestního zákoníku odpovídající celkově zvolené právní kvalifikaci podle § 146 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku.

10. Obecně platí, že objektem trestného činu podle § 146 trestního zákoníku je lidské zdraví, tj. normální funkce lidského těla včetně řádné funkce všech orgánů, které jsou potřebné k náležité činnosti. Způsobení ublížení na zdraví je jakékoli jednání (konání i opomenutí), jehož následkem je taková újma na zdraví, která dosahuje intenzity ublížení na zdraví. Přitom je nerozhodné, jakých prostředků bylo při něm použito, zda šlo o jednání jednorázové nebo o jednání postupné a dlouhodobé. Ublížením na zdraví rozumí takový stav záležející v poruše zdraví nebo jiném onemocnění, který porušením normálních tělesných nebo duševních funkcí znesnadňuje, nikoli jen po krátkou dobu, obvyklý způsob života poškozeného a který vyžaduje lékařské ošetření. Ublížení na zdraví musí být v příčinné souvislosti s jednáním pachatele. Rozdíl mezi ublížením na zdraví a těžkou újmou na zdraví záleží v tom, že při těžké újmě na zdraví musí jít o vážnou poruchu zdraví nebo vážné onemocnění, které postižený pocítuje jako citelnou újmu v obvyklém způsobu života, a dále v tom, že porucha zdraví musí mít delší trvání (srovnej formulaci § 122 odstavec 2 písmeno i) delší dobu trvající porucha zdraví). V této souvislosti je vhodné uvést, že hranici mezi těžkou újmou na zdraví a ublížením na zdraví činí podle vžitě soudní praxe hranice asi šesti týdnů za předpokladu, že přibližně po tuto dobu trvá vážná porucha zdraví. Trvání poruchy zdraví při těžké újmě na zdraví může být delší nebo kratší než šest týdnů, a to podle povahy poruchy zdraví a příznaků, které ji doprovázejí. Pachatelem může být kterákoli fyzická osoba. K naplnění subjektivní stránky trestného činu ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1 nestačí, že pachatel jednal úmyslně, nýbrž musí být prokázáno, že jeho úmysl směřoval ke způsobení následku ublížení na zdraví. Následek způsobení těžké újmy na zdraví musí být způsoben ve smyslu § 17 písmeno a) trestního zákoníku pouze z nedbalosti, neboť jinak by bylo třeba posoudit skutek jako trestný čin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 trestního zákoníku. Není-li u pachatele dáno ve vztahu k tomuto těžšímu následku ani zavinění z nedbalosti, nelze použít vyšší trestní sazby a je mu možno přičítat jen trestný čin ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1 nebo 2 trestního zákoníku.
11. Jednání obžalovaného ■■■■■ bylo v souladu s podanou obžalobou pod bodem 2. obžaloby proto kvalifikováno jako zločin ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1, odstavec 3 trestního Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

zákoníku. Důvodem této kvalifikace bylo zjištění, že obžalovaný [REDAKCE] poškozené [REDAKCE] v rámci zcela zbytečného konfliktu, který sám sice nevyvolal, ale rozhodně jej eskaloval tím, že poškozenou chytil za límec trika a prudce s ní smýkl o zem, způsobil jejím stržením a následným pádem na zem poranění spočívající v tom, že utrpěla tříštivou zlomeninu dolního konce vřetenní kosti s posunem úlomků a rozvolnění dolního skloubení loketní kosti se zápěstím s nutností lékařského ošetření a následnou hospitalizací v Nemocnici v [REDAKCE] [REDAKCE] v době od 28. 10. 2021 do 31. 10. 2021 a dobou léčení nejméně šest týdnů. Poranění, které poškozená utrpěla a které je podrobně popsáno ve skutkové větě rozsudku, je nepochybně poraněním odpovídajícím právnímu pojmu újmy na zdraví ve smyslu ustanovení § 122 odstavec 1 trestního zákoníku, respektive těžké újmy na zdraví ve smyslu § 122 odstavec 2 písmeno i) trestního zákoníku. Důvodem této úvahy je nejen nutná doba léčení poranění přesahující šest týdnů, ale zejména dlouhodobá bolestivost a omezená hybnost dominantní horní končetiny poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] vše po jejím nekontrolovaném pádu na zem, tak jak vypověděla sama poškozená a její výpověď potvrdil i slyšený znalec. Jednání obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] bylo posouzeno jako zločin ublížení za zdraví podle § 146 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku, protože obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] jednal nepochybně úmyslně, neboť věděl, že nečekaným fyzickým útokem na poškozenou tedy ženu výrazně nižšího vzrůstu i nižší tělesné hmotnosti, než je on sám a jejím stržením na pevnou zem, jí může způsobit újmu na zdraví a byl s takovouto možností evidentně velmi dobře srozuměn (viz například usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. 12. 2020 sp. zn. 7 Tdo 1049/2022, podle kterého v nepřímém úmyslu jedná i pachatel, který si je vědom možnosti určitého následku, např. poranění člověka při jeho stržení na zem, a spoléhá pouze na šťastnou náhodu, že k takovému následku nedojde). Přitom ani skutečnost, že obžalovaný posuzovaným jednáním reagoval na předchozí chování poškozené, sama o sobě nijak nevylučuje jeho úmysl způsobit poškozené zranění, které má povahu ublížení na zdraví. Soudem zjištěný úmysl způsobit ublížení na zdraví není vyloučen ani proto, že jednání obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] proti poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] spočívalo v jednorázovém aktu a že obžalovaný v jednání dále nepokračoval.

12. Při úvahách o druhu a výši trestu soud hodnotil veškeré okolnosti uvedené v příslušných pasážích trestního zákoníku. Obžalovaný byl ve smyslu § 146 odstavec 3 trestního zákoníku ohrožen trestem odnětí svobody v trvání dvě léta až osm let odnětí svobody S ohledem na procesní postoj obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] který k věci zaujal, obžalovanému nelze přičíst polehčující okolnost doznání. Na druhou stranu obžalovanému zjevně polehčuje jeho dosavadní trestní bezúhonnost, neboť nemá žádný záznam v Rejstříku trestů, ani záznam v evidenci přestupků. Obecně obžalovanému pochopitelně přitěžuje, že se dopustil zločinu, ale jiné přitěžující okolnosti vyjmenované primárně v ustanovení § 42 trestního zákoníku soudem identifikovány nebyly. Proto soud u obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] volil toliko výchovný trest odnětí svobody, neboť nebylo třeba ukládat jiný tedy přísnější trest. Tento druh, byl ukládán na samé spodní hranici nejprísnější trestní sazby ve smyslu § 146 odstavec 3 trestního zákoníku. Soud proto obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] uložil trest odnětí svobody v trvání 24 měsíců, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 24 měsíců. Obžalovaný bude po tuto dobu soudem sledován, aby bylo zjištěno, že není třeba na obžalovaného působit přísněji a že jeho jednání popsané v rozsudku bylo jen mimořádné vybočení z jinak dosud řádně vedeného života.
13. V rámci adhezního řízení se řádně a včas připojili s nároky na náhradu škody Česká průmyslová zdravotní pojišťovna ČR, Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR, a poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] prostřednictvím zmocněnkyně. Česká průmyslová zdravotní pojišťovna vyčíslila nárok na náhradu škody v částce 39 700 Kč, přičemž podrobně doložila, že se jedná o úhradu nákladů léčebné péče, které zaplatila za svého pojištěnce poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] Pojišťovna doložila, že náklady za svého pojištěnce (poškozenou) tedy léčebnou péči uhradila jednotlivým zdravotnickým zařízením. Soud proto neměl žádné pochybnosti o tom, že zdravotní pojišťovna vynaložila náklady na péči za pojištěnce [REDAKCE] [REDAKCE] které vznikly v příčinné Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

souvislosti s jednáním obžalovaného ■■■■■ popsaným v odsuzující části rozsudku, který poškozené způsobil újmu na zdraví. Proto byla obžalovanému ■■■■■ ve smyslu § 228 odstavec 1 trestního řádu uložena povinnost zaplatit České průmyslové zdravotní pojišťovně částku ve výši 39 700 Kč. Dále se rovněž řádně a včas s nárokem na náhradu škody připojila Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR, a to s částkou 50 000 Kč a poškozená ■■■■■ která prostřednictvím své zmocněnkyně uplatnila nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy. Na náhradu škody poškozená ■■■■■ požadovala částku 60 358,70 Kč, která představuje odškodnění za bolestné za způsobené zranění a dále na náhradu nemajetkové újmy požadovala částku 800 000 Kč. Soud návrhy těchto poškozených přezkoumal a dospěl k závěru, že nároky jsou oprávněné ohledně té části rozsudku, kde byl obžalovaný ■■■■■ uznán vinným zločinem ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku. Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR doložila soudu, že na žádost poškozené ■■■■■ o poskytnutí peněžité pomoci obětem trestné činnosti byla poškozené přiznána peněžitá pomoc ve výši 50 000 Kč, která byla poškozené vyplacena na příslušný bankovní účet. Z odůvodnění rozhodnutí, kterým byla peněžitá pomoc přiznána, je zjevné, že pomoc souvisela s fyzickým napadením a způsobením těžké újmy na zdraví. Okresní soud v České Lípě aproboval skutečnost, že podle § 33 zákona o obětech trestných činů přešel poskytnutím peněžité pomoci nárok ■■■■■ na náhradu škody vůči pachateli, v tomto případě vůči obžalovanému ■■■■■ na stát, a to v rozsahu poskytnuté peněžité pomoci. Proto byla obžalovanému uložena povinnost podle § 228 odstavec 1 trestního řádu zaplatit na náhradu škody právě částku 50 000 Kč. V této souvislosti byl obžalovaný současně zavázán zaplatit na náhradu škody poškozené ■■■■■ částku ve výši 10 538,70 Kč. Zde Okresní soud v České Lípě vycházel z úvahy, že poškozená ■■■■■ prostřednictvím zmocněnce v rámci uplatnění nároku na náhradu škody požadovala zaplacení bolestného v celkové částce 60 358,70 Kč. Svůj nárok poškozená odůvodňovala a opírala o znalecký posudek ■■■■■ který dospěl k závěru, že poranění, která poškozená utrpěla odpovídají bodového hodnocení 120 a 50 bodů, tedy celkem 170 bodů. Protože k poranění poškozené došlo jednáním obžalovaného dne 17. 10. 2021 a průměrná mzda za rok 2020 činila částku 35 611 Kč, odpovídá hodnota 1 bodu částce 356,11 Kč, tedy celkový nárok poškozené ve výši 60 538,70 Kč. Vzhledem k tomu, že poškozená ■■■■■ nijak nereagovala na skutečnost, že s nárokem na náhradu škody se připojila také Česká republika v částce 50 000 Kč, byla poškozená ■■■■■ se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody – bolestné odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, a to podle § 229 odstavec 2 trestního řádu. Protože byl obžalovaný ■■■■■ v části podané obžaloby ve smyslu § 226 písmeno a) trestního řádu zproštěn, a protože poškozená ■■■■■ uplatňovala nárok na náhradu nemajetkové újmy, který má skutkový základ právě ve výroku rozsudku, kterým byl obžalovaný ■■■■■ obžaloby zproštěn, nezbylo soudu nic jiného, než podle § 229 odstavec 3 trestního řádu poškozenou ■■■■■ odkázat s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do **osmi** dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 8. června 2023

Mgr. Milan Vencel v. r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudcem Mgr. Milanem Venclem v hlavním líčení konaném dne 11. ledna 2023 v České Lípě,

takto:

Obžalovaný:

je vinen, že

dne 12. 8. 2022 kolem 20:30 hodin vešel bez svolení poškozené ■■■■■■■■ narozené ■■■■■■■■ do jejího bytu na adrese ■■■■■■■■ ■■■■■■■■ ■■■■■■■■ když nejprve zazvonil, poté, když poškozená pootevřela dveře, vsunul nohu mezi dveře a práh a tlačil na dveře, které se pokoušela poškozená zavřít, následně v obývacím pokoji povalil poškozenou na podlahu, zalehl ji, obnažil jí prsa a na prsa jí sahal, do prsou ji štipal, říkal, že se s poškozenou chce mazlit a milovat se s ní, poškozená křičela, aby z ní slezl, volala o pomoc, škrábala obviněného, když se mu vysmekla, nastříkala obviněnému pepřový sprej do obličeje,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku,
neoprávněně vniknul do obydlí jiného a užil při činu násilí,

čímž spáchal

přechin znásilnění podle § 185 odstavec 1 trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnáct) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **36 (třicet šest) měsíců**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný [REDAKCE] narozený [REDAKCE] povinen zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE] částku ve výši **200 000 Kč**.

Odůvodnění:

1. Podle § 129 odstavec 2 trestního řádu tento rozsudek neobsahuje odůvodnění výroku o vině a trestu, neboť po jeho vyhlášení se státní zástupce a obžalovaný vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na písemném vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.
2. V rámci adhezního řízení se soud zabýval uplatněným nárokem na náhradu škody. Okresním soudem bylo zjištěno, že poškozená [REDAKCE] jako zvlášť zranitelná oběť uplatnila prostřednictvím ustanoveného zmocněnce Mgr. Václava Stehlíka, advokáta se sídlem v České Lípě nárok na nemajetkovou újmu ve výši 200 000 Kč. Svůj nárok poškozená uplatnila po nařízení termínu hlavního líčení. Zmocněnec poškozené uplatněný nárok na nemajetkovou újmu, který by měl obžalovaný nahradit, podrobně odůvodnil a specifikoval a doručil soudu v písemné podobě dne 6. 1. 2023. Okresní soud v České Lípě po provedení hlavního líčení takto řádně a včas uplatněný nárok zcela akceptoval a rozsudkem uložil obžalovanému [REDAKCE] ve smyslu § 228 odstavec 1 trestního řádu za povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] částku ve výši 200 000 Kč. Obecně platí, že režim rozhodování soudu o náhradě škody či nemajetkové újmy je v trestním řízení upraven v ustanovení § 228 odstavec 1 trestního řádu tak, že odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích, jestliže byl nárok včas uplatněn, nestanoví-li tento zákon jinak. Takto soud postupuje za situace, jestliže jsou nárok a jeho výše odůvodněny výsledky dokazování v hlavním líčení. Poškozená [REDAKCE], o jejímž nároku soud rozhodoval, se se svým nárokem připojila řádně a včas k trestnímu řízení, když její nárok uplatnil zmocněnec podáním k soudu doručeným dne 6. 1. 2023. V trestním řízení vedeném u Okresního soudu v České Lípě pod sp. zn. 2 T 167/2022 byla dostatečně prokázána skutková i právní stránka věci, příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a způsobeným následkem na duševním zdraví poškozené, a tudíž soud nemá jakoukoliv pochybnost o odpovědnosti obžalovaného za vznik nemajetkové újmy, kterou způsobil spáchanými trestnými činy. Soud zdůrazňuje, že není pochyb o tom, že došlo k citelnému zásahu do základních přirozených práv poškozené [REDAKCE], kdy zejména došlo k porušení práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí ve smyslu článku 7 odstavec 1 Listiny základních práv a svobod, a je proto také namístě přiznat jí nárok na náhradu nemajetkové újmy. V této souvislosti soud hodnotil i závažnost a intenzitu konkrétního útoku obžalovaného na poškozenou a následky pro další život poškozené. Z výpovědi poškozené pořízené orgány činnými v trestním řízení v průběhu přípravného řízení je nepochybně, že u poškozené stále přetrvávají následky jednání obžalovaného spočívajících zejména v tom, že Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

poškozená má obavy sama opustit svůj, obavy z každého, kdo na ni zazvoní i obavy z každého sociálního kontaktu, za prokázané, že se jednalo o významný a intenzivní útok obžalovaného na poškozenou [REDAKCE]. Okresní soud v České Lípě rozhodl odsuzujícím rozsudkem o vině obžalovaného [REDAKCE] včetně toho, že nemajetková újma byla poškozené způsobena v příčinné souvislosti se skutkem vykazujícím znaky přečinu znásilnění podle § 185 odstavec 1 trestního zákoníku a přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku, jejichž spácháním byl obžalovaný uznán vinným. Protože je obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] jedinou osobou, která se na vzniku škody podílela, vzniká odpovědnostní vztah obžalovaného za vzniklou nemajetkovou újmu poškozené. Uvedená skutková zjištění, vyplývající z provedeného dokazování, navazují i na občanskoprávní úpravu, protože povinnost odčinit nemajetkovou újmu zakládá ustanovení § 2956 občanského zákoníku, který tím řeší situaci souběhu práv z titulu ochrany osobnosti a z titulu náhrady škody. Jinými slovy byla obžalovanému [REDAKCE] uložena povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] částku ve výši 200 000 Kč jako zadostiučinění za její duševní útrapy. Současná právní úprava vnímá jednotlivce v podstatě jako součást společnosti a dost dobře nemůže „pokrýt“ jeho vnitřní, na fungování ve společnosti relativně nezávislé mentální procesy. V souladu s výše uvedeným důrazem na základní právo člověka žít svůj život podle svého a imperativ plného a spravedlivého odškodnění újmy na zdraví zavedl občanský zákoník v ustanovení § 2958 vedle bolestného a ztížení společenského uplatnění novou složku nemajetkové újmy na zdraví, tzv. další nemajetkové újmy. Právě pod posledně uvedený nárok lze duševní útrapy poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] podle soudu podřadit. Podle komentářové literatury mohou mít další nemajetkové újmy formu psychické bolesti nebo jiných duševních útrap. Při určování výše zadostiučinění za duševní útrapy se bere za východisko člověk s běžným, obvyklým emocionálním způsobem prožívání různých životních situací. Z výsledků provedeného dokazování a připojení se poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] s jejím nárokem soud shledal jeho odůvodněnost zejména v obavě o vlastní zdraví a život i strach ze samostatného pobytu ve společnosti dalších lidí a přiznal poškozené právě částku v uplatněné výši. Částku soud určil i v souladu s úvahou o zásadě slušnosti, neboť její plná úhrada rozhodně nemůže být pro obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] jakkoliv likvidační, když se okresní soud při hlavním líčení zabýval i majetkovými poměry na straně obžalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze podle § 246 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadat opravným prostředkem.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 11. ledna 2023

Mgr. Milan Vencel v. r.
SámO soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 22. 3. 2023 v senátě složeném z předsedy Mgr. Romana Buchala a soudců Mgr. Jana Bělockého a Mgr. Gabriely Pudilové v trestní věci obžalovaného: [REDACTED] bytem [REDACTED] o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 11.1.2023, č.j. 2 T 167/2022-119,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. f/, odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje ve výroku o náhradě nemajetkové újmy a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se nově rozhoduje tak, že

obžalovaný [REDACTED] je podle § 228 odst. 1 tr. řádu povinen zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDACTED] bytem [REDACTED], částku ve výši 50 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená [REDACTED] se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, kterých se dopustil tím, že dne 12. 8. 2022 kolem 20:30 hodin vešel bez svolení poškozené [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] do jejího bytu na adrese [REDACTED], když nejprve zazvonil, poté, když poškozená pootevřela dveře, vsunul nohu mezi dveře a práh a tlačil na dveře, které se pokoušela poškozená zavřít, následně

V obývacím pokoji povalil poškozenou na podlahu, zalehl ji, obnažil jí prsa a na prsa jí sahal, do prsou ji štipal, říkal, že se s poškozenou chce mazlit a milovat se s ní, poškozená křičela, aby z ní slezl, volala o pomoc, škrábala obviněného, když se mu vysmekla, nastříkala obviněnému pepřový sprej do obličeje.

2. Za toto jednání byl obžalovanému uložen podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 3 let.
3. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] částku ve výši 200 000 Kč.
4. Proti uvedenému rozsudku podal výlučně do výroku o náhradě nemajetkové újmy včasné odvolání obžalovaný. Namítal, že výše nemajetkové újmy neodpovídá závažnosti zásahu do práva poškozené, okolnostem spáchaného skutku a jeho osobním a majetkovým poměrům. S poškozenou se dlouhodobě znali, stýkali se, často ji navštěvoval. K celé situaci došlo pouze z toho důvodu, že byl ve stavu značné opilosti a již z popisu skutku, jakož i ze všech provedených důkazů je podle mého názoru zřejmé, že v době spáchání skutku nedisponoval žádnou velkou silou, přemohla jej sama poškozená bez jakékoli pomoci jiných osob, a obžalovaný nekladal žádný odpor. Ostatní osoby na místo přišly až v okamžiku, kdy již spal, nijak se nebránil, vlastně vůbec nevěděl, co se děje. K pohlavnímu styku mezi ním a poškozenou nedošlo, a je přesvědčen, že do osobních práv poškozené tak závažným způsobem, jak uzavřel soud prvního stupně, nezasáhl. V řízení doložil, že je v [REDAKCE] [REDAKCE] který je jediným zdrojem jeho příjmů, pobírá pouze příspěvek na bydlení. Jediným jeho majetkem je podíl na domě č.p. [REDAKCE] [REDAKCE] z tohoto vlastnictví však nemá žádný příjem, neboť dům užívá pouze k bydlení. Není schopen s ohledem na své příjmy zajistit si finanční prostředky na úhradu tak vysoké částky, která byla poškozené jako náhrada nemajetkové újmy přiznána. S ohledem na svůj věk a zdravotní stav, pro který je dlouhodobě v [REDAKCE] [REDAKCE] a který se s přibývajícím věkem stupňuje, ani nelze očekávat, že by mohl finanční prostředky získat příjmem z pracovního poměru. Částka, kterou soud poškozené na náhradu nemajetkové újmy přiznal, by tak byla pro něj likvidační, přišel by o vlastní bydlení a s ohledem na své příjmy by si nemohl zajistit bydlení v nájemním bytě, když nemá ani žádnou rodinu, která by mu mohla pomoci. Nároku poškozené na náhradu nemajetkové újmy je si vědom. S ohledem na okolnosti jeho jednání, intenzitu zásahu do osobnostních práv poškozené, jakož i s ohledem na jeho osobní a majetkové poměry, považuje však za odpovídající částku náhrady nemajetkové újmy částku do 30.000 Kč.
5. Krajský soud z podnětu podaného odvolání podle § 254 odst. 1, odst. 2 tr. řádu přezkoumal v napadeném rozsudku zákonnost a odůvodněnost oddělitelného výroku o náhradě škody, přezkoumal i správnost postupu řízení, které vyhlášení tohoto výroku předcházelo, a dospěl k níže uvedeným závěrům.
6. Pokud jde o procesní postup okresního soudu, pak v tomto postupu nebylo shledáno procesní pochybení, které by krajský soud vedlo k nutnosti zrušit rozsudek jako celek pro procesní vady postupem dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Krajský soud rovněž uvádí, že neměl důvod k přezkumu výroku o vině a trestu napadeného rozsudku, a to jednak za situace, kdy obžalovaný v hlavním líčení prohlásil vinu a okresní soud jeho prohlášení viny přijal, a dále za

situace, kdy odvolání obžalovaného proti této části rozsudku nesměřovalo a ani nijak, byť nepřímou, nevytýkalo vady, jež by měly původ právě ve výroku o vině. Odvolání obžalovaného rovněž nijak nepolemizovalo s oprávněností základu nároku poškozené na náhradu nemajetkové újmy, nýbrž pouze s přiměřeností výše nároku na náhradu nemajetkové újmy, která navíc není součástí skutkové věty výroku o vině napadeného rozsudku.

7. Ve vztahu k výroku o náhradě nemajetkové újmy odvolání obžalovaného namítalo nepřiměřenost přiznaného nároku, kdy obžalovaný za přiměřenou částku považoval částku ve výši 30 000 Kč. V rámci adhezního řízení je nutno vycházet z občanskoprávní úpravy nemajetkové újmy, která se odčíní přiměřeným zadostiučiněním, které musí být poskytnuto v penězích, pokud skutečné a dostatečné odčinění způsobené újmy nezajistí jiný způsob (§ 2951 odst. 2 obč. zákoníku). Zásah obžalovaného do osobní a fyzické integrity poškozené, který svou povahou představuje velmi závažný zásah do intimní sféry poškozené, dle názoru odvolacího soudu nelze odčinit pouhou omluvou, představující formu morální satisfakce ze strany obžalovaného. Okresní soud tedy nepochybil, pokud k uplatněnému nároku na náhradu nemajetkové újmy, majícímu oporu v ust. § 2956 obč. zákoníku, obžalovanému uložil povinnost k její náhradě formou peněžitého plnění. Přiznání nemajetkové újmy v posuzovaném případě je ryze předmětem volného uvážení soudu, neboť poškozená neuplatňovala nárok na náhradu bolestného či ztížení společenského uplatnění a výši svého nároku dovozovala pouze poukazem na rozhodnutí zdejšího odvolacího soudu. V řízení nebylo prokázáno to, že by v příčinné souvislosti s trestnou činností obžalovaného došlo k újmě na zdraví poškozené či ke vzniku jejího ztížení společenského uplatnění. Na druhou stranu jednáním obžalovaného popsaným ve skutkové větě výroku o vině, kterého se tento dopustil po násilném vstupu do jejího bytu, k protiprávnímu zásahu do její integrity došlo, přičemž celý incident pro poškozenou, která byla obžalovaným povalena a osahávána na intimních místech, musel pro ni být, i vzhledem k jejímu [REDAKCE] věku, jistě stresující záležitostí. Pokud poškozená poukazovala na jiná rozhodnutí zdejšího odvolacího soudu a z těchto dovozovala výši svého nároku (konkrétně ve věci sp. zn. 31 To 282/2021, 55 To 117/2022 a 55 To 299/2022), pak poukaz poškozené na uvedená rozhodnutí je nepřipadný, neboť ve věci 31 To 282/2021 bylo rozhodováno v trestní věci pachatele stíhaného pro zločin loupeže, kdy imateriální újma byla poškozené [REDAKCE] přiznaná ve výši 30 000 Kč, a v ostatních věcech bylo trestní stíhání vedené pro výrazně závažnější trestnou činnost, kvalifikovanou jako zločin znásilnění dle 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, navíc v souběhu s další závažnou trestnou činností (např. ve věci sp. zn. 55 To 299/2022 se zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku). Krajský soud proto v této souvislosti vyšel z obsahu databáze rozhodnutí týkajících se náhrady nemajetkové újmy, a to s přihlédnutím k právní kvalifikaci jednání a povaze zásahu do tělesné integrity, z níž je patrné, že vyšší náhrada nemajetkové újmy bývá obvykle přiznávána jen při závažnějším zásahu do integrity poškozených a při závažnější trestněprávní kvalifikaci jednání škůdce (např. 50 000 Kč při kvalifikaci dle ust. § 185 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku ve věci Okresního soudu v Nymburce sp. zn. 3 T 62/2015, ve výši 50 000 Kč při obdobné kvalifikaci ve věci Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 5 T 209/2015, ve výši 100 000 Kč ve věci zdejšího odvolacího soudu sp. zn. 28 To 38/2018 či 120 000 Kč ve věci vedené u Krajského soudu v Praze 11 To 110/2019). Krajský soud nikterak nehodlá bagatelizovat jednání obžalovaného, nicméně jeho jednání bylo kvalifikováno s ohledem na povahu jeho jednání „toliko“ dle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, přičemž v daném případě jeho jednání nespočívalo ve spáchání trestné činnosti souloží nebo jiným pohlavním stykem (viz znak kvalifikované skutkové podstaty dle § 185 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku) a v tomto směru

zásah do osobní a fyzické integrity poškozené nebyl tak závažný, jako v jiných případech, na něž krajský soud shora poukázal. S ohledem na uvedené skutečnosti proto krajský soud za dostatečnou a přiměřenou částku k náhradě vzniklé nemajetkové újmy poškozené považuje částku 50 000 Kč, která dle krajského soudu dostatečně zohledňuje konkrétní povahu jednání obžalovaného a zásah do osobní sféry poškozené, jakož i to, že k tomuto jednání došlo v bytě poškozené, které je místem, v němž člověk v obecné rovině má (a má mít zachován) pocit soukromí a bezpečí, k jehož extrémnímu narušení v tomto konkrétním případě jednáním obžalovaného došlo, navíc pak ve vztahu k poškozené, která je v [REDACTED] věku. Z uvedeného důvodu tedy krajský soud za užití ust. § 258 odst. 1 písm. f) tr. řádu zrušil napadený rozsudek ve výroku o náhradě nemajetkové újmy ve vztahu poškozené, této přiznal na náhradě nemajetkové újmy částku 50 000 Kč a se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy poškozenou současně odkázal ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.
Proti tomuto rozhodnutí **není** dovolání přípustné (srov. sp. zn. 3 Tdo 1369/2013).

Liberec 22.03.2023

Mgr. Roman Buchal, v. r.
předseda senátu

Martina
Andraši

Digitálně podepsal
Martina Andraši
Datum: 2023.03.27
09:15:48 +02'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Mgr. Pavla Kříže a přísedících Františka Kaletuse a Pavla Ježo v hlavním líčení konaném dne 21. června 2023 v České Lípě

takto:

Obžalovaný

je vinen, že

dne 27. 2. 2022 v době kolem 01:50 hodin na mostě přes řeku [redacted] v ulici [redacted] v [redacted] ve stavu silné opilosti pokřikoval na kolem procházející poškozenou [redacted] [redacted] [redacted] když se jí zastal její manžel, poškozený [redacted] [redacted] nar. [redacted] [redacted] napadl jej obviněný ranami pěstí do hlavy, napadeným přišli na pomoc poškozená [redacted] [redacted] [redacted] s přítelem [redacted] [redacted] nar. [redacted] [redacted] obviněný chytil [redacted] [redacted] za vlasy, udeřil ji pěstí do hlavy, za pravou ruku ji stáhnul na zem, následně byl zpacifikován společnými silami [redacted] [redacted] a [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] při napadení utrpěla podvrtnutí a natažení III. prstu pravé ruky, zranění, které jí v běžném způsobu života limitovalo omezenou hybností prstu po dobu asi 14 dní, a dále utrpěla psychickou újmu, když v důsledku napadení u poškozené došlo k rozvoji [redacted] [redacted] [redacted] poškozená byla s tímto onemocněním v pracovní neschopnosti od 28. 2. 2022 do 8. 7. 2022, prodělané trauma jí obvyklý způsob života po uvedenou dobu znesnadnilo tím, že nebyla schopna chodit do práce, nechodila večer ven, protože se tam cítila v ohrožení,

tedy

- jinému úmyslně ublížil na zdraví, a způsobil činem těžkou újmu na zdraví,
- dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadnul jiného,

čímž spáchal

- zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,
- přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

za zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku z tohoto rozsudku, za sbíhající se pokračující přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku z trestního příkazu Okresního soudu v České Lípě ze dne 1. 4. 2022, č. j.: 2 T 39/2022-82, který byl obžalovanému doručen téhož dne a téhož dne nabyl i právní moci a za sbíhající se pokračující přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku z trestního příkazu Okresního soudu v České Lípě ze dne 4. 4. 2022, č. j.: 4 T 29/2022-81, který byl obžalovanému doručen 11. 4. 2022 a nabyl právní moci dne 20. 4. 2022,

podle § 146 odst. 3 trestního zákoníku, s přihlédnutím k § 43 odst. 2 trestního zákoníku, ve smyslu § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznic **s ostrahou**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku **se zároveň zrušují** výroky o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v České Lípě ze dne 1. dubna 2022, č. j.: 2 T 39/2022-82, který byl obžalovanému doručen téhož dne a téhož dne nabyl i právní moci a z trestního příkazu Okresního soudu v České Lípě ze dne 4. 4. 2022, č. j. 4 T 29/2022-81, který nabyl právní moci 20. 4. 2022, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, [REDAKCE] částku ve výši 1 282 Kč se zákonným úrokem z prodlení z částky 1 282 Kč jdoucím od druhého dne následujícího po dni konání prvního hlavního líčení ve výši dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., tedy ve výši repo sazby ČNB platné pro 1. den kalendářního prodlení, v němž došlo k prodlení zvýšené o 8 procentních bodů, a to ročně do zaplacení, na účet ČNB, pobočka Na Příkopě 28, 115 03 Praha, č. ú. [REDAKCE] variabilní symbol [REDAKCE]

Naproti tomu se obžalovaný [REDAKCE]

podle § 226 písm. a) trestního řádu zprošťuje obžaloby, že

dne 15. 10. 2022 v době kolem 21:00 hodinu u rybníka v [REDAKCE] parku v [REDAKCE] došlo nejprve mezi obviněným a poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE] [REDAKCE] k dobrovolnému vaginálnímu pohlavnímu styku v trvání asi 30 minut, následně se oba oblékli a šli si sednout na lavičku, obviněný se po poškozené dožadoval dalšího pohlavního styku, což poškozená odmítala, obviněný ji tahal za ruce, obtočil si kolem své ruky vlasy poškozené a silně za ně tahal, následně poškozenou za ruku dotáhl ke stromu, kde předtím vykonali dobrovolný pohlavní styk, zde

poškozenou stáhnul na zem, sedl si na ni, svléknul ji, poškozená jej přemlouvala, aby ji nechal být, odstrkovala ho rukama, chtěla z místa odejít, obviněný poškozenou držel za ruce, aby se nemohla hýbat, a přes její nesouhlas na ní vykonal vaginální pohlavní styk,

tedy, že by

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, a spáchal čin souloží,

čímž měl spáchat

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,
neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, [REDAKCE], odkazuje se svým uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění výroku o vině a trestu, neboť se obžalovaný a státní zástupce po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.
2. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla přiznána náhrada škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně, jelikož škoda vyplynula z provedeního dokazování, je doložena listinami a poškozená pojišťovna se řádně a včas připojila. Obžalovaný svou vinu doznal, a proto bylo o nároku na náhradu škody rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku.
3. Dále byla podle § 229 odst. 3 poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, a to v té části přihlášky vztahující se k bodu 2. obžaloby, ze kterého byl obžalovaný obžaloby zproštěn, kdy o jejím nároku muselo být obligatorně takto rozhodnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze podle § 246 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadat opravným prostředkem. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je

povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Podle § 228 odst. 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Česká Lípa 21. června 2023

JUDr. Mgr. Pavel Kříž v.r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Mgr. Pavla Kříže a přísedících Marie Sykáčkové a Jaroslava Dalibora Uríka v hlavním líčení konaném dne 4. ledna 2023 v České Lípě

takto:

Obžalovaný:

[REDACTED]

je vinen, že

1.

v přesně nezjištěné době nejméně od 4:30 hodin do 5:00 hodin dne 30. 6. 2022 v obci [REDACTED] na [REDACTED] v lesním prostoru u cesty, když vyprovázel ze svého bydliště na adrese [REDACTED] č.p. [REDACTED] v [REDACTED] poškozenou [REDACTED] narozenou [REDACTED] do místa jejího bydliště v ul. [REDACTED] č.p. [REDACTED] v [REDACTED] této sdělil, že jí „chce“, na což mu poškozená odpověděla, že ona o něj zájem nemá, načež k ní přistoupil a pravou rukou jí chytil pevně na krku, tento jí silou stiskl, povalil jí na zem a levou rukou jí stáhl teplákové kalhoty a spodní kalhotky ke kolenům, stále ji i její přes snahy se ze sevření vyprostit tiskl na krku, přitom mu poškozená verbálně i fyzicky dávala najevo svůj nesouhlas s jeho počínáním tím, že kolem sebe kopala a snažila se nakopnout i obžalovaného, přičemž si obžalovaný vyndal z trenýrkových kalhot, které měly knoflíkové zapínání, již ztopořené přirození, kterým vnikl do poškozené a vykonal na ní vaginální soulož bez vyvrcholení, a poté, když se poškozená chtěla zvednout a obléct a klečela na kolenou, po ní

požadoval ještě orální styk, který rovněž odmítala, čehož opětovně nedbal a za pomoci silného stisku tváří jí otevřel ústa, kam jí opakovaně vsunoval svůj penis,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

2.

v době od 6:03 do 6:06 hodin dne 3. 7. 2022 z blíže nezjištěného místa v [REDAKCE] [REDAKCE] poté, co [REDAKCE] [REDAKCE] narozená [REDAKCE] [REDAKCE] podala dne 30. 6. 2022 na Policii ČR prvotní vysvětlení dle § 158 odst. 6 trestního řádu, v němž uvedla, že na ní dne 30. 6. 2022 v ranních hodinách obžalovaný v obci [REDAKCE] na [REDAKCE] v lesním porostu u cesty vykonal vaginální soulož, ačkoli mu verbálně i fyzicky dávala najevo svůj nesouhlas, přičemž tuto věc začala Policie ČR, Krajské ředitelství policie [REDAKCE] kraje, Územní odbor [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] prověřovat pod č.j. [REDAKCE] a následně téhož dne proti obžalovanému zahájila dle § 160 odst. 1 trestního řádu trestní stíhání pro zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, a poté, co v přesně nezjištěné době nejméně od 6:39 hodin dne 1. 7. 2022 do 6:03 hodin dne 3. 7. 2022 poškozená odmítla prosby obžalovaného o tzv. stažení trestního oznámení, a to i za cenu finanční odměny, které jí na přání obžalovaného přednesla osobně i telefonicky přítelkyně obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] narozená [REDAKCE] [REDAKCE] jí z telefonního čísla [REDAKCE] [REDAKCE] které má poškozená uložené pod jménem [REDAKCE] (tj. přítelkyně obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE]) kontaktoval obžalovaný na její telefonní číslo [REDAKCE] [REDAKCE] poškozená hovor přijala v domněnku, že jí volá právě [REDAKCE] [REDAKCE] načež po ní obžalovaný požadoval, aby oznámení na policii tzv. stáhla a u toho jí v hovoru mimo jiné sdělil, že „se stávají i horší věci“, čímž v poškozené s ohledem na jeho předchozí násilné jednání vyvolal důvodnou obavu o její zdraví a život,

tedy

jiného pohrůzkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal, a čin spáchal na svědkovi,

čímž spáchal

pod bodem 1.:

zločin znásilnění podle §185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

pod bodem 2.:

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **7,5 (sedmi a půl) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] narozené [REDAKCE] částku ve výši 100 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [REDAKCE] narozená [REDAKCE] odkazuje se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v České Lípě po provedení hlavního líčení dospěl k závěrům, které jsou vyjádřeny ve výročíh rozsudku.
2. Z **výpovědi** obžalovaného a svědků bylo zjištěno následující. Obžalovaný [REDAKCE] u hlavního líčení vypověděl, že poškozenou zná dlouho, pracovala s ním už na [REDAKCE] v [REDAKCE] Neví, proč za ním přijela až k [REDAKCE] nepozvaná. Obžalovaný přijel z práce a dole čekala na něj poškozená s jeho přítelkyní. Měla nějaký fotky v ruce a chtěla, aby jí přičaroval chlapa z těch fotek. Obžalovaný jí vysvětloval, že to neumí, aby ho nechala na pokoji, že tyhle věci neumí. Obžalovaný měl doma složenku, kterou nemohl vybrat, ztratil občanský průkaz, ona mu chtěla finančně pomoci a půjčila mu 500 Kč. Druhý den, když se vrátil z práce už sama seděla nahoře u nich přímo v bytě. V místnosti seděl obžalovaný, poškozená a jeho přítelkyně (svědkyně [REDAKCE]) Poškozená mu půjčila dalších 500 Kč, to už bylo 1 000 Kč. Řekl jí, že jí to dvanáctého vrátí. Poděkovali jí a šli nakoupit do Albertu. Po cestě domů se poškozená rozloučila, že jde domů, dá děti spát a přijede k nim. Čekali, že přijede kolem šesté, sedmé hodiny a přijela v deset hodin večer, to už chtěli s paní spát. Přijela po desáté hodině. Přišla k nim, sedli si, obžalovaný vyndal pití, předtím si dal, měl jedno pivo. Vyndal pití, byly to dvě flašky, neví přesně, jestli to byla Becherovka. Popíjeli, poškozená pila s ním, bylo na ní vidět, i na něm, že už vypili. Jeho přítelkyně nepila, nepije, je [REDAKCE] a [REDAKCE] Pak jí (poškozené) volal [REDAKCE], že má jít okamžitě domů, že už je pozdě, že potřebuje jít do práce. Bylo k ránu, neví přesně, kolik bylo, mohlo být kolem tří hodin ráno. Nikoho nenapadlo, že by mohli zavolat taxíka. [REDAKCE] (poškozená) mu řekla: „Hele [REDAKCE] pojd' mě doprovodit domů.“ „Já ne, já jdu spát.“ Naléhaly na něj, jeho přítelkyně řekla, „Tak jdi doprovodit“, schválila mu to, že ji má doprovodit, tak souhlasil. Obžalovaný opravdu nechtěl, byl unavený, chtěl jít spát, ale litoval ji. Šel s ní. Motala se, tak ji přidržel. Vzal to zkratkou kolem garáží a přes takovou tu polní, lesní cestičku a vyšli hned u silnice, u těch laviček, tam je nádraží. Sednul si na lavičku a ona mu sáhla na přirození. Chytil jí kolem krku, začal jí sahat na prsa, líbal jí a chtěl s ní souložit. Ona řekla, že ho vykouří. Dělal mu to pusou i rukou, nějak to nešlo. Obžalovaný chtěl pořád souložit. Tak šli takhle dál od té lavičky, neví přesně do jakých míst už, to si nepamatuje. Tam ji normálně položil. Když stála, jí stáhnul oblečení a šel souložit. Nejprve tam byly prsty a potom souložil. Neví, jak dlouho to mohlo být. Líbali se, sahal jí u toho na prsa, ona u toho hekala, to si pamatuje přesně. A pak poškozená řekla „Hele, udělám to až doma, nějak Ti to nejde, uděláme to až doma.“ V tu ránu se teda hned zvednul, zvednul ji ze země, ona se oblékla sama. Kousek ji ještě doprovodil, to si pamatuje a něco na ni křičel. Něco takového, že aby to neřekla doma jeho paní. Pak šel domů a ona odešla po svém domů.

3. K bodu 2. obžalovaný uvedl, že po výsledku na PCR šel domů a napadlo ho, proč to na něj řekla. Nešlo mu to do hlavy. Tak řekl přítelkyni „*Prosím Tě vem telefon, zavolej jí, co blbne.*“ Vzala telefon a on jí řekl „*Neblyni*“, ano zavolali tam. Když to (*přítelkyně*) vytočila, hned začal mluvit sám, že co blbne a ať to stáhne, že ho zavřou a takový věci, to je pravda. Nevyhrožoval jí, co řekl, „*že jsou horší věci*“, tím myslel, že se ženskou nemůže chlap, že se i snažila přesto, a že nemůže, že ho jako nemohla to, tak ať si z toho nic nedělá, že jsou horší věci na světě (*že nedošlo k vyvrcholení*). Dále akorát naznačil to, že jí ty peníze vrátí, co jim půjčila.
4. Soud ve smyslu § 207 odst. 2 trestního řádu obžalovanému předestřel jeho výpověď z přípravného řízení a obžalovaný byl dotázán na rozpory. Zejména bylo obžalovanému předestřeno, že u hlavního líčení říkal, že s poškozenou souložil, ale v přípravném řízení vypověděl, že tam byly prsty. K tomu obžalovaný vypověděl, že s ní nesouložil hned, měl tam prsty a až po tom, takhle to myslel, asi špatně pochopil otázku.
5. Při hlavním líčení byla vyslechnuta poškozená, svědkyně ■■■■■ která vypověděla, že byl pozvaná od pana ■■■■■ přítelkyni, aby za nimi večer přišla, že si sednou a popovídají si. Večer probíhal normálně bez nějakých náznaků, že by se mělo něco stát. Pan ■■■■■ naléval alkohol, měla panáky, pili Becherovku, vypila asi 2–3 odlivky a pak už pít nechtěla. Pan ■■■■■ pil dál. Se ■■■■■ se bavily celý večer a když začal volat ■■■■■ tak řekla, že pojede domů. Pan ■■■■■ se nabídl, že ji doprovodí, s čímž souhlasila. Potom šli kolem ■■■■■ zadem přes takový lesík, kde se stalo to, že ji pan ■■■■■ napadnul, začal ji škrtit. Postupně ztrácela dech, ale že by upadla do bezvědomí, to ne. Pokusila se křičet, ale jakmile ji dal ruku na krk, tak to prostě nešlo. Řekla mu slovně, ať ji nechá být, že si to nepřije, ať ji pustí, ať ji nechá jít domů a ať s tím vším přestane, následně ji začal škrtit a chtěl ji povalit na zem, bránila se. Kopala. Povalil ji na zem, sundal jí tepláky, spodní prádlo a znásilnil ji, kdy prostě jí držel po celou dobu ruku na krku. Když s tím přestal a poškozená se chtěla obléknout, tak ji donutil k orálnímu sexu. Celou dobu mu říkala, ať ji nechá být, ať ji pustí, že s tímhle nesouhlasí, na což on odpověděl, že ■■■■■ je nemocná, že s ní ■■■■■ měsíce, možná dýl, nespál. A že to prostě potřebuje. Když přestal, tak se oblékla, chtěla odejít, tak ji doprovodil vlastně zadem, kdy vešli zadem na to nádraží, jak je u ■■■■■ A pořád opakoval, ať nechodí na policajty, že ■■■■■ by to zabilo, že se o ní musí starat. Slíbila mu, že na policajty nedojde s tím, že okamžitě na policajty šla. Měla strach, protože ji po celou dobu škrtil a měla pocit, že by ji nenechal odejít. Šla potom hned na policii, kde učinila to oznámení a pak na lékařskou prohlídku. Paní ■■■■■ druhý den, co to udala, volala, že pan ■■■■■ toho strašně lituje, že by chtěl, aby to stáhla, že ji dají i finanční odškodnění. Že to takhle nemyslel, že se stávají i horší věci, pak volala ještě několikrát. U jednoho telefonu byl i přítomen i její bývalý přítel pan ■■■■■ který řekl, že v žádném případě tohle nemá nechat, že má okamžitě jít na policii a oznámit to, což hned v pondělí učinila. Ještě, než tyhle hovory byly, tak se s ní sešla paní ■■■■■ která ji přemlouvala, že pan ■■■■■ jí nutí, aby se s ní scházela, aby stáhla výpověď. Osobně mluvila s panem ■■■■■ jednou, když volal, protože myslela, že to je ■■■■■ tak to zvedla. Volal z telefonu své přítelkyně, to byl rozhovor, že stávají i horší věci, že to má stáhnout, že jí dá peníze, aby mlčela, aby to neudávala. Že když to udá, tak se stará o ■■■■■ která je nemocná, která by to nemusela přežít, je na něm závislá. Co se týká dopadu na její život, tak s partnerem v tu dobu už nebyli, byli rozvádáni, ale vztah dávali dohromady, takže vztah tady na tom incidentu ztroskotat úplně. Chvilku chodila k ■■■■■ ■■■■■ nechodila ven, nechodila mezi lidi. Má z toho dodnes nepříjemné pocity. Jak měla podprsenku, ramínka, tak měla druhý nebo třetí den podlitiny, na krku měla šrámy, to ji říkal tenkrát pan ■■■■■
6. Svědék ■■■■■ ■■■■■ před soudem vypověděl, že k tomu moc říct nemůže, jenom z toho, co mu přítelkyně říkala, jak se to stalo. Co se týče toho druhého, toho vydírání, tak byl u několika telefonátů a u několika zpráv. Může potvrdit, kdy jí řekl (*obžalovaný*), že se stávají i horší věci, u toho byl. Z telefonu slyšel hlas obžalovaného, znají se, byli spolu ve ■■■■■ Vnímá to tak, že každý to může pochopit jinak, ale být v její kůži (*poškozená*), tak to pochopí tak, že mu vyhrožuje.

Neřekla do detailů, co se stalo, ona za ním jenom přišla s tím, že byla znásilněná. Ale pak když se o tom chtěli bavit a rozebírat to, tak se vždycky rozbřečela a byla z toho psychicky na dně. Na poškozené viděl po incidentu akorát nějaký škrábance jakoby otláčky na krku. Jako, když Vás chytne za krk.

7. Svědkyňe [REDAKCE] [REDAKCE] jako přítelkyně obžalovaného před soudem využila svého zákonného práva a odmítla ve věci vypovídat. Podle § 211 odst. 4 trestního řádu byla čtena výpověď svědkyně z přípravného řízení (čl. 76-78) kdy vypověděla, že obžalovaný s poškozenou u nich doma pili alkohol, pak ho poškozená začala přemlouvat, aby ji doprovodil. Odešli spolu z bytu a ona šla spát. Co se stalo se dozvěděla až na policii. Sexuální život mají v pořádku. Neřekla jí přímo, aby to oznámení stáhla, ona to řekla dřív, „*ty chceš abych to trestní oznámení stáhla*“, chtěla tím pomoci svému muži. Telefonovala jí na přání muže, říkal jí, ať ji poprosí (*poškozenou*), že jí dá peníze, chtěla se s ní ještě sejít a ona to odmítla.
8. Ve věci byl také vyslechnut znalec [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] znalec z oboru zdravotnictví, odvětví [REDAKCE] Psychologické znalecké vyšetření poškozeného bylo prováděné znalci osobně dne 7. 9. 2022. Posuzovaný se k vyšetření dostavil z vazby, s vyšetřením souhlasil. Ve znaleckém závěru znalec uvedl, že posuzovaný v současné době netrpí duševní chorobou v pravém slova smyslu, poruchou osobnosti nebo intelektovou vadou. Posuzovaný také netrpěl v době, kdy se měl dopouštět daného jednání žádným typem mráкотného stavu, je osobou, která nadužívá zejména alkohol významným způsobem. Posuzovaný, ani v době, kdy se měl dopustit jednání, pro něž je stíhán, netrpěl duševní chorobou v pravém slova smyslu, psychotickým onemocněním, poruchou osobnosti nebo intelektovou vadou. V době, kdy se měl dopouštět daného jednání, mohl rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání a své jednání mohl ovládat. Pobyt posuzovaného na svobodě není nebezpečný z hlediska případného opakování činnosti obdobné povahy, pro kterou je stíhán. Proto znalci nenavrhují nařízení ochranného léčení, žádnou formu ani umístění do zabezpečovací detence. U posuzovaného nebyla zjištěna přítomnost parafílie, tedy sexuální deviace. Posuzovaný dlouhodobě nadužívá návykové látky, zde alkohol. Pokud mu bude čin prokázán, nebyl motivován žádnou duševní poruchou, chorobou, parafílií a lze konstatovat, že jej spáchal při plně zachovalých ovládacích i rozpoznávacích schopnostech ve stavu opilosti prosté, kterou si navodil sám, dobrovolně a znaje účinky na alkoholu na svou osobu. Pokud mu bude dané jednání prokázáno, lze vyloučit jednání ve stavu patické opilosti (*abnormální reakce na požitý alkohol*). V dalším vyjádření znalci uvedli, že v motivaci daného jednání, (*pokud mu bude soudem prokázáno*), spatřují desinhibici povahových dispozic (*odtlumení zábran*) v rámci prosté nekomplikované intoxikace alkoholem.
9. Z listinných důkazů, které byly stranám předloženy k nahlédnutí, soud zjišťuje (čl. 64) obsah SMS korespondence mezi poškozenou a svědkyní [REDAKCE] Z lékařské zprávy (čl. 66) soud zjišťuje, že na krku v levé části má poškozená drobné oděrky, na zadní části těla a nohou oboustranně hlína, vulva také od hlíny. Byl proveden odběr na sperma. Z fotodokumentace poškozené v NsP [REDAKCE] [REDAKCE] soud zjišťuje vizuálně stav poškozené po skutku. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky (čl. 110-120) vyplývá, že na stopě č. 1, poševní stěr, je konstatována shoda s profilem DNA obžalovaného. Z protokolu o hledání místa činu (čl. 121) vyplývá, že na místě je zemina narušená a částečně rozhrabaná, jiné stopy nezjištěny. Z pracovního hodnocení (čl. 136) vyplývá, že obžalovaný byl zaměstnán [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] od 9. 5. 2022 do 20. 6. 2022. Zpočátku měl velmi dobrou pracovní morálku, byl vstřícný a zdvořilý, postupem času začal verbálně napadat kolegy a následně i nadřízené. Jeho agresivní a vulgární jednání se stupňovalo, pracovní poměr byl následně zrušen ve zkušební době.

10. Z opisu Rejstříku trestů (*spis nebyl zapůjčen z důvodu uložení v archivu mimo budovu soudu*) vyplývá, že obžalovaný byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Chebu ze dne 15. 4. 1982, sp. zn.: 4 T 58/82, pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 4 roků.
11. Z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 26. 3. 1986, sp. zn.: 2 T 204/86 vyplývá, že obžalovaný byl odsouzen shora uvedeným rozsudkem pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 5 roků.
12. Z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 7. 1991, sp. zn.: 1 T 1/99 vyplývá, že obžalovaný byl odsouzen shora uvedeným rozsudkem pro trestný čin pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 trestního zákona a trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 7 roků.
13. Z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 23. 1. 2001, sp. zn.: 3 T 433/2000 vyplývá, že obžalovaný byl odsouzen shora uvedeným rozsudkem pro trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 3 měsíců.
14. Z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 14. 1. 2002, sp. zn.: 4 T 723/2001 vyplývá že obžalovaný byl odsouzen shora uvedeným rozsudkem pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 4 let.
15. Z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 9. 6. 2006, sp. zn.: 1 T 62/2006 vyplývá, že obžalovaný byl odsouzen shora uvedeným rozsudkem pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona a trestný čin soulož mezi příbuznými podle § 245 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 5 roků.
16. K **osobě obžalovaného** bylo zjištěno, že v opisu evidence Rejstříku trestů má obžalovaný celkem ■ záznamů, přihlížet lze pouze k posledním dvěma odsouzením. V opisu evidence přestupků má obžalovaný ■ záznam.
17. Po provedeném dokazování a jeho podrobném posouzení dospěl Okresní soud v České Lípě k následným **skutkovým závěrům**. Soud dospěl k jednoznačnému a bezpečnému závěru, že se obžalovaný ■ dopustil jednání, které mu bylo obžalobou kladeno za vinu. Obžalovaný se ve své podstatě hájil tím, že se nedopustil trestné činnosti, neboť sice měl intimní kontakt s poškozenou, ale vše proběhlo dobrovolně po vzájemné dohodě a obžalovaný také rozhodně popřel, že by poškozené nějak vyhrožoval, myslel to celé jinak. Při hlavním líčení obžalovaný uváděl oproti přípravnému řízení, že s poškozenou souložil, což v přípravném řízení zásadně popíral, ale nadále setrval na tom, že se nedopustil vůči poškozené žádného násilí, poškozená souložila dobrovolně, když mu pak navrhla, že to dodělají doma, tak si to rozmyslel a odešel domů. Obžalovaný připustil, že se s poškozenou bavil po telefonu, ale nevyhrožoval jí, jenom nechtěl, aby se o celé věci dozvěděla jeho přítelkyně. Obžalovaným uplatněná obhajoba byla však zcela jednoznačně vyvrácena provedenými důkazy. Proti výpovědi obžalovaného přitom nestojí samostatně jen výpověď poškozené ■ ■ ■ ■ ■ ale obžalovaného usvědčuje z trestné činnosti nepřímo výpověď svědka ■ ■ ■ a také další důkazy, a to lékařská zpráva, fotodokumentace poškozené, ohledání místa činu a odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika.
18. Poškozená zcela konzistentně popsala, jakým způsobem a proč byla na návštěvě u obžalovaného a svědkyně ■ ■ ■ Opakovaně popsala, jakým způsobem se bránila, jak vyjadřovala svůj odpor nejen vlastní obranou, ale i to, že výslovně odmítala jednání obžalovaného, který ji však přemohl,

protože byl zdatnější. Poškozená jednoznačně popsala vlastní průběh násilného sexuálního útoku obžalovaného. Výslovně zopakovala, jak vyjadřovala několikrát svůj nesouhlas, jak se pokoušela křičet, než ji obžalovaný začal škrtit. Z výpovědi poškozené je také evidentní, že krátce po oznámení orgánům PČR ji obžalovaný vyhrožoval, a jakým způsobem svoji výhrůžku formuloval. Soud přitom nemá žádný logický důvod této výpovědi nevěřit, tedy, že poškozená měla skutečně z výhrůžek obžalovaného logickou a oprávněnou obavu, když se krátce předtím stala obětí nevybíravého sexuálního násilí ze strany obžalovaného. Tato výpověď přitom není v rozporu s lékařskou zprávou, podle které poškozená neměla v oblasti zevního genitálu či pochvy žádné viditelné známky poranění, neboť i když se poškozená jednání obžalovaného pokusila neúspěšně bránit, tak z toho nemůže logicky vyplývat úvaha, že by poškozená či obžalovaný měli mít na těle viditelné známky poranění. Dále je její výpověď podporována výpovědí svědka [REDAKCE] který popisoval její zranění (*škrábance*) na krku, což zcela koresponduje s výpovědí poškozené o škrcení ze strany obžalovaného, což ostatně vyplývá i z lékařské zprávy (čl. 66). Dále výpověď poškozené koresponduje s pořízenou fotodokumentací při její lékařské prohlídce. Z jejího obsahu soud uzavírá, že jak na oblečení poškozené, tak v okolí genitálu je přítomná hlína, což je v souladu s výpovědí poškozené a ve zřejmém rozporu s výpovědí obžalovaného, který v přípravném řízení vypověděl, že s poškozenou nesouložil ale pouze jí do přirození strkal prsty, pouze jí položil vedle lavičky, kdy ležela na zádech, poškozená se mu zprotivila, přirození se mu nepostavilo a následně odešel. Naproti tomu u hlavního líčení vypověděl, že tam na místě ji normálně položil. Když stála, tak jí stáhnul oblečení a šel souložit, nejprve tam byly prsty a potom souložil. Neví, jak dlouho to mohlo být. I z této korekce výpovědi obžalovaného má soud za to, že výpověď obžalovaného je zcela nevěrohodná také vzhledem k pořízené dokumentaci stavu poškozené a jejího znečištění v době spáchání skutku, který rozhodně neavizuje dobrovolný pohlavní styk.

19. Pokud jde o další důkazy k jednání pod bodem 2., tak obžalovaného usvědčuje nejen poškozená a svědek [REDAKCE] ale i družka obžalovaného svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] která v přípravném řízení vypověděla, že poškozené neřekla přímo, aby to oznámení stáhla, ona to řekla dřív, „*ty chceš abych to trestní oznámení stáhla*“, chtěla tím pomoci svému muži. Telefonovala jí na přání muže, říkal jí, ať ji poprosí, že jí dá peníze, chtěla se s ní ještě sejít a ona to odmítla. Z listinného důkazu (čl. 64) jednoznačně vyplývá, že svědkyně [REDAKCE] píše poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] *na mě tlačí abych tě pře svěčila at to stáhnes pry sem neschopna něco dělat*“.
20. Nepřímo o trestné činnosti obžalovaného svědčí rovněž výpověď [REDAKCE] [REDAKCE] který sice nebyl přítomen napadení poškozené, ale popsal, že mu poškozená neřekla do detailů, co se stalo, přišla jen s tím, že byla znásilněná a pokud se o tom chtěl bavit, tak se vždycky rozbrečela a byla z toho psychicky na dně. Na poškozené viděl po incidentu akorát nějaký škrábance. Výpověď tohoto svědka také koresponduje s výpovědí [REDAKCE] [REDAKCE] že po útoku obžalovaného, vztah s přítelem, který se snažila urovnat na tom incidentu ztroskotat úplně. Chvilku chodila k [REDAKCE] [REDAKCE] nechodila ven, nechodila mezi lidi, má z toho dodnes nepříjemné pocity.
21. Další nepřímou skupinou důkazů jsou zjištění soudu z předchozích trestních jednání obžalovaného. Jak vyplývá z popisu skutku, který byl zjištěn z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 26. 3. 1986, sp. zn.: 2 T 204/1986, kdy obžalovaný byl odsouzen shora uvedeným rozsudkem mimo jiné pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona „*kdy obžalovaný proti jejímu i fyzickému odporu, když ho odstrkávala a tabala za vlasy, ji vyvlekl násilím, tabáním a škrcením do svého pokoje v prvním patře, kde ji povalil na lůžko*“. Jak vyplývá z popisu skutku zjištěného z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 14. 1. 2002, sp. zn.: 4 T 723/2001, kdy obžalovaný byl odsouzen shora uvedeným rozsudkem pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona „*kdy donutil k souloži poškozenou, kterou škrtil, zakrýval jí ústa, aby nemohla křičet a způsobil jí podlitiny na krku a modřiny na vnitřní straně stehen*“. Jak vyplývá z popisu skutku zjištěného z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 9. 6. 2006, sp. zn.: 1 T 62/2006, kdy obžalovaný byl

odsouzen shora uvedeným rozsudkem pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona a další „*kdy fyzicky napadl poškozenou, povalil ji na postel, opakovaně udeřil do tváře, začal ji škrtit a vybrožoval zabitím, strhl z ní oblečení a opakovaně na ní vykonal soulož.*“ Jak je tedy zřejmé i z popisu předchozích trestních jednání obžalovaného, je obžalovaným používán v zásadě stejný způsob provedení (*modus operandi*) útoků na poškozené, a to škrcení obětí a následná násilná soulož, což rovněž podporuje věrohodnost výpovědi poškozené. Dále tento způsob provedení nepochybně deklaruje charakteristickou poslušnost jednání obžalovaného a jeho typický vzorec chování.

22. Na základě těchto skutkových zjištění je třeba **právně kvalifikovat** prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení trestního zákoníku. Objektem trestného činu znásilnění ve smyslu § 185 trestního zákoníku je právo ženy, ale i muže na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě. Předmětem útoku uvedeného trestného činu je tedy kterýkoli člověk. Čin je dokonán tím, že pachatel násilným jednáním nebo pohrůzkou násilí jiného donutil k pohlavnímu styku, přičemž donucením zákonodárce rozumí překonání vážně míněného odporu znásilňované osoby a souloží spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Objektem trestného činu vydírání podle § 175 trestního zákoníku je svobodné rozhodování člověka v nejširším slova smyslu. Objektivní stránka spočívá v tom, že pachatel jiného nutí k tomu, aby něco konal, opominul nebo trpěl a to násilím, pohrůzkou násilí nebo jiné těžké újmy. Pachatelem obou obecně uvedených trestných činů může být fyzická osoba a z hlediska zavinění je třeba úmyslu.
23. Soud proto dospěl k jednoznačnému a bezpečnému závěru, že se obžalovaný ■■■■■ se dopustil jednání, které mu bylo obžalobou kladena za vinu, a toto jednání obžalovaného kvalifikoval ve shodě se státním zástupcem jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku. Důvodem takto zvolené právní kvalifikace bylo zjištění soudu, že obžalovaný ■■■■■ při vědomí toho, že poškozená ■■■■■ dává jednoznačně najevo, slovy i chováním, svou vůli v odmítání jakéhokoli sexuálního kontaktu s obžalovaným, tak ji i přes tento její aktivní odpor a za užití fyzické síly přinutil k pohlavnímu styku, který na ni vykonal souloží. Následně obžalovaný jednoznačnou pohrůzkou násilí, kdy jí v telefonickém hovoru mimo jiné sdělil, že „se stávají i horší věci“, čímž v poškozené s ohledem na jeho předchozí násilné jednání vyvolal důvodnou obavu o její zdraví a život, přičemž požadoval, aby trestní oznámení učiněné orgánům Policie ČR stáhla. Z provedeného dokazování bylo jednoznačně zjištěno, že obžalovaný ■■■■■ ■■■■■ jednal úmyslně, ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit zájem chráněný tímto zákonem (zájem na ochraně práva každé ženy na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě a na ochraně svobodného rozhodování každého člověka v nejširším slova smyslu), aby dosáhl svého sexuálního uspokojení a následně chtěl zakrýt spáchání jednoho trestného činu druhým, kdy se snažil vyhrůžkami přimět poškozenou ke stažení trestního oznámení.
24. Při úvahách o **druhu a výši trestu** soud hodnotil veškeré okolnosti uvedené v příslušných pasážích trestního zákoníku. S ohledem na procesní postoj obžalovaného ■■■■■ ■■■■■ který k věci zaujal, obžalovanému nelze přičíst polehčující okolnost doznání. Obžalovaný od začátku trestního řízení veškerou trestnou činnost jednoznačně popíral a více méně ji bagatelizoval a soud nezjistil u obžalovaného žádné jiné okolnosti, které by v jeho prospěch mohl hodnotit. Naopak v neprospěch obžalovaného musel soud hodnotit, že posuzovaným jednáním spáchal oba shora popsané zločiny s rozmyslem a přitěžuje mu tak okolnost ve smyslu § 42 písm. a) trestního zákoníku, dále že spáchal více trestných činů a přitěžuje mu tak okolnost ve smyslu § 42 písm. n) trestního zákoníku a že již byl pro trestný čin odsouzen a přitěžuje mu tak okolnost ve smyslu § 42 písm. q) trestního zákoníku.

25. Navíc i trestní minulost obžalovaného svědčí o tom, že rozhodně nelze říci, že by obžalovaný dosud vedl zcela řádný, bezúhonný a bezproblémový život. Obžalovaný ■■■■■ má celkem ■■■■ záznamů v Rejstříku trestů, které počínají již v roce ■■■■. Přesto, že obecně k uvedeným odsouzením okresní soud negativně nepřihlížel, s ohledem na zahlazení, nemohl rozhodně přejít fakt, že již v minulosti obžalovaný páchal trestnou činnost popsanou v Hlavě III. trestního zákoníku, tedy trestné činy proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti. Obžalovaný ■■■■■ byl ohrožen nejprísnější trestní sazbou ve smyslu § 185 odst. 2 trestního zákoníku, kde zákonodárce umožňuje uložení trestu odnětí svobody ve výměře 2–10 let. Vzhledem k jednoznačně převažujícím přitěžujícím okolnostem a skutečnosti, že obžalovaný ■■■■■ spáchal dva zločiny a při zhodnocení toho, že jednání obžalovaného je zavrženíhodné a vysoce škodlivé, nemohl soud uvažovat o jiném než přímém, tedy nepodmíněném trestu odnětí svobody. Při hodnocení otázky druhu a výše trestu soud musel zohlednit fakt, že poškozená byla vystavena velmi brutálnímu zacházení ze strany obžalovaného, a poté co na ní byl spáchán trestný čin se jej obžalovaný snažil zakrýt pácháním dalšího trestného činu a dále soud zohlednil další skutečnost, a to trestní minulost obžalovaného, zejména odsouzení za opakované trestné činy znásilnění. Při zvážení všech okolností učinil soud závěr, že příslušným trestem bude pouze trest odnětí svobody uložený v druhé polovině nejprísnější trestní sazby podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku a ze shora uvedených důvodů byl obžalovanému ■■■■■ uložena úhrnná nepodmíněná trest odnětí svobody v trvání 7,5 (sedmi a půl) let.
26. Pro **výkon trestu** byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť jsou splněny ve smyslu zákonných ustanovení podmínky pro zařazení do tohoto typu věznice.
27. V rámci **adhezního řízení** se soud zabýval uplatněným nárokem na náhradu škody. Okresním soudem bylo zjištěno, že poškozená ■■■■■ jako zvlášť zranitelná oběť uplatnila prostřednictvím ustanoveného zmocněnce nárok na nemajetkovou újmu ve výši 200 000 Kč. Soud rozsudkem uložil obžalovanému ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu za povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené ■■■■■ částku ve výši 100 000 Kč. Obecně platí, že režim rozhodování soudu o náhradě škody či nemajetkové újmy je v trestním řízení upraven v ustanovení § 228 odst. 1 trestního řádu tak, že odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozené bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích, jestliže byl nárok včas uplatněn, nestanoví-li tento zákon jinak. Takto soud postupuje za situace, jestliže jsou nárok a jeho výše odůvodněny výsledky dokazování v hlavním líčení. Poškozená ■■■■■ o jejímž nároku soud rozhodoval, se se svým nárokem připojila řádně a včas k trestnímu řízení, když její nárok uplatnil zmocněnec podáním k soudu doručeným dne 25. 11. 2022 (čl. 191-192). Ve vedeném trestním řízení byla dostatečně prokázána skutková i právní stránka věci, příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a způsobeným následkem na duševním zdraví poškozené, a tudíž soud nemá jakoukoliv pochybnost o odpovědnosti obžalovaného za vznik nemajetkové újmy, kterou způsobil spáchanými trestnými činy. Soud zdůrazňuje, že není pochyb o tom, že došlo k citelnému zásahu do základních přirozených práv poškozené ■■■■■ a to porušení práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí ve smyslu článku 7 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a je proto také namístě přiznat jí nárok na náhradu nemajetkové újmy. V tomto kontextu je třeba hodnotit závažnost a intenzitu konkrétního útoku, když v tomto případě lze mít vzhledem k výpovědi poškozené před soudem o stále přetrvávajících následcích jednání obžalovaného spočívajících zejména v tom, že chodila k ■■■■■ nechodila ven, nechodila mezi lidi a má dodnes z jednání obžalovaného nepříjemné pocity. Soud má tak za prokázané, že se jednalo o velmi významný a intenzivní útok obžalovaného na poškozenou. Okresní soud v České Lípě rozhodl odsuzujícím rozsudkem o vině obžalovaného včetně toho, že nemajetková újma byla poškozené

způsobena v příčinné souvislosti se zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku, jejichž spácháním byl obžalovaný uznán vinným. Protože je obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] jedinou osobou, která se na vzniku škody podílela, vzniká odpovědnostní vztah obžalovaného za vniklou nemajetkovou újmu poškozené.

28. Taková skutková zjištění, která vyplývají z provedeného dokazování, navazují i na občanskoprávní úpravu, protože podle § 2910 občanského zákoníku škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem, a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost odčinit nemajetkovou újmu zakládá právě pravidlo podle § 2956 občanského zákoníku, který tím řeší situaci souběhu práv z titulu ochrany osobnosti a z titulu náhrady škody. Podle § 2958 občanského zákoníku při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.
29. Obžalovanému tak uložena povinnost zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozenému částku ve výši 100 000 Kč jako **zadostiučinění za duševní útrapy**. Ve vztahu k úvahám o náhradě za ztížení společenského uplatnění vnímá právní úprava jednotlivce v podstatě jako součást společnosti a dost dobře nemůže „pokrýt“ jeho vnitřní, na fungování ve společnosti relativně nezávislé mentální procesy. V souladu s výše uvedeným důrazem na právo člověka žít svůj život podle svého a imperativ plného a spravedlivého odškodnění újmy na zdraví zavedl občanský zákoník v § 2958 vedle bolestného a ztížení společenského uplatnění novou složku nemajetkové újmy na zdraví, tzv. další nemajetkové újmy. Právě pod posledně uvedený nárok lze duševní útrapy, resp. některé jednorázové či opakované události v životě poškozeného po úraze, podřadit. Podle komentářové literatury mohou mít další nemajetkové újmy formu psychické bolesti nebo jiných duševních útrap. Při určování výše zadostiučinění za duševní útrapy se bere za východisko člověk s běžným, obvyklým emocionálním způsobem prožívání různých životních situací. Mezi konkrétní duševní útrapy spojené se znásilněním komentáře řadí například úzkosti, emoce, poruchy v sociálních vztazích, v intimitě a sexuální oblasti, případně v identitě oběti. Z výsledků provedeného dokazování a připojení se poškozené s tímto nárokem soud shledal jejich odůvodněnost v oblasti poruch, tedy úzkostí, emocí, poruch v sociálních vztazích a přiznal je ve výši, kterou určil podle zásad slušnosti s tím, že uvedená výše odškodnění odpovídá majetkovým poměrům obžalovaného, a její úhrada pro něj nemůže být, jakkoliv likvidační.
30. Se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy, byla poškozená [REDAKCE] podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázána řízení ve věcech občanskoprávních, neboť jí požadovaný nárok na náhradu nemajetkové újmy v penězích nebyl přiznán ve výši, v jaké jej poškozená požadovala, byl jí přiznán pouze částečně, a to ve výši 100 000 Kč jak vyplývá z obdobných rozhodnutí zdejšího soudu ve skutkově a právně srovnatelných řízeních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro

nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Podle § 228 odst. 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Česká Lípa 4. ledna 2023

JUDr. Mgr. Pavel Kříž v.r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem-pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 17. února 2023 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Pudilové a soudců Mgr. Jana Bělockého a Mgr. Františka Boštíka, o odvolání **obžalovaného** [REDACTED], proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 4. ledna 2023, č.j. 3 T 156/2022-225,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se rozhoduje tak, že se

obžalovaný [REDACTED]

odsuzuje

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu** odnětí svobody v trvání **šesti /6/ let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Jinak zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.

Podle § 256 tr. řádu se odvolání poškozené [REDACTED] **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDACTED] uznán vinným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (bod ad 1) a zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) tr. zákoníku (bod ad 2), kterých se podle zjištění soudu prvního stupně dopustil tím, že:

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraší.

1.

v přesně nezjištěné době nejméně od 4:30 hodin do 5:00 hodin dne 30. 6. 2022 v obci [redacted] na [redacted] v lesním prostoru u cesty, když vyprovázel ze svého bydliště na adrese [redacted] v [redacted] poškozenou [redacted] do místa jejího bydliště v ul. [redacted] této sdělil, že ji „chce“, na což mu poškozená odpověděla, že ona o něj zájem nemá, načež k ní přistoupil a pravou rukou ji chytil pevně na krku, tento jí silou stiskl, poválil ji na zem a levou rukou jí stábl teplákové kalboty a spodní kalbotky ke kolenům, stále ji i její přes snahy se ze sevření vyprostit tiskl na krku, přitom mu poškozená verbálně i fyzicky dávala najevo svůj nesouhlas s jeho počínáním, že kolem sebe kopala a snažila se nakopnout i obžalovaného, přičemž si obžalovaný vyndal z trenýrkových kalhot, které měly knoflíkové zapínání, již ztopořené přirození, kterým vnikl do poškozené a vykonal na ní vaginální soulož bez vyvrcholení, a poté, když se poškozená chtěla zvednout a obléct a klečela na kolenou, po ní požadoval ještě orální styk, který rovněž odmítala, čehož opětovně nedbal a za pomoci silného stisku tváří ji otevřel ústa, kam ji opakovaně vsouval svůj penis,

2.

v době od 6:03 do 6:06 hodin dne 3. 7. 2022 z blíže nezjištěného místa v [redacted] poté, co [redacted] podala dne 30. 6. 2022 na Policii ČR prvotní vysvětlení dle § 158 odst. 6 trestního řádu, v němž uvedla, že na ní dne 30. 6. 2022 v ranních hodinách obžalovaný v obci [redacted] v lesním porostu u cesty vykonal vaginální soulož, ačkoli mu verbálně i fyzicky dávala najevo svůj nesouhlas, přičemž tuto věc začala Policie ČR, Krajské ředitelství policie [redacted] [redacted] prověřovat pod č.j. [redacted] a následně téhož dne proti obžalovanému zahájila dle § 160 odst. 1 trestního řádu trestní stíhání pro zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, a poté, co v přesně nezjištěné době nejméně od 6:39 hodin dne 1. 7. 2022 do 6:03 hodin dne 3. 7. 2022 poškozená odmítla prosby obžalovaného o tzv. stažení trestního oznámení, a to i za cenu finanční odměny, které jí na přání obžalovaného přednesla osobně i telefonicky přítelkyně obžalovaného [redacted] jí z telefonního čísla [redacted] které má poškozená uložené pod jménem [redacted] (tj. přítelkyně obžalovaného [redacted]), kontaktoval obžalovaný na její telefonní číslo [redacted] poškozená hovor přijala v domnění, že jí volá právě [redacted] načež po ní obžalovaný požadoval, aby oznámení na policii tzv. stáhla a u toho jí v hovoru mimo jiné sdělil, že „se stávají i horší věci“, čímž v poškozené s ohledem na jeho předchozí násilné jednání vyvolal důvodnou obavu o její zdraví a život.

2. Za to byl obžalovanému podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání sedmi a půl let. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou.
3. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené [redacted] částku ve výši 100 000 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byla poškozená [redacted], odkázána se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

4. Proti tomuto rozsudku si obžalovaný ihned po jeho vyhlášení a poškozená v zákonné lhůtě podali odvolání, která byla prostřednictvím obhájkyň obžalovaného, resp. zmocněnce poškozené také písemně zdůvodněna.
5. Odvolání obžalovaného směřovalo do všech výroků napadeného rozsudku, kdy předně namítá, že po provedeném dokazování okresní soud nemohl učinit bezpečný závěr o tom, že by se jednání kladených mu za vinu dopustil. Obžalovaný od počátku trestního stíhání nepopírá, že by mezi ním a poškozenou došlo k sexuálnímu styku, popírá však, že by se jednalo o styk nedobrovolný. S poškozenou se znali a pohlavnímu styku došlo po její noční návštěvě, kdy jí na její žádost doprovázel do jejího bydliště. Z jejího chování na návštěvě i během cesty nabyt přesvědčení, že chce, aby spolu měli pohlavní styk (jeho tvrzení ohledně chování na návštěvě potvrzuje i jeho družka [REDACTED], kdy po celou dobu poškozená nedala žádným způsobem najevo, že by o pohlavní styk s ním nestála a dávala najevo odpor. V okamžiku, kdy řekla, že už nechce pokračovat a že to udělají až doma, pohlavní styk ukončil, aniž by u něj došlo k vyvrcholení. K souloži došlo v lesním porostu a je tak zřejmé, že mohlo dojít k drobným poraněním právě vlivem prostředí. Má za to, že provedeným dokazováním naplnění subjektivní stránky prokázáno nebylo, neboť si rozhodně nebyl vědom toho, že by k souloži došlo proti vůli poškozené. Obžalovaný pak popírá i to, že by se dopustil jednání pod bodem ad 2. Je pravdou, že poškozené telefonoval a že ji žádal, aby své trestní oznámení stáhla, rozhodně jí však pro případ, že by to neučinila, nevyhrožoval. Řekl jí sice, že se stávají i horší věci, nemyslel tím ovšem to, že by se jí staly horší věci, pokud to oznámení nestáhne. Ani on ani jeho družka jí nevyhrožovali a neuváděli, že to pro ni bude mít nějaké negativní důsledky, k ničemu ji nenutili. Je přesvědčen o tom, že závěr o vině nelze založit ani na výpovědi poškozené ani na dalších provedených důkazech. S ohledem na výše uvedené pak v závěru svého odvolání navrhl, aby byl odvolacím soudem napadený rozsudek zrušen a on byl obžaloby zproštěn.
6. Odvolání poškozené směřovalo do výroku o náhradě škody, resp. podle obsahu podaného odvolání do výroku o nemajetkové újmě. Poškozená uvádí, že okresní soud nepostupoval správně, když původně uplatněný nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 200 000 Kč snížil na polovinu. Pro takové krácení nároku nebyl dán žádný relevantní důvod právem aprobovaný důvod ani jiná skutečnost, přičemž soud prvního stupně fakticky ani nevysvětlil, proč nárok poškozené tak radikálně zkrátil. Má za to, že s ohledem na všechny okolnosti případu nelze přistoupit k redukci nároku nemajetkové újmy, která poškozené objektivně vznikla a přiznaná částka 100 000 Kč je zcela nepřiměřená vysoce negativnímu prožitku, který obžalovaný svým surovým jednáním způsobil. Opakovaně bylo judikováno, že při znásilnění je porušena nedotknutelnost osoby (zásah do fyzické i psychické integrity, zásah do jednoho z nejnirernejších aspektů soukromého života) , přičemž v náhradě újmy způsobené při znásilnění je třeba spatřovat pokračování práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí. S ohledem na charakter protiprávního jednání představuje požadovaná částka přiměřenou náhradu nemajetkové újmy. Dle poškozené je přiznaná částka nedostatečná, neboť šlo o nejhorší zážitek jejího dosavadního života, kdy nikdy předtím nebyla vystavena takovému intenzivnímu pocitu strachu a ponížení a doposud se s tímto prožitkem nemůže vyrovnat (zde odkazuje na písemné prohlášení poškozené). Dále namítá, že osobní a majetkové poměry obžalovaného by měly být tím posledním kritériem, kterým by se měl soud při stanovení výše nemajetkové újmy řídit, neboť nárok poškozené nelze podstatně devalvovat tím, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraší.

obžalovaný je osobou [REDAKCE]. Její nárok byl korigován již při jeho uplatnění právě s ohledem na osobu obžalovaného, jinak by tvořil částku násobně vyšší (uplatněný nárok odpovídá zásadě slušnosti). Závěrem konstatuje, že výše náhrady nemajetkové újmy je v obrovské disproporci a působí skutečně velmi rozpačitě ve srovnání s trestem, který byl obžalovanému uložen, neboť právě uložený trest mimo jiné odráží velmi vysokou závažnost způsobeného jednání obžalovaného, kdy oběti jeho jednání byla toliko poškozená. Poškozená tedy navrhuje, aby krajský soud zrušil napadený rozsudek ve výroku o náhradě škody a sám uložil obžalovanému zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené částku 200 000 Kč.

7. Z podnětu řádně a včas podaného odvolání krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal i správnost postupu řízení, které tomuto výroku předcházelo a dospěl k těmto závěrům:
8. Ve vztahu k řízení před soudem prvního stupně odvolací soud nezjistil žádné procesní vady či pochybení. Hlavní líčení proběhlo plně v souladu s trestním řádem při zachování všech zákonných ustanovení, jimiž se má zachovat právo obžalovaného na obhajobu i řádné objasnění věci.
9. Stejně tak nemá krajský soud výhrady ani k rozsahu provedeného dokazování. Okresní soud v rámci hlavního líčení provedl všechny potřebné důkazy pro řádné zjištění skutkového stavu, když vyslechl obžalovaného, poškozenou, svědky [REDAKCE] a [REDAKCE] a znalce [REDAKCE]. Okresní soud měl k dispozici také listinné důkazy – protokol o zadržení, úřední záznamy policie, lékařské zprávy, protokol o ohledání místa činu a odborné vyjádření odvětví biologie a genetiky, fotodokumentaci, SMS komunikaci a osobní výkazy obžalovaného včetně pracovního hodnocení. Takto provedeným dokazování si vytvořil potřebný podklad pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu.
10. Okresní soud následně provedené důkazy také vyhodnotil způsobem odpovídajícím ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu a zjištěný skutkový děj nevzbuzuje žádné důvodné pochybnosti. Obžalovaný v podaném odvolání opět namítá skutečnosti, které uváděl již v řízení před soudem prvního stupně a okresní soud se jimi důkladně zabýval a zdůvodnil, proč se s uvedenou obhajobu neztotožnil. Stejně tak potom ani krajský soud nemohl tuto obhajobu obžalovaného s přihlédnutím ke skutečnostem plynoucím z provedených důkazů považovat za důvodnou.
11. Obžalovaný připustil, že s poškozenou měl v předmětný den pohlavní styk, jednalo se však o styk oboustranně dobrovolný. Poškozená k nim přišla na návštěvu v deset hodin večer, popíjela s ním alkohol, během večera mu projevovala náklonnost (držela ho za ruku, vyznala mu lásku) a chtěla (prosadila si), aby ji šel v noci doprovodit. K jejímu bydlišti šli zadem přes lesík, kde poté, co si sedl na lavičku, ho začala intimně vzrušovat. Došlo k dobrovolnému styku, kdy ale nedošlo k vyvrcholení (moc to nešlo) a tak poté, co poškozená chtěla přestat (a pokračovat doma), obžalovaný soulož ukončil a odešel domů. Vůči poškozené neužil žádného násilí, bála se jen toho, že by je někdo viděl. Obžalovaný pak připustil i to, že kontaktoval (buď sám nebo prostřednictvím družky) poškozenou a chtěl, aby trestní stíhání stáhla, poškozené ale nijak a ničím nevyhrožoval a pokud uváděl,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraší.

že se můžou v životě stát i horší věci, mínil tím to, že když ho neuspokojila (nedošlo k vyvrcholení), nic hrozného se neděje.

12. Okresní soud nepochybil, pokud při zjišťování skutkového stavu pod bodem ad 1 i ad 2 vycházel zejména z výpovědi poškozené [REDAKCE] která plně koresponduje i s dalšími provedenými důkazy. U tohoto typu trestné činnosti je výpověď poškozené je primárním a často jediným přímým důkazem a je nepochybné, že v takovém případě je nutno velmi pečlivě hodnotit věrohodnost takové výpovědi, přičemž okresní soud své povinnosti v tomto směru dostal a věrohodností výpovědi svědkyně se podrobně zabýval. I krajský soud pak mohl na základě provedeného dokazování dospět k závěru, že výpověď poškozené [REDAKCE] je věrohodná, přičemž podotýká, že tato výpověď v projednávané věci nestojí osamoceně, ale plně koresponduje i s ostatními provedenými důkazy, rovněž svědčími v neprospěch obžalovaného.
13. Poškozená v přípravném řízení i u hlavního líčení vypovídala konzistentně - rozpory jsou marginální a bez většího významu ve věci (částka, kterou obžalovanému zapůjčila) a v souladu s dalšími provedenými důkazy. Poškozená uváděla, že to byl obžalovaný, kdo se nabídl, že ji doprovodí a poté, co došli do lesního prostoru (to, že cestu vybíral obžalovaný, vyplývá i z jeho výpovědi), obžalovaný se nejprve slovně a poté, co odmítla, pak i násilím domáhal pohlavního styku. To, že vůči poškozené bylo užito násilí, je podloženo i lékařským vyšetřením a fotodokumentací, ze kterých vyplývá, že poškozená utrpěla drobná poranění krku. Tyto důkazy (o charakteru poranění – jako by ji někdo držel – svědčí i výpověď [REDAKCE] korespondují s výpovědí poškozené, že ji obžalovaný držel za krk a škrtil (a druhou rukou svlékal) a vyvracejí obhajobu obžalovaného, že k použití násilí nedošlo. Charakter poranění poškozené (umístění, tvar) nasvědčuje tomu, že tato poranění nemohla, tak jak to namítal obžalovaný, vzniknout tím, že k pohlavnímu styku došlo v lese. O věrohodnosti poškozené pak svědčí i další důkazy a následná jednání poškozené a obžalovaného. Poškozená uvedla, že se obžalovaného právě s ohledem na užité násilí (škrcení) bála, a proto mu slíbila, že na policii nepůjde. Jakmile se však obžalovaný vzdálil, okamžitě se dostavila na služebnu policie (o čemž svědčí i úřední záznam – na policii se dostavila v 5.15 hod. dne 30.6.2023, tedy bezprostředně po činu). Naopak verze obžalovaného (poškozená poté, co dojde k dobrovolnému pohlavnímu styku a obžalovaný odmítne její nabídku jít s ní domů, kde by pokračovali, nespěchá domů k dětem, i když z návštěvy odcházela právě proto, že jí volal [REDAKCE] ale místo toho jde na policii oznámit, že došlo k násilí), logické zdůvodnění postrádá. A o nedostatečné věrohodnosti tvrzení obžalovaného svědčí i další logické a věcné rozpory ve výpovědi obžalovaného z přípravného řízení a u hlavního líčení. Obžalovaný v přípravném řízení uváděl, že poté, co se jej poškozená začala dotýkat na intimních místech a prováděla orální sex, on požadoval pohlavní styk, což ona odmítla (až doma), avšak obžalovaný byl vzrušený, chtěl souložit, tak ji položil na zem, ale už když si na ni lehal, tak už mu to nešlo, přirození se nepostavilo a ve vagíně poškozené vůbec nebylo (strkal tam jen prsty). U hlavního líčení pak uvedl, že k souloži (průniku penisu do vagíny) došlo, ale právě proto, že to nešlo, poškozená odmítla dále pokračovat, což on akceptoval a soulož ukončil. Jde o podstatný rozpor, který obžalovaný nedokázal věrohodně vysvětlit (uvedl, že špatně pochopil otázku, pokud uváděl, že k souloži nedošlo, myslel tím, že k ní *nejdříve* nedošlo) a okresní soud nepochybil, pokud výše uvedené rozpory hodnotil v neprospěch věrohodnosti výpovědi obžalovaného. Jako věrohodnou pak krajský soud nemohl hodnotit ani výpověď družky obžalovaného

██████████ z přípravného řízení. Jak vyplývá z dopisu, který svědkyně zaslala policii, je vůči poškozené velmi zaujatá (má za to, že nemá muže, a tak rozvrací rodinu) a na neodsouzení obžalovaného citově i věcně zainteresovaná (žije jen pro něj). Její výpověď je v rozporu nejen s výpovědí poškozené, ale částečně i se zajištěnou SMS zprávou, ze které naopak vyplývá přátelský vztah k poškozené. Logice jednání pak odporuje i to, že by svědkyně jako družka obžalovaného (jejichž vztah hodnotí jako velmi dobrý) akceptovala za její přítomnosti vyznávání lásky obžalovanému a projevy intimností a přemlouvala obžalovaného, aby šel poškozenou doprovodit. Právě s ohledem na výše uvedené rozpory, zaujatost a poměr k obžalovanému, tak nelze tvrzení svědkyně, že to byla poškozená, kdo si prosadil doprovod a kdo v průběhu večera projevoval obžalovanému náklonnost, uvěřit. Výpověď družky je jediným důkazem, který podporoval obhajobu obžalovaného a kromě toho, že ji nelze hodnotit jako věrohodnou, je nutno zdůraznit, že tato svědkyně nebyla přímým účastníkem jednání. Ostatními provedenými důkazy (výpověď poškozené, lékařské zprávy, fotodokumentace, odborné vyjádření, úřední záznam policie) pak byla obhajoba obžalovaného, že došlo k dobrovolnému pohlavnímu styku, vyvrácena.

14. Krajský soud tedy uzavírá, že soud prvního stupně postupoval správně, pokud při zjišťování skutkového stavu vycházel primárně z výpovědi poškozené (která vyjma výpovědi obžalovaného a jeho družky koresponduje s ostatními provedenými důkazy) a dospěl k závěru, že obžalovaný v brzkých ranních hodinách dne 30.6.2022 poškozené nabídl doprovod z návštěvy (kde se požíval alkohol), vybral málo frekventovanou trasu kolem lesního porostu a poté, co poškozená odmítla jeho nabídku pohlavního styku, jí chytil za krk, povalil na zem, stáhnul kalhoty a kalhotky a přesto, že slovně i fyzicky vyjadřovala nesouhlas, vykonal na ní vaginální soulož. Při souloži nedošlo k vyvrcholení a obžalovaný ji poté donutil (chycením za hlavu a otevřením úst) k orálnímu sexu. Obžalovaný tedy poškozenou ██████████ fyzickým násilím (držením, škrcením, povalením na zem) donutil k pohlavnímu styku, který byl spáchán jednak souloží (spojením pohlavních orgánů) a jednak spáchaný srovnatelným způsobem se souloží (orální styk) a okresní soud tedy správně jednání obžalovaného kvalifikoval jako zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, jehož se obžalovaný dopustil v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.
15. Jak již bylo výše uvedeno, i v případě jednání pod bodem ad 2., okresní soud postupoval správně, pokud při zjišťování skutkového stavu vycházel z výpovědi poškozené. O tom, že obžalovaný od té doby, co se dozvěděl o podání trestního oznámení, vyvíjel na poškozenou tlak, aby trestní oznámení stáhla, není žádných pochyb. Vyplývá to nejen z výpovědi poškozené, ale též z výpovědi ██████████ a doložené SMS zprávy i výpovědi obžalovaného a ██████████. Obžalovaný prostřednictvím své družky poškozenou nejprve prosil, aby trestní oznámení stáhla (poškozená, obžalovaný, ██████████, nabídl jí i peníze (poškozená, ██████████). Obžalovaný sice uváděl, že poškozenou nechtěl uplatit, ale chtěl jí pouze vrátit peníze, které mu půjčila, avšak z výpovědi ██████████ (která koresponduje s výpovědí poškozené) vyplývá, že jí měla v rámci prosby nabídnout peníze (částku přesně neví). V kontextu výše uvedeného (a v kontextu s předchozím jednáním obžalovaného – užití shora popsánoho násilí) je pak nutno hodnotit i telefonický hovor obžalovaného z telefonu družky dne 3.7.2022. Obžalovaný na poškozenou prostřednictvím své družky (o čemž svědčí SMS zpráva ze

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraší.

dne 2.7.2022 adresovaná poškozené, ze které je patrné, že tlak byl obžalovaným vyvíjen i na [REDAKCE] vyvíjel tlak, aby trestní oznámení stáhla a za situace, kdy nevyhověla prosbám (družky) ani nabídce peněz, rozhodl se ji kontaktovat sám. Za těchto okolností pak nelze uvěřit obžalovanému, že poté, co poškozená odmítla prosby či peníze (aby stáhla trestní oznámení) ji kontaktuje proto, aby ji uklidnil, že jsou horší věci než to, že jej neuspokojila. Tak jako postrádá logické zdůvodnění, že poškozená proto, že obžalovaný odmítl s ní jít do bytu (kde byly děti) a pokračovat v souloži, na něj ze msty podala trestní oznámení, pak postrádá logiku i to, aby obžalovaný, který věděl, že na něj poškozená podala trestní oznámení a odmítla prosby o jeho stažení, se v prvním telefonickém kontaktu snažil poškozenou přesvědčit, ať si nedělá nic z toho, že jej neuspokojila. Krajský soud tedy ani této obhajobě obžalovaného neuvěřil a má za to, že soud prvního stupně správně a v souladu s vyjádřením poškozené a svědka [REDAKCE] [REDAKCE] vyhodnotil sdělení obžalovaného, *že mohou stát i horší věci*, jako výhrůžku poškozené (horší věci než znásilnění, horší věci než škrcení). Poškozená uvedla, že se obžalovaného právě s ohledem na předchozí násilné chování vůči ní bála (což koresponduje i s tím, že mu slíbila, že na policii nepůjde, neboť se bála toho, že by ji z místa nenechal odejít) a výše uvedené sdělení brala jako výhrůžku (což shodně uváděl i [REDAKCE]). Krajský soud má tedy ve shodě se soudem prvního stupně za to, že obžalovaný dne 3.7.2022 poškozené (která podala trestní oznámení a ve věci podezření ze znásilnění již nejen materiálně, ale i formálně vystupovala jako svědek) telefonicky z telefonního čísla [REDAKCE] [REDAKCE] vyhrožoval „ horšími věcmi“ (tedy v kontextu výše uvedeného pohrůzkou těžké újmy – ublížení na zdraví poškozené) v úmyslu, aby stáhla předmětné trestní oznámení a okresní soud pak správně jeho jednání kvalifikoval jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku, jehož se také obžalovaný dopustil v úmyslu přímém.

16. Plně ztotožnit se pak odvolací soud nemohl s výrokem o trestu napadeného rozsudku. S ohledem na závažnost trestné činnosti (obžalovaný byl ohrožen trestní sazbou v rozmezí dvou až deseti let, trest mu byl ukládán jako úhrnný za dva zločiny a nevedl zcela řádný, bezúhonný a bezproblémový život) dospěl nalézací soud k závěru, že na obžalovaného nelze působit jiným než nepodmíněným trestem odnětí svobody. V tomto směru se krajský soud mohl se závěry soudu prvního stupně plně ztotožnit. Obžalovaný se dopustil vysoce závažného a škodlivého jednání, přičemž v minulosti se již obdobného jednání dopustil. Ačkoli k některým odsouzením nelze přihlížet, neboť byla zahlazena (ev. se osvědčil ve zkušební době podmíněného odsouzení), obžalovanému stále přitěžuje odsouzení v pořadí paté a v pořadí desáté, tedy odsouzení z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11.7.1991, č.j. 1 T 1/91-243 a z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 9.6.2006, č.j. 1 T 62/2006-100. V obou případech se jednalo zvláště závažné trestné činy mravnostního a násilného charakteru (trestný čin pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 trestního zákona a trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1 trestního zákona; trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona a trestný čin soulože mezi příbuznými podle § 245 trestního zákona). Odsouzený se již v minulosti dopustil velmi závažného a násilného chování, v předmětné věci se opětovně a opakovaně dopustil další závažné trestné činnosti a uložení trestu odnětí svobody jako trestu nepodmíněného bylo zcela na místě.

17. Okresní soud u obžalovaného neshledal žádnou polehčující okolnost, přitěžuje mu podle něj vyjma výše uvedeného i způsob provedení činu a způsobený následek. Je pravdou, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andrašová.

k spáchání trestné činnosti pod bodem ad 1. došlo škodlivější formou užití přímého násilí a poškozená také musela užít aktivní obranu. Krajský soud má však za to, že se stále jednalo o aspekty, které kvalifikovaná skutková podstata zahrnuje a nejde tak o přítěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. c) trestního zákoníku. Je také nepochybné, že svým činem způsobil škodlivý následek ve formě psychických útrap poškozené, z provedeného dokazování však nevyplývá, že by šlo o větší škodlivý následek ve smyslu § 42 písm. k) trestního zákoníku. Krajský soud pečlivě hodnotil přítěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. q) trestního zákoníku, a právě s ohledem na sklony obžalovaného páchat trestnou činnost mravnostního a násilného charakteru také dospěl k závěru, že je na místě ukládat trest vyšší, nikoli trest v dolní polovině trestní zákonné sazby. Obžalovaný je osobou [REDAKCE], který ve svém životě opakovaně prokázal, že si pohlavní styk (pokud se nesetká se souhlasem) prosadí přímou agresí. Obžalovaný v minulosti [REDAKCE] a bylo na něj působeno dlouhými tresty odnětí svobody, které, jak je patrné z obsahu přílohových spisů, částečně splnily svůj účel. Obžalovaný se totiž posledního obdobného jednání dopustil v roce 2005 a po výkonu trestu odnětí svobody v roce 2010 sice nežil zcela řádným a bezúhonným životem (v tomto směru lze odkázat i na pracovního hodnocení při výkonu [REDAKCE], nedopustil se však žádného mravnostního deliktu. Obžalovaný tedy byl schopen po dobu téměř dvanácti (resp. sedmnácti) let potlačit výše uvedené chování (jak je patrné ze znaleckého posudku [REDAKCE] obžalovaný si je – bez ohledu na jeho procesní postoj – vědom toho, že měl možnosti a zkušenosti žít řádně, ale opět selhal), žít na svobodě a starat se o družku. I ze znaleckého posudku zpracovaného v této věc pak vyplývá, že pobyt obžalovaného na svobodě není pro společnost nebezpečný a není navrhováno žádné ochranné opatření. Za těchto okolností pak krajský soud dospěl k závěru, že na obžalovaného je nutno působit přísným trestem, není však nutné ukládat trest odnětí svobody v horní polovině trestní zákonné sazby a postačí uložení trestu odnětí svobody v polovině trestní zákonné sazby, tedy trestu odnětí svobody v trvání šesti let, jež akcentuje nejen okolnosti případu, ale právě též osobu obžalovaného. Shodně jako soud prvního stupně pak obžalovaného v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil pro výkon trestu do věznice s ostrahou.

18. Důvodnost odvolání pak krajský soud neshledal v souvislosti s napadeným výrokem o náhradě škody, resp. nemajetkové újmy, kterým byla podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložena obžalovanému povinnost nahradit poškozené nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč a se zbytkem svého nároku byla poškozená podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. I krajský soud shodně jako soud prvního stupně dospěl k závěru, že poškozené vznikla v souladu s trestným činem obžalovaného nemajetková újma a je dána příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného (napadení, škrcení, znásilnění) a způsobenou škodou (následek ve formě další nemajetkové psychické újmy) a ztotožnit se pak mohl i s výší uložené náhrady. Předně je nutno uvést, že požadovaná částka 200 000 Kč je částkou, která byla stanovena na základě volné úvahy poškozené (není – a to ani rámcově – nikde stanovena) a proto vznesené námitky spočívající zejména v tom, že není žádný důvod tuto částku krátit postrádají důvodnost. V případě, že by byla (jako je to například u bolestného) nemajetková újma pro poškozená stanovena a okresní soud by stanovenou výší náhrady snížil, bylo by možné se zabývat tím, zda okolnosti případu, způsobený následek či osoba poškozené nebo obžalovaného takové snížení odůvodňuje; o takový případ ale v projednávané věci nejde,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andrašová.

neboť v českém právním řádu výše náhrada další nemajetkové újmy stanovena není. Poškozená, jak vyplývá z její výpovědi, utrpěla traumatický zážitek, který měl následky na psychický stav – byla omezena v pohybu mimo domov a mezi lidmi, trpí úzkostí a navštěvovala [REDAKCE]. S ohledem na charakter útoku došlo k porušení práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí a poškozené vznikla nemajetková újma.

Podle § 2956 občanského zákoníku, vznikne-li škůdci povinnost odčinit újmu člověku na jeho přirozeném právu chráněném v prvním ustanovením tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Podle § 2957 odst. 1 věta první, věta třetí občanského zákoníku, způsob a výše přiměřeného zadostiučinění, musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. . Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu brožba nebo jiná příčina vyvolala. Podle § 2958 občanského zákoníku, při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

19. Krajský soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že ačkoli nelze důsledky pro psychický stav hodnotit jinak než na základě výpovědi poškozené (a podpůrně též svědka [REDAKCE]), je nepochybné, že poškozená utrpěla v souvislosti s jednáním obžalovaného psychickou újmu. Výši této újmy pak okresní soud stanovil podle zásad slušnosti, kdy vycházel zejména z toho, že došlo k poruše v sociálních vztazích, poruše emocí a vzniku úzkostí a dospěl k závěru, že adekvátním zadostiučiněním duševních útrap je částka 100 000 Kč, která zároveň není pro obžalovaného částkou likvidační. Krajský soud pak dodává, že stanovená výše odpovídá nejen okolnostem případu, způsobenému následku a zásadám slušnosti, ale též dosavadní judikatuře, kdy náhrada převyšující výše uvedenou částku 100 000 Kč jsou obvykle přiznávány v případech kvalifikované skutkové podstaty § 185 odst. 3 trestního zákoníku či za některých mimořádných okolností, např. věku. Orientačním kritériem pak může být trojnásobek průměrné měsíční mzdy (srov. rozh. Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 4 Tdo 466/2020), čemuž stanovená výše přibližně odpovídá. Okresní soud vzal v úvahu všechny okolnosti případu, tedy závažný zásah do práv poškozené a způsobený následek (a to jen na základě referátu poškozené, která žádné další důkazy ohledně způsobené újmy nepředložila) a správně přihlédl i k dalšímu kritériu – okolnostem na straně obžalovaného. Obžalovaný – jak je patrné nejen z jeho posledního slova, ale též z výše uvedeného znaleckého posudku – svého jednání lituje a selhání si uvědomuje. Přihlížet je nutné i jeho majetkovým poměrům tak, aby byla dána možnost reálného uspokojení přiznaného nároku. Obžalovanému byl uložen citelný trest odnětí svobody (v tomto směru je nutno ještě upozornit na to, že škodlivost jednání uloženého a od se toho odvíjející výměra trestu byla zásadním způsobem ovlivněna především trestněprávní minulostí obžalovaného a nikoli, jak namítá poškozená, charakterem útoku a způsobeným následkem) a s ohledem na jeho [REDAKCE] věk je otázkou, zda a jak dlouho bude moci být ve výkonu trestu pracovně zařazen. Vedle možnosti reálného uspokojení pak vzal okresní soud správně v úvahu i doplňkové kritérium (korektiv) vyplývající z § 2953 odst. 1 občanského zákoníku za užití § 2894 odst. 2 trestního zákoníku, tedy to, aby výše náhrady nepředstavovala pro obžalovaného likvidační důsledek. S ohledem na výše uvedené tedy i krajský soud dospěl k závěru, že okresní soud postupoval správně, pokud přiznal poškozené nárok na nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč a se zbytkem jejího

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

nároku ji s ohledem na ustanovení § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

20. Krajský soud tedy s ohledem na výše uvedené podle § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a sám rozhodl tak, jak je shora uvedeno. Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn. Odvolání poškozené důvodným neshledal, a proto je podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat **dovolání**, a to do **dvou** měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 trestního řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265 odst. 1 písm. a) až l), o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Liberec 17.02.2023

Mgr. Gabriela Pudilová, v. r.
předsedkyně senátu

Martina Digitálně podepsal
Andraši Martina Andraši
Datum: 2023.02.21
10:43:15 +01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Blanky Fedorkové a přísedících Ludmily Krotilové a Jarmily Hlouškové v hlavním líčení konaném dne 25. října 2023 v České Lípě

takto:

Obžalovaný

██
██

**podle § 226 písm. a) trestního řádu zprošťuje
obžaloby, která mu kladla za vinu, že**

v blíže neurčené době od ledna 2021 do února 2021 v ██████ ulici ██████ v domě čp. ██████
během distanční výuky, po předchozí domluvě přišel v ranních hodinách k poškozené ██████
██
která jej pozvala do svého dětského pokoje a kterou
v době, kdy seděl na posteli a ona kolem něj procházela, uchopil za jednu ruku a silou jí strhl na
postel, kde poškozená ležela na zádech, klekl si na ní obkročmo, stáhl jí kalhoty společně se
spodními kalhotkami, bránil jí posadit se tlačení ruky na hrudník, poškozená si snažila oblečení
udržet, když mu říkala, že to nechce, tak jí odpověděl, že se nemá bát, že to nebude bolet,
následně poškozené zavedl prsty do jejího přirození, ačkoliv brečela, udeřila jej fackou na tvář a
opakovaně se snažila posadit, a následně chytil obě ruce poškozené a vnikl svým přirozením do
poškozené, která byla panna, a vykonal na ní penilně-vaginální pohlavní styk,

čímž měl spáchat

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), písm. b)
trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená [REDAKCE], se se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení soud zjistil následující skutečnosti.
2. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděl, že s [REDAKCE], měl dobrovolný pohlavní styk, nesouhlasí s tím, že to bylo násilné. Zná ji okolo 2 let, vztah není momentálně žádný, byl kamarádský. Její věk v té době znal, řekla nebo napsala mu ho, už si nevzpomíná, jak se to dozvěděl. Byl to asi rok 2020, 2021, u ní doma byl třikrát, čtyřikrát, dvakrát měli asi po měsíci pohlavní styk, a potom zhruba dvakrát tam byl s kamarády na návštěvě, i po pohlavním styku. Pohlavní styk měli dvakrát, bylo to dobrovolné. Na posteli byl první, ona přistoupila dobrovolně a lehla si vedle. Vztah byl kamarádský s intimnostmi, nestalo se, že by ji uchopil za ruku a silou jí strhl na postel, klekl na ni obkročmo, stáhl jí kalhoty, bránil jí se posadit, takhle to udělal, ale ne násilně. Rukou na hrudi jí netlačil. Poškozená neřikala, že to nechce. Zavedl jí prsty do přirození. Neplakala, neudeřila ho. Přistoupila dobrovolně a lehla si vedle, neinstruoval ji, co má dělat, v průběhu pohlavního styku měnili polohy, bylo to vzájemné. Pohlavní styk byl ukončen vyvrcholením, potom si povídali a když šel domů, před domem na ní čekala kamarádka. Mezi pohlavními styky si psali a byli i venku s více lidmi, zpětně se o pohlavním styku nebavili. O tom, že to bylo poškozenou nechtěné, se dozvěděl až za delší dobu od někoho jiného. Nechtyl poškozené obě ruce. Z té události pořídil jeden videosoubor naproti zrcadlu. Neví, proč. Že to natočil, jí řekl po skončení. Není si jistý, zda se bavil s poškozenou o jejich předchozích sexuálních zkušenostech, nevzpomíná si. [REDAKCE] letos bude dělat závěrečné zkoušky. Trestnou činnost bere jako obrovskou chybu, je již ponaučený.
3. V hlavním líčení byl dále čten podle § 102 odst. 2 trestního řádu protokol o výsledku poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] z přípravného řízení na č. l. 104-111 a 113-115, kdy poškozená vypověděla, že se s obžalovaným seznámila v létě roku 2019, nestýkali se pravidelně. Toho dne se domluvila s ním a s další kamarádkou, že půjdou společně ven, kamarádka se zpozдила, obžalovaný přišel k ní domů. Měla distanční výuku, proto seděl na posteli a ona u počítače. Zvedla se a šla pro skleničku, v tom ji zatáhl do postele. Nic u toho neřikal. Klekl si vedle ní na postel, začal si sundávat tričko a pak jí začal svlékat kalhoty. Chtěla se zvednout, ale on ji přitlačil zpět. Sám si sundal kalhoty pod kolena, sundal si i spodní prádlo. Říkal, že to bude v pohodě, že to nebude bolet. Ona mu odpověděla, že to nechce, chce, aby přestal, ale on nereagoval, držel jí ruce, jednou rukou a druhou rukou jí zaváděl prsty do přirození. Začala brečet, dala mu facku, ale on nepřestal. Prsty zaváděl asi deset minut. Ona se během toho snažila hodněkrát zvednout. Měl sílu, ona váží 53 kg a měří 157 cm. Poté jí chytil obě ruce a začal do ní zavádět penis. V tom jí začal zvonit telefon, ale nemohla to zvednout, protože jí držel obě ruce. Asi se leknul, jak volala [REDAKCE], poté vyndal penis, vyvrcholil na její tričko oblékl se a odešel. Žádným způsobem nedávala najevo, že chce sex, víckrát mu říkala, aby přestal. Během pohlavního styku brečela a křičela, sama se nezapojila, polohy neměnili. Pohlavní styk proběhl jen jednou. Obžalovaný byl u ní na návštěvě dvakrát, jednou během distanční výuky a jednou s kamarády. Neměla žádné předchozí sexuální zkušenosti, po styku na posteli zůstala krv. Od té doby má strach z bližšího kontaktu s kluky, chodila k [REDAKCE] užívá [REDAKCE]. O tom, co se stalo, se svěřila v květnu kamarádce [REDAKCE] [REDAKCE]. Byla v hrozném šoku, nevěděla, co má dělat, snažila se, aby její mamka nepoznala, že je na tom špatně. K předložené videonahrávce poškozená vypověděla, že obžalovaný ji přetočil na sebe a držel jí rukou za zády, neměla možnost odejít, držel jí za záda. Nevěděla, že si styk nahrává. Styk byl z počátku nedobrovolný, během styku svolila, protože měla strach, aby jí něco neudělal. Nezná [REDAKCE] [REDAKCE] nevzpomíná si na něj, zná pouze [REDAKCE] neví, jestli je to jeho bratr, s tím chodila ve [REDAKCE] letech.

4. Svědkyně [REDACTED] [REDACTED] v hlavním líčení vypověděla, že obžalovaného zná od vidění cca 2 roky, poškozenou 3, 4 roky, v roce 2021 byly nejlepší kamarádky. [REDACTED] [REDACTED] zná od vidění, protože se setkával s poškozenou. Vztah obžalovaného a poškozené trval cca týden, 14 dní, maximálně měsíc, nechodili spolu, párkrát je viděla. Bohužel už neví, kdy jí o tom řekla, minulý rok před prázdninami nebo po, ze začátku jí to neříkala, protože jí řekla, že se bála, takže až po měsíci, dvou. Neví, kde a za jakých okolností jí to řekla, asi o tom začala mluvit sama, už si nevzpomene, co přesně říkala, jen, že se jí něco stalo u ní doma. Chodívala k ní domů, jednou tam byli i s obžalovaným, [REDACTED] [REDACTED] a ještě někdo, předtím říkala, že tam nikdo nebyl, ale neuvědomila si to. Pozvala je poškozená, bylo to po ránu, seděli a pouštěli si písničky. Stalo se to jednou. Neví o tom, že by někdy předtím u poškozené obžalovaného potkala. Natáčela se nějaká videa, poškozená a obžalovaný se chovali normálně, že se mezi nimi nic nestalo, že jsou úplně v pohodě, spíš kamarádsky. Poškozená to časově zařadila před toto setkání, bylo asi den, dva po tom, co se to stalo, ona určovala, kdo tam půjde, protože to byl její byt. V tu dobu nevěděla, že se něco stalo. Říkala, že se jí něco stalo a pak to začala víc rozvíjet, ale jak, to už si nepamatuje. Neví, zda jí to tenkrát popisovala. Každou chvíli se poškozená chovala jinak, takže jí to nepřišlo nějak zvláštní. Nevšimla si, že by došlo k nějaké změně chování, když se jí svěřila, mluvila normálně a pak se asi rozbřečela. V uvedené době se vídaly každý den. Je možné, že se to na kamerovém záznamu na setkání stalo, není si jistá. Poškozená a obžalovaný se pak už asi neviděli, předtím možná pár přátelů asi měla, po něm chodila s [REDACTED] neví, kdy to začalo. Před událostí s obžalovaným říkala, že s nikým pohlavní styk neměla. Po [REDACTED] určitě ještě s někým chodila.
5. Svědek [REDACTED] [REDACTED] v hlavním líčení vypověděl, že poškozená s obžalovaným spolu měli pohlavní styk. Druhý den za ním obžalovaný došel s tím, že se s ní dohodl, že půjdou ještě na lívance k ní domů, kde byl on, obžalovaný, poškozená, [REDACTED] a [REDACTED]. Poškozená řekla svým kamarádkám, že jí obžalovaný znásilnil a zbavil panenství. Myslí si, že by si ho druhý den asi nezavolala na lívance, panenství ji zbavil její expřítel. S obžalovaným byli kamarádi, teď spíše známí, s poškozenou jsou spíše známí. Mezi nimi žádný vztah nebyl, obžalovaný s ní byl víc známý než kamarád, ona si ho potom pozvala domů, nechodili spolu. U poškozené doma byl jen jednou na lívancích. Nápad byl poškozené, obžalovaný mu řekl po tom, co měli poměr, ještě ten den, že další den jsou pozvaní k ní domů na lívance a že ho bere. Obžalovaný to věděl od poškozené, byli připojení na výuku, dělali lívance a povídali si. Atmosféra byla přátelská, [REDACTED] se nebavila tolik, ona je ten typ člověka, že když je se svými kamarádkami, tak se baví s nimi, takže se drželi s obžalovaným spíš spolu. K sobě se vzájemně chovali přátelsky. Nebylo patrné, že mají spolu poměr. Obžalovaný mu to, že si jde užít, řekl ten den asi předtím, protože byli hodně dobří kámoši a říkali si všechno. O tom, co se tam dělo, mu ten den večer řekl. Řekl, že měli poměr a že druhý den jsou pozvaní na lívance. Věří mu, v životě si nelhali a říkali si všechno, poškozená ztratila panenství s [REDACTED] [REDACTED] mladším bratrem [REDACTED] půl roku předtím, než se stalo to s obžalovaným. Video jak spolu souloží mu ukazoval obžalovaný, protože se to dozvěděl [REDACTED] a chtěl ho vidět. Viděli se každý den, takže si vše říkali ten den. Řekl, že spolu poměr měli, nerozebíral to. Není si jistý, zda se po lívancích spolu vídali, spíš ne. Změny v jejím chování si nevšiml. Je možné, že video bylo na lívancích, jindy tam nebyl, neví, kdo natáčel.
6. Svědkyně [REDACTED] [REDACTED] v hlavním líčení vypověděla, že obžalovaného zná asi od [REDACTED] třídy, byli kamarádi, vztah už není žádný, protože ublížil jejím dvěma kamarádkám, jedna z nich je poškozená, jsou velmi dobré kamarádky. Obžalovaný a poškozená měli přátelský vztah, nechodili spolu. Že měli pohlavní styk ví od ní, řekla jim to tak měsíc poté s tím, že už to na ní přímo dolehlo, že už to nemůže tajit, [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] co tady byl, nepamatuje si příjmení. Řekla jim, že den, k ní měly přijít s [REDACTED] ale nemohly, přišel obžalovaný a nutil ji do pohlavního styku, který nechtěla. Druhý den tam přišli i s ním, to jim nic neřekla, ale bylo na ní poznat, že je otažitá, že se bojí, byla taková, že se jí furt držela, nechtěla jít k někomu dalšímu a pak po měsíci jim to teprve řekla, že jí začal osahávat, nutit do pohlavního styku, který řekla, že nechce, protože byla panna, hlavně z toho důvodu nechtěla, a pak už to bylo takové násilím, víc

si nepamatuje. Druhý den tam byla [REDAKCE] [REDAKCE] obžalovaný a poškozená, chodili k ní často měli to domluvené už předem z důvodu, že ten den, kdy se stal incident, nemohli. Domluvily se asi když zrušili, že přijdou ten den předtím. Celou akci vymyslela [REDAKCE] bylo to poněkolkáté, co u ní byli, povídali si, obžalovaný s [REDAKCE] leželi na posteli a poškozená seděla kousek od nich, koukala do telefonu, vůbec nekomunikovala a byla odtažitá, skleslá, jinak všichni byli veselí. Neví, kdo pozval obžalovaného a kdy, ale myslí, že poškozená, protože to byl její byt. Poškozená se potom nechtěla úplně stýkat s obžalovaným, ale nikdy neřekla, že se s ním nechce vidět, spíš se vyhýbala těm situacím. Jinak na tom dni byla hrozně skleslá, vůbec skoro nemluvila a furt se jí držela. Chtěla, aby s tím šla na policii, ale jelikož už to byla měsíc stará záležitost, tak se rozhodly, že to nechají být, protože říkala, že už neví, co dělat, že to ani nechtěla řešit. Poté se to stalo kamarádce [REDAKCE] takže šly s ní na policii a tam řekla, že se to stalo i [REDAKCE] Poškozená před obžalovaným poměr s nikým neměla, chodila s [REDAKCE] [REDAKCE] a potom po incidentu s jeho bratrem [REDAKCE] asi tak za tři, čtyři měsíce. Svěřila se jí, že s obžalovaným to bylo poprvé.

7. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděla, že poškozená je její dlouholetá kamarádka asi 5 let. [REDAKCE] [REDAKCE] zná, byly dříve kamarádky. [REDAKCE] [REDAKCE] zná, jsou kamarádky, stejně dlouho jako s poškozenou. Že spolu obžalovaný a poškozená měli intimní poměr ví od poškozené, asi měsíc, dva po tom, co se to stalo, u ní přespávala, začala brečet a nechtěla jí říct, co se děje a pak si to rozmyslela, ale chtěla to říct i holkám, tak si zavolaly společně s [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] a svěřila se jim. Říkala, že měli poměr, který nechtěla, že byl nucený, přišla o panenství. Ví, že se stal v obýváku na gauči, to říkala. Když o tom povídala, brečela, seděla v posteli, držela se za nohy, zlehka se klepala, koktala a šlo vidět, že je to něco nepříjemného. V době, kdy se to stalo a u ní přespávala se potkávaly často, tak obden. V té době si na ní všimla změny, byla míň otevřená, ne moc komunikativní, dřív byla spíš extrovert a zničehonic, jenom seděla a koukala do mobilu, nepovídala si tolik. Uvědomila si to zpětně. Řekla jí to, když u ní spala a ten hovor proběhl potom. Během distanční výuky se potkávali u poškozené, když tam byl obžalovaný byla taková právě potichá, moc nekomunikovala, setkali se tak dvakrát, v rozmezí pár dní, pořizovali nějaká videa, byla tam přátelská atmosféra. Setkání organizovala ona, domlouvali se společně, kam půjdou. Poškozená v té době měla vztah, jmenoval se [REDAKCE] [REDAKCE] chodila s ním zhruba ani ne měsíc. S někým dalším chodila asi až po roce, v té době jen [REDAKCE]
8. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděl, že poškozenou zná asi 3 roky, měli spolu vztah 3 roky zpátky. Že měla vztah i s obžalovaným se dozvěděl od něj. Poškozená mu řekla, že došlo k sexu, ale že jí se nechťelo, ptal se na to obžalovaného, který mu potvrdil úplně opak, což i dokázal, pak se s poškozenou přestal bavit. Poškozená toho moc neřekla, snažil se ptát na detaily, a bylo mu řečeno, že mu to říkala, ale dostal potvrzení, že nic z toho neřekla. Řekla jen, že nechtěla, nevyjadřovala se k tomu víc. Vztah začal v období, kdy měli studium z domova, chodili spolu měsíc. K ukončení vztahu došlo z toho důvodu, že se začal dozvídat od kamarádů od obžalovaného, pak od [REDAKCE] [REDAKCE] a dalších, že vypisovala skoro každému klukovi, chodila s každým, a souložila s více kluky. V té době spala s obžalovaným a pak ještě s někým před ním, jméno si už nevzpomene. To ví od její kamarádky [REDAKCE] [REDAKCE] Má pocit, že nebyla předtím panna. Poškozená furt nadávala, jaký je obžalovaný hajzl a kamarádky jí v tom podporovaly. Obžalovaného se na to ptal, protože mu to přišlo divné, možná tušil, že mu v něčem kecá, protože její kamarádky říkaly něco jiného. Obžalovaný k tomu přiložil důkazy, že to nebyla pravda, fotku, kde ležela na něm a nějak si to užívala. O obžalovaném se říká mezi holkami, že je kurevník, kvůli tomu možná řekla, že ji chtěl znásilnit, navíc byli hodně dobří kamarádi. Má pocit, že to byla pomsta od ní. Má mladšího bratra [REDAKCE] chodila s ním dříve, pokud jde o pohlavní styk, něco mezi nimi bylo. S poškozenou se seznámili tak, že ona mu napsala, pak se z toho vyvinul vztah. Pořád probíraly obžalovaného s holkami, vídali se skoro každý den, byla hodně citlivá, mohla brečet kvůli různým věcem, brala to až moc emocionálně. Má pocit, že se v té době se nikde neléčila. Stále se objímali, souložili jednou. Pokud uvedla, že ho nezná, tak lže, zná ho

moc dobře, i jeho bráchu a holky i on to můžou potvrdit chaty na [REDAKCE] kde jsou přátelé, psali si celý měsíc, na [REDAKCE] má svoje jméno. Kamarádi mu říkají [REDAKCE]

9. V hlavním líčení byl dále podle § 213 odst. 2 trestního řádu přehrány kamerové záznamy a fotografie z mobilního telefonu obžalovaného na č. l. 123, z něhož soud zjistil průběh části soulože mezi obžalovaným a poškozenou [REDAKCE] polohu, ve které se oba nacházeli v době pořízení nahrávky, skutečnost, že nahrávku pořídil obžalovaný přes protilehlé zrcadlo na šatní skříni mezi obžalovaným a dále skutečnost, že se poté spolu a s dalšími přáteli následně ještě sešli a vzájemně komunikovali a povahu této následné komunikace.
10. Z listinných důkazů, především z kamerového záznamu, z něhož byla pořízena fotodokumentace, soud zjistil průběh soulože mezi obžalovaným a poškozenou, způsob jeho pořízení obžalovaným a průběh dalšího setkání poškozené s obžalovaným následující den (srov. fotodokumentace na č. l. 84-85, 117-122, CD na č. l. 123). Z hodnocení školy soud zjistil, že hodnotí obžalovaného jako klidného a slušného. Chodí připraven, u vrstevníků je oblíben, prospěch je spíše [REDAKCE] (srov. sdělení [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] na č. l. 141). Obžalovaný nebyl dosud přestupkově řešen (srov. zpráva o pověsti na č. l. 487, opis evidence přestupků na č. l. 489).
11. Soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jednotlivě i v jejich souhrnu, přičemž dospěl k závěru, že z jeho výsledků nelze s dostatečnou mírou jistoty a bez důvodných pochybností uzavřít, že se obžalovaný dopustil skutku uvedeného pod původně bodem 1 obžaloby, tedy že poškozenou [REDAKCE] násilím donutil k pohlavnímu styku, a to především s ohledem na následující skutečnosti. Obžalovaný v hlavním líčení výslovně popřel, že by se vůči poškozené dopustil jakéhokoli násilného jednání, jejich pohlavní styk byl dobrovolný a po něm se s poškozenou ještě přátelsky setkali. Naproti tomu poškozená [REDAKCE] jejíž výpověď zachycená na protokol z přípravného řízení byla v hlavním líčení z důvodu čtena v souladu s ustanovením § 102 odst. 2 trestního řádu, vypověděla, že pohlavní styk s obžalovaným nebyl dobrovolný, obžalovaný ji do postele zatahl, chtěla se zvednout, ale on ji přitlačil zpět. Říkala mu, že nechce, chce, aby přestal, ale on na to nereagoval, držel jí ruce, jednou rukou a druhou rukou jí zaváděl prsty do přirození. Začala brečet, dala mu facku, křičela, ale nepřestal. Poškozená dále vypověděla, že polohy během styku neměnili, poté svou výpověď korigovala v tom směru, že si ji obžalovaný přetočil na sebe, přičemž ji držel rukou za zády, neměla možnost odejít, držel jí za záda. Styk byl z počátku nedobrovolný, během styku svolila, protože měla strach, aby jí něco neudělal. Nezná [REDAKCE] nevzpomíná si na něj, zná pouze [REDAKCE] V hlavním líčení byl dále k posouzení skutečnosti, zda pohlavní styk mezi obžalovaným a poškozenou byl dobrovolný či nikoliv, proveden důkaz přehráním videonahrávky pořízené obžalovaným ze soulože s poškozenou [REDAKCE] na jeho mobilní telefon a videonahrávkou z dalšího jejich následného společného setkání druhý den s přáteli, dále výsledkem dalších svědků, kteří se zúčastnili společného setkání poškozené s obžalovaným následující den po posuzovaném skutku, tedy svědků [REDAKCE], a dále výsledkem svědka [REDAKCE] S ohledem na nedoporučující zprávu ošetřující psychiatricky poškozené přitom výslechem samotné poškozené, která uvedla, že se k posuzovanému skutku nechce již vracet a blíže vypovídat, z důvodu její možné retraumatizace neprovedl.
12. Na základě takto provedeného dokazování soud uzavřel, že výpověď poškozené v kontextu výpovědi obžalovaného a slyšených shora uvedených svědků, především [REDAKCE] a [REDAKCE] a dále především v kontextu pořízených videonahrávek, jak ze samotné soulože s obžalovaným, tak i z jejich následného setkání s těmito přáteli druhý den, nelze hodnotit jako věrohodnou. Pokud jde o pořízené videonahrávky, byť se v obou případech jedná o krátké výseče z událostí je zachycujících, pokud jde o nahrávku soulože, je jí prokázána skutečnost, že v rámci soulože poškozená s obžalovaným měnili polohy, přičemž poškozená tuto skutečnost ve svém prvotním výsledku jednoznačně popřela a zároveň uvedla, že po styku, při němž byla na zádech a obžalovaný klečel obkročmo na

ní, obžalovaný následně odešel. Poté se v rámci dalšího výslechu k předložené videonahrávce vyjádřila tak, že obžalovaný ji přetočil násilím a po celou dobu při poloze nahoře držel za zády. Je tak evidentní, že pokud by dle výpovědi poškozené k počátku i konci soulože došlo v poloze na zádech, jak tvrdí, došlo ke změně vzájemné polohy poškozené a obžalovaného tedy hned dvakrát, což představuje poměrně zásadní rozpor ve výpovědi poškozené a rovněž skutečnost, již si s ohledem na svůj věk, dosavadní sexuální zkušenosti a povahu posuzovaného skutku poškozená mohla ještě dobře pamatovat.

13. Pokud jde o druhou pořízenou videonahrávku, zachycující setkání obžalovaného s poškozenou následující den po posuzovaném skutku, z výslechů svědků, kteří se této akce zúčastnili, tedy [REDAKCE] jednoznačně vyplynulo, že akci pořádala poškozená, v bytě jejích rodičů, byla osobou, která předem určila a rozhodla o tom, kdo se jí zúčastní, osobně tedy pozvala i obžalovaného, dle výpovědi svědka [REDAKCE] tak učinila v den spáchání posuzovaného skutku. Svědci shodně vypověděli, že na místě byla přátelská atmosféra, přičemž změny v chování poškozené si všimla pouze svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE] a to zpětně poté, co se jim poškozená svěřila, svědci [REDAKCE] a [REDAKCE] žádnou změnu v chování poškozené nezaznamenali, všichni svědci přitom shodně vypověděli, že obžalovaný a poškozená se k sobě chovali normálně. Z obsahu samotné videonahrávky, byť opět krátkého trvání, má soud za prokázáno, že poškozená i obžalovaný vzájemně přátelsky komunikují, smějí se, poškozená se obžalovaného zcela dobrovolně fyzicky v jeho těsné blízkosti dotýká, když mu odstraňuje ochlupení, z jejího chování nelze rozpoznat, že by byla ve vztahu k obžalovanému v jakémkoli negativním emocionálním diskomfortu. Pokud svědkyně, její blízké přítelkyně, vypověděly, že se ten den chovala jinak, stranila se, byla uzavřenější atd. nelze tuto skutečnost z obsahu videonahrávky, především z blízkého fyzického, zcela dobrovolného a nenásilného kontaktu s obžalovaným, kterého sama pozvala, a smíchu poškozené, jakkoliv dovodit. Pokud by soud připustil, možnost, že poškozená si změnu poloh při souloži, tedy poměrně zásadní skutečnost, již při svém výslechu nepamatovala v důsledku prožitého stresu, pak je její jednání druhý den po tomto pro ni údajně traumatizujícím zážitku zcela neodpovídajícím, neboť bylo jisté v jejích možnostech tuto akci zrušit, případně pouze zrušit účast obžalovaného, nebo přinejmenším se ho intimně fyzicky nedotýkat.
14. Zásadním se pak soudu hodnocení věrohodnosti výpovědi poškozené jeví skutečnost, že ve svém výslechu výslovně popřela, že byl znala osobu [REDAKCE] když uvedla, že si na něj nevzpomíná, přičemž připustila, že zná jeho bratra [REDAKCE]. Skutečnost, že tento svědek měl krátce po posuzované události s obžalovaným s poškozenou vzájemný, asi měsíc trvajícím, vztah, přitom ve výslechu potvrdil jak tento svědek sám, tak i obžalovaný a svědkyně [REDAKCE] i [REDAKCE] tedy blízké přítelkyně poškozené. Nelze přitom dovodit, že poškozená svědka znala jen pod jeho přezdívkou, neboť v rámci svého výslechu zcela jednoznačně vypověděla, že nezná [REDAKCE] ale zná jeho bratra [REDAKCE] tato skutečnost je rovněž nepravděpodobná s ohledem na délku trvání vzájemného vztahu poškozené s tímto svědkem a s ohledem na skutečnost, že komunikovali přes [REDAKCE] kde má svědek dle jeho výpovědi účet pod celým svým jménem. V tomto kontextu, kdy poškozená vypověděla, že osobu [REDAKCE] nezná, přesto, že tento svědek a další svědci vypověděli i jejich vzájemném asi měsíc trvajícím vztahu po události s obžalovaným, přičemž s ohledem na věk poškozené a pravděpodobný počet obdobných vztahů lze mít za to, že je v jejích možnostech si jména osob, se kterými měla blízký poměr ještě zapamatovat, soud proto musel výpověď poškozené hodnotit jako nevěrohodnou, a to především z důvodu rozporu její prvotní výpovědi s obsahem pořízené videonahrávky, pokud jde o změnu poloh při souloži s obžalovaným, a dále z důvodu rozporu s výpověďmi shora uvedených slyšených svědků, pokud jde o její znalost a následný vztah se svědkem [REDAKCE] [REDAKCE].
15. Na základě takto provedeného dokazování v hlavním líčení soud dospěl k závěru, že bylo spolehlivě prokázáno, že mezi obžalovaným a poškozenou došlo k pohlavnímu styku. Pokud jde

o prokázání skutečnosti, zda se jednalo o pohlavní styk dobrovolný, nebo obžalovaný poškozenou násilím donutil k pohlavnímu styku, jak tvrdí poškozená, vycházel soud z výpovědi poškozené a obžalovaného, které posuzoval v kontextu obou videonahrávek a dále výpovědi shora uvedených slyšených svědků, přitom musel přihlídnout ke skutečnosti, že mezi svědky [REDAKCE] a [REDAKCE] a obžalovaným a rovněž mezi poškozenou, svědkyní [REDAKCE] a [REDAKCE] v době spáchání posuzovaného skutku existovaly různě intenzivní přátelské vazby, jež jistě ovlivnily jejich subjektivní vnímání posuzované události.

16. S ohledem na obsah první videonahrávky, z které je zřejmé, že poškozená je při pohlavním styku s obžalovaným v poloze nahoře, přičemž obžalovaný si z této soulože jednou rukou pořizuje záznam na mobilní telefon a poškozenou proto drží jen volně položenou druhou rukou, má soud za to, že zachycenou fázi pohlavního styku obžalovaného s poškozenou nelze označit za nedobrovolnou, již poškozenou obžalovaný nutí k pohlavnímu styku, neboť z obsahu videonahrávky není patný žádný odpor poškozené, naopak se aktivně sama pohybuje. Další videonahrávka svědčí rovněž o tom, že obžalovaný a poškozená v době po této, údajně nedobrovolné souloži a traumatickém zážitku pro poškozenou, setkali ve velmi přátelské atmosféře, kdy se vzájemně fyzicky dotýkali a společně se smáli. Z takto zjištěných skutečností v kontextu s výpovědi slyšených svědků [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] byť tyto svědkyně popsaly chování poškozené na tomto setkání jako odtažitě, odlišné než obvykle, což je v rozporu s obsahem pořízeném videonahrávky, nelze tedy podle názoru soudu rovněž dovodit, že se v období bezprostředně předcházejícím obžalovaný vůči této poškozené dopustil násilí směřujícího k pohlavnímu styku, se kterým tato poškozená nesouhlasila a které ji hluboce poznamenalo, jak tvrdí a z toho důvodu je nutno tuto skutečnost také hodnotit ve prospěch obžalovaného, stejně tak jako shora uvedené rozpory ve výpovědi poškozené, které mají vliv na posouzení její celkové věrohodnosti.
17. Takto zjištěné, shora uvedené skutečnosti pak musel soud vykládat v souladu se zásadou in dubio pro reo, tedy v pochybnostech ve prospěch obžalovaného, a tedy i při takové výpovědi poškozené uzavřít, že po provedeném zevrubném dokazování v hlavním líčení zůstávají důvodné pochybnosti o tom, zda soulož obžalovaného s poškozenou byla nedobrovolná, přičemž takovéto skutečnosti již nelze žádnými dostupnými důkazními prostředky v hlavním líčení prokázat. Na základě výsledků provedeného dokazování v hlavním líčení tak soud uzavřel, že nelze bez důvodných pochybností svědčících ve prospěch obžalovaného, které nebyly v hlavním líčení odstraněny a není možné je již odstranit ani žádným dalším dokazováním, uzavřít, že obžalovaný poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] násilím donutil k pohlavnímu styku.
18. Z uvedeného důvodu byl proto obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] v souladu s ustanovením § podle § 226 písm. a) trestního řádu obžaloby zproštěn, neboť v hlavním líčení nebylo provedeným dokazováním nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.
19. Z uvedeného důvodu byla proto poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] podle § 229 odst. 3 trestního řádu se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady

jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Česká Lípa 25. října 2023

JUDr. Blanka Fedorková v. r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem-pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 21. února 2024 v trestní věci **obžalovaného:** [REDAKCE], **o odvolání státní zástupkyně** Okresního státního zastupitelství v České Lípě, **proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě** ze dne 25. října 2023, č.j. 4 T 152/2022-621,

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v České Lípě byl obžalovaný [REDAKCE] zproštěn podle § 226 písm. a) trestního řádu obžaloby, která mu kladla za vinu spáchání zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že

v blíže neurčené době od ledna 2021 do února 2021 v [REDAKCE] během distanční výuky, po předchozí domluvě přišel v ranních hodinách k poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] která jej pozvala do svého dětského pokoje a kterou v době, kdy seděl na posteli a ona kolem něj procházela, uchopil za jednu ruku a silou ji strhl na postel, kde poškozená ležela na zádech, klekl si na ní obkročmo, stáhl jí kalhoty společně se spodními kalhotkami, bránil jí posadit se tlačení ruky na brudník, poškozená si snažila oblečení udržet, když mu říkala, že to nechce, tak ji odpověděl, že se nemá bát, že to nebude bolet, následně poškozené zavedl prsty do jejího přirození, ačkoliv brečela, udeřila jej fackou na tvář a opakovaně se snažila posadit, a následně chytil obě ruce poškozené a vníkl svým přirozením do poškozené, která byla panna, a vykonal na ní penilně-vaginální pohlavní styk.

s tím, že nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

2. Podle § 229 odst. 3 trestního řádu byla poškozená [REDAKCE] se svým nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. 3Vyhlášený rozsudek napadla v zákonné lhůtě odvoláním státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v České Lípě (dále jen státní zástupkyně). Odvolání, které směřovalo do zprošťujícího výroku napadeného rozsudku a bylo podáno v neprospěch obžalovaného, bylo také písemně zdůvodněno. Státní zástupkyně v něm namítá, že okresní soud sice doplnil dokazování v rozsahu uloženém ze strany odvolacího soudu, nehodnotil však tyto důkazy v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu (jednostranně se zabýval toliko důkazy svědčícími o nevině obžalovaného a tyto účelově hodnotil ve neprospěch poškozené) a v rozporu s § 125 odst. 1 trestního řádu pak v odůvodnění rozsudku nevyložil, jak provedené důkazy hodnotil. S důkazy hovořícími v neprospěch obžalovaného se nijak nevypořádal a na argumenty obžaloby rezignoval. Okresní soud se nevěnoval důkazům svědčícím pro věrohodnost poškozené : byla

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraší.

hodnocena kladně jako tichá, submisivní, důvěřivá, nestřídala partnery; do doby pohlavního styku se u poškozené nevyskytovaly žádné výraznější obtíže psychologického rázu; do doby pohlavního styku neexistovalo mezi poškozenou a obžalovaným žádné pouto, znali se povšechně, nedvořili se, neprojevovali si náklonnost; poškozená se po činu svěřila hned několika osobám; je na záznamu pasivní a především chybí ziskovost obvinění a výpovědi nezískala nic než útrapy. Okresní soud pak bez povšimnutí ponechal důkazy svědčící o verzi poškozené: obžalovaný vykazuje sklony k páchání násilného jednání ve vztahu k ženám, dopustil se dalšího znásilnění a pohlavního zneužití; před návštěvou poškozené se svěřil kamarádovi, že si to jde užít a na rozdíl od poškozené vykazoval sklony k provozování náhodného pohlavního styku. Má za to, že na důkazy hodnocené v odůvodnění napadeného rozsudku lze nahlížet i jinou optikou, která podle ní zapadá do provedeného dokazování a představuje vlastní hodnocení. Podle ní pak poškozená pozvala k sobě domů několik kamarádů v rámci distanční výuky, kdy až na obžalovaného se všichni omluvili. Žádné intimní setkání nebylo plánováno. Obžalovaný tam šel s tím, že si to jde užít. Během setkání došlo k pohlavnímu styku, který měl trvat několik desítek minut a podle poškozené musel překonávat její odpor. Nahrávka zachycuje pouhý osmivteřinový útržek pokročilé fáze styku, o níž poškozená hovoří jako o odevzdané. Není pravdou, že poškozená je na záznamu aktivní. Po neplánovaném a šokujícím zážitku se poškozená se situací pokusila vypořádat sama a to způsobem, na který byla zvyklá a nechala plynout další události tak, jak byly plánovány včetně setkání následujícího dne a pokusu o navázání dalšího vztahu s mužem, kdy má za to, že poškozené nelze vytýkat, že si s odstupem jednoho roku nevzpomněla na muže, se kterým měla ani ne měsíční známost. Podle odvolatelky existují různé způsoby, jak se s traumatem vypořádat, přičemž z výpovědi poškozené a jejích kamarádek vyplývá, že poškozená v sobě událost popřela, snažila se ignorovat známky traumatu a prožítý stres na ni dolehl s časovým odstupem. V závěru svého odvolání pak státní zástupkyně navrhla, aby odvolací soud podle § 258 odst.1 písm. b) trestního řádu zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu projednání a rozhodnutí.

4. Krajský soud na základě včas a řádně podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost zprošťujícího výroku napadeného rozsudku, proti němuž odvolání směřuje, přezkoumal i správnost postupu řízení, které tomuto výroku předcházelo a dospěl k těmto závěrům:
5. Ve vztahu k řízení před soudem prvního stupně odvolací soud nezjistil žádné procesní vady či pochybení, na které by bylo třeba reagovat postupem podle § 258 odst.1 písm. a) trestního řádu, neboť okresní soud dodržoval všechna zákonná ustanovení, jimiž se má zabezpečit právo obžalovaných na řádnou obhajobu a objasnění věci.
6. Stejně tak nemá krajský soud výhrady ani k rozsahu provedeného dokazování. Předně je nutno uvést, že krajský soud se celou věcí zabývá již podruhé. Rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 10.1.2023, č.j. 4T 152/2022-547 byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným jednáním pod body 1-6, které bylo pod bodem 2. kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku, jednání pod body 1., 3., 5. jako zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, jednání pod bodem 1. jako přečin šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, jednání pod body 1., 6. jako přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku, zčásti spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku, jednání pod body 1., 3. jako přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, jednání

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andrašová.

pod body 4., 5. jako přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku a jednání pod bodem 5. jako přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 trestního zákoníku, za což mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání tří let, který byl za současného vyslovení dohledu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání pěti let.. Tímto rozsudkem byl obžalovaný zároveň podle § 226 písm. a) trestního řádu zproštěn obžaloby z předmětného jednání. Proti tomuto výroku si státní zástupkyně podala odvolání a krajský soud pak dospěl k závěru, že okresní soud neprovedl dokazování v potřebném rozsahu a nezabýval se všemi uplatněnými námitkami. Usnesením zdejšího soudu ze dne 10.1.2023 č.j. 31 To 64/2023-584 tak byl podle § 258 odst. 1 písm. b, písm. c) trestního řádu napadený rozsudek m.j. ve zprošťujícím výroku zrušen a podle § 259 odst. 1 trestního řádu byla věc vrácena soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. Okresnímu soudu pak bylo soudem krajským uloženo, aby dokazování doplnil zejména o výsledky

a případně výpovědi poškozené. V intencích uvedeného pokynu okresní soud postupoval, dokazování požadovaným směrem doplnil, kdy na opětovné výpovědi poškozené netrvala ani jedna ze stran. Takto doplněné dokazování ve spojení s dokazováním již dříve realizovaným si okresní soud vytvořil potřebný podklad pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst.5 trestního řádu

7. Okresní soud následně provedené důkazy také vyhodnotil způsobem odpovídajícím ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu. Provedené důkazy přitom soud prvního stupně vyhodnotil jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech a na základě těchto úvah dospěl k odpovídajícím skutkovým zjištěním, která podrobně rozvedl v příslušných pasážích odůvodnění rozsudku a na která může krajský soud odkázat a pouze shrnout a doplnit následující:
8. Doplněné dokazování ve spojení s dokazováním již dříve provedeným pak vedlo soud prvního stupně k vynesení zprošťujícího rozhodnutí, neboť jak je patrné z provedených důkazů, závěry obžaloby o tom, že ke skutku došlo, byly zpochybněny. Obžalovaný od počátku (a to pouze v případě tohoto jednání, když ostatní skutečnosti uvedené v obžalobě prohlásil za nesporné) popírá, že by k pohlavnímu styku s poškozenou došlo násilím, když uvádí, že se znali dlouho, byli kamarádi, asi třikrát nebo čtyřikrát ji navštívil (a to i po pohlavnímu styku) a dvakrát mezi nimi došlo k souloži. Uvedl, že k pohlavnímu styku došlo dobrovolně, popřel užití jakéhokoli násilí (strhnutí, zalehnutí, tlacení) i to, že by poškozená brečela, křičela, slovně vyjadřovala nesouhlas nebo ho udeřila. Šlo o dobrovolný styk, měnili polohy, po styku si povídali. Po skončení jí řekl, že si natočil jeden videosoubor (proti zrcadlu), kamarádský vztah pokračoval i dál, psali si. O tom, že mělo jít o nechtěný styk, se dozvěděl až později, a to od jiných osob. Okresní soud pak i po doplněném dokazování dospěl k závěru, že z jeho výsledků nelze s dostatečnou mírou jistoty a bez důvodných pochybností uzavřít, že se obžalovaný dopustil jednání shora popsaneho a násilím donutil k pohlavnímu styku.
9. O vině obžalovaného svědčila především výpověď poškozené . Poškozená byla vyslechnuta v přípravném řízení a to 14.1. a 7.3.2022. S ohledem na věk poškozené a charakter trestné činnosti byl důkaz touto výpovědí proveden jejím přečtením podle § 102 odst. 2 trestního řádu a s ohledem na výše uvedené a její psychický stav okresní soud ani po zrušujícím rozhodnutí k jejím výsledkům (případně znaleckém posudku z odvětví klinické psychologie) nepřistoupil a strany na něm netrvaly. I krajský soud pak ve světle nově provedených důkazů dospěl k závěru, že podstatnou část

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraší.

vzniklých pochybností týkajících se věrohodnosti poškozené by nebylo možno výsledkem poškozené případně znaleckým posudkem odstranit a má tedy za to, že opětovný výslech či znalecký posudek nebyl pro posouzení skutkového stavu nezbytný.

10. Poškozená [REDAKCE] uvedla, že se s obžalovaným seznámila v roce 2019 a nestýkali se pravidelně. Předmětný den měla jít s ním a s další kamarádkou ven, ale kamarádka měla zpoždění. Ani z její výpovědi pak tedy nevyplývá to, co uvádí v podaném odvolání státní zástupkyně, tedy že k sobě pozvala několik kamarádů, všichni se omluvili a přišel jen obžalovaný. Zároveň pak s tímto tvrzením nekoresponduje ani to, že se obžalovaný před návštěvou svěřil kamarádovi, že si to jde tzv. užít, když mělo podle státní zástupkyně jít o návštěvu několika kamarádů v rámci distanční výuky (kde tedy obžalovaný nemohl předpokládat, že by měl možnost si to tzv. užít). Ačkoli svědkyně [REDAKCE] s ohledem na časový odstup nepotvrdila tu skutečnost, že byli společně domluveni a přišla se zpožděním (ev. poškozené volala), to, že přišla k poškozené, potvrdil obžalovaný. Lze tedy sice uzavřít, že nešlo o plánovanou intimní schůzku, zároveň však nemohlo jít ani o realizaci plánu obžalovaného, jak to uvádí odvolatelka, který nemohl vědět minimálně o tom, že se svědkyně [REDAKCE] zpozdí a že nepůjdou ven. Dle odvolatelky poškozená o obžalovaného neprojevovala větší zájem, avšak nejen z výpovědi obžalovaného (šlo o kamarádství s intimnostmi), ale také z výpovědi [REDAKCE] (která uvedla, že byly v té době s poškozenou nejlepší kamarádky) vyplývá, že bližší vztah tam byl (vztah mezi obžalovaným a poškozenou trval asi týden nebo čtrnáct dní, nechodili spolu, ale párkrát je viděla). Poškozená pak popisovala, že ji obžalovaný strhnul na postel, lehl si na ni, svlékl ji, bránil jí v tom, aby se zvedla a přesto, že projevovala nesouhlas, a dokonce mu dala facku, vykonal na ní soulož. U prvního výsledku pak uvedla, že polohy neměnili (ona ležela na zádech) a do pohlavního styku se nezapojovala. U druhého výsledku byla poškozená seznámena s videozáznamem, který natočil obžalovaný. Z natočeného videozáznamu je patrné, že obžalovaný leží na zádech, v jedné ruce má mobilní telefon namířený na zrcadlo, kterým natáčí záznam, poškozená je v poloze nahoře a pohybuje se v dopředu a dozadu. Po seznámení s videonahrávkou uvedla, že ačkoli byl styk zpočátku nedobrovolný, posléze rezignovala, protože měla strach, aby jí něco neudělal a když ji přetočil (a držel ruku za zády), tak pokračovala. I po shlédnutí videozáznamu uvedla, že sex na nahrávce je napůl dobrovolný a napůl nedobrovolný. Výše uvedené skutečnosti významným způsobem oslabují věrohodnost výpovědi poškozené. Poškozená byla v první výpovědi výslovně dotazována na to, zda došlo ke změně polohy a uvedla, že k ní nedošlo. Uváděla, že po celou dobu se do styku nijak nezapojovala a ležela na zádech. Neuváděla nic o tom, že by měla z obžalovaného strach a ani ve chvíli, kdy byla vyslechnuta podruhé, nedokázala vysvětlit, čeho se bála a co jí měl udělat. Není pravděpodobné, že by na tak významnou okolnost, jako je změna polohy, na kterou byla zároveň výslovně dotazována, zapomněla. Nelze pak ani přisvědčit tvrzení poškozené, že neměla možnost z této polohy odejít. Z videozáznamu je patrné, že obžalovaný poškozenou – a to jen jednou rukou, neboť druhou natáčí – pouze přidržuje a poškozená se – minimálně pohybem vpřed a vzad – do pohlavního styku zapojuje (což okresní soud, a to nikoli v rozporu s videozáznamem, označil jako aktivní a nikoli odevzdávaný přístup). Krajský soud si je pochopitelně vědom toho, že jde pouze o krátký úsek celého jednání, nemůže však pominout tu skutečnost, že poškozená v první výpovědi tuto část jednání, která svědčí o zapojení se do pohlavního styku, zamlčela.

11. Další podstatnou okolností, která vyvolává pochybnosti o věrohodnosti výpovědi poškozené, je druhý videozáznam, který, jak už bylo nyní prokázáno, byl natočen v den následující po pohlavním styku mezi obžalovaným a poškozenou. Poškozená uvedla, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andrašová.

po pohlavním styku brečela, byla v hrozném šoku, a přesto to byla ona, kdo obžalovaného na druhý den pozval společně s dalšími na návštěvu. K dotazu, proč to udělala, uvedla, že to nechtěla řešit, byla domluvená s holkama a pozvala i jeho. K věci byly vyslechnuti všichni přítomní svědci, a zatímco [REDACTED] uvedla, že poškozená byla skleslá, dívala se do mobilu a nekomunikovala (ostatní byli veselí), [REDACTED] a [REDACTED] uvedli, že si žádné změny v jejím chování nevšimli, atmosféra byla přátelská, dělali se lívance a povídali si. Obžalovaný a poškozená se k sobě chovali přátelsky. O tom pak svědčí i natočený videozáznam, na kterém poškozená obžalovanému pravd. depiluje nohy a všichni včetně poškozené se tomu smějí. Poslední účastnice setkání [REDACTED] pak uvedla, že se v té době potkávali u poškozené častěji a obžalovaný tam byl dvakrát (poškozená uvedla, že tam obžalovaný byl s ostatními jen jednou) a když tam byl obžalovaný, byla potichu a nekomunikovala. Zároveň však tato svědkyně uvedla, že si u ní všimla dlouhodobější změny (míň otevřená, míň komunikativní), což si však uvědomila zpětně (poškozená se jí svěřila). Lze připustit, jak to uvádí odvolatelka, že každý se s traumatickou událostí vyrovnává jiným způsobem a je přitom nutné vzít v úvahu i věk poškozené, avšak skutečnost, že poškozená hned následující den pozve obžalovaného opětovně do svého bytu na lívance, chová se k němu přátelsky (komunikují spolu, smějí, jak je patrné z nahrávky), sedí vedle něj a je s ním ve fyzickém kontaktu, vyvolává pochybnosti o tom, že ke styku došlo užitím opakovaného násilí a poškozená měla z obžalovaného strach, aby jí něco neudělal.

12. Další skutečností vyvolávající důvodné pochybnosti o věrohodnosti poškozené, je pak její tvrzení, že i rok po celé události měla strach mít kluka nebo s ním mít nějaký bližší kontakt, neměla žádný vztah a musela vyhledat odbornou pomoc. Poškozená byla výslovně dotázána na osobu [REDACTED] kdy uvedla, že ho nezná, jméno jí nic neříká a s nikým takovým nechodila. V tomto směru je výpověď poškozené nejen v rozporu s výpovědí obžalovaného, ale i v rozporu s výpovědí všech slyšených svědků a to [REDACTED] (poškozená se pak s obžalovaným už nevidala, ale po něm chodila s [REDACTED] a pak ještě určitě s někým), [REDACTED] (poškozená chodila už půl roku před obžalovaným s bratrem [REDACTED] a [REDACTED] chtěl pak vidět to video obžalovaného a poškozené), [REDACTED] (poškozená před událostí chodila s [REDACTED] a po události s jeho bratrem [REDACTED] – asi tak tři, čtyři měsíce), [REDACTED] (poškozená měla vztah s [REDACTED] chodila s ním asi měsíc) i samotného [REDACTED], který uvedl, že spolu měli vztah (chatovali na [REDACTED] psali si, o jejich vztahu věděli kamarádky, bratr), chodili spolu asi měsíc a k jeho ukončení došlo proto, že se začal dozvídat, že si vypisovala s více kluky, chodila s nimi a souložila. Od obžalovaného se dozvěděl, že měli vztah, poškozená mu řekla, že se jí do sexu nechtělo, ale obžalovaný mu ukázal fotku, kde ležela na něm a užívala si to. Byla to sama poškozená, kdo mu napsal a vyvinul se z toho vztah (objímali se, souložili jednou). Ani krajský soud se pak nemohl ztotožnit se závěrem odvolatelky, že si poškozená s odstupem nejméně jednoho roku nevzpomínala na vztah trvající necelý měsíc. Poškozená, jak to sama odvolatelka opakovaně uvedla, nestřídá partnery, nežije promiskuitně a po předmětné události se u ní projevily výrazné potíže, zahájila odbornou léčbu. Za této situace je vyloučeno, aby si poškozená nevzpomněla na osobu, se kterou měla v poslední roce intimní vztah, obzvláště za situace, kdy uvádí, že odborná léčba probíhá m.j.i z důvodu, že nemůže navazovat s chlapci bližší vztah, o jejím vztahu s [REDACTED] věděly všechny její kamarádky a před celou událostí měla vztah i s bratrem [REDACTED]. Částečně zpochybněno je i její tvrzení, že měla s navazováním vztahů problém, když svědek uvedl, že to byla, kdo ho oslovil i to, že byť vztah trval necelý měsíc, došlo k souloži.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraší.

13. I krajský soud má za to, že tyto pochybnosti o věrohodnosti výpovědi poškozené převáží důkazy svědčící o vině obžalovaného. Krajský soud si je vědom toho, že obžalovaný se v minulosti dopustil opakovaně ve vztahu k ženám násilného chování a jeho chování tzv. [REDAKCE] lze v předchozím jednání vysledovat. Skutečnost, že obžalovaný chtěl navazovat krátkodobé vztahy pouze za účelem pohlavního styku, vyplývá nejen z výpovědi ostatních poškozených, ale též z výpovědi kamarádů obžalovaného (do čehož spadá i pořizování videozáznamů) pak mohlo mít na předmětné jednání nepochybně vliv. Krajský soud pak nepochybně ani to, že poškozená je hodnocena kladně a do doby pohlavního styku se u ní nevyskytovaly žádné výraznější obtíže psychologického rázu. Nelze vyloučit, že poškozené se „do sexu nechtělo“, jak to uvedla [REDAKCE] podlehl obžalovanému a později toho litovala, z čehož pak pramení to, že u ní došlo k nějakým psychickým obtížím (uvedla, že do toho, že je ve špatném psychickém stavu, spadá víc věcí, i když tohle je hlavní), avšak pochybnosti o tom, že k souloži došlo násilným jednáním obžalovaného a nešlo o dobrovolný styk, stále s ohledem na výše uvedené, přetrvávají. Okresní soud pak nepochybil, pokud skutečnosti, které vyvolávají pochybnosti o věrohodnosti výpovědi poškozené (rozpory mezi výpověďmi z přípravného řízení a zároveň s pořízenými videonahrávkami, rozpory s výpověďmi svědků) hodnotil v souladu se zásadou v pochybnostech ve prospěch obžalovaného a dospěl k závěru, že násilí ze strany obžalovaného nebylo prokázáno.
14. Krajský soud má tedy též za to, že a okresní soud nepochybil, pokud v souladu s § 226 písm. a) trestního řádu obžalovaného obžaloby zprostil, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byl obžalovaný stíhán, tedy že k souloži mezi ním a poškozenou došlo poté, co ji strhl na postel, klekl si na ni, svléknul ji, bránil jí se posadit a přesto, že ho opakovaně upozornila, že ho nechce a dala mu facku.
15. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody vůči obžalovanému připojila poškozená [REDAKCE]. S ohledem na zprošťující výrok pak okresnímu soudu nezbylo než poškozenou v souladu s ustanovením § 229 odst. 3 trestního řádu odkázat s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
16. S ohledem na skutečnost, že soud prvního stupně dospěl ke správným skutkovým i právním závěrům a postupoval správně, pokud obžalovaného podle § 226 písm. a) trestního řádu obžaloby zprostil, neshledal krajský soud odvolání státní zástupkyně důvodným, a proto jej podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat **dovolání**, a to do **dvou** měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst.1 trestního řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst.3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265 odst.1 písm. a) až l), o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Liberec dne 21.02.2024

Mgr. Gabriela Pudilová, v. r.
předsedkyně senátu

Martina
Andraši

Digitálně podepsal
Martina Andraši
Datum: 2024.03.05
09:31:19 +01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě, soud pro mládež, rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Aleny Procházkové a přísedících Bohumily Chotové a Evy Studničkové v hlavním líčení konaném dne 4. 9. 2023 v České Lípě

takto:

Obžalovaný mladistvý

[REDACTED]

je vinen, že

v blíže neurčené době od 20:00 hodin dne 28. 5. 2022 do 02:00 hodin dne 29. 5. 2022 v obci [REDACTED] okres [REDACTED] [REDACTED] v rodinném domě čp. [REDACTED] během oslavy, které se zúčastnilo celkem 6 osob, využil stavu opilosti poškozené [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] který si přivodila po předchozím požití alkoholických nápojů a ze které se jí v průběhu večera udělalo nevolno, v důsledku čehož odešla sama zvracet na toaletu v přízemí domu, uzamkl se s ní na toaletě, přistoupil k poškozené, která seděla na poklopu toalety, osahával ji na prsou přes oblečení, rozepnul jí kalhoty a sahal jí rukou pod spodní prádlo, a přestože mu poškozená ruku odstrkovala, zavedl jí do přirození prsty, které opakovaně vysouval a zasouval, poškozená se dále bránila tím, že se mu jeho ruku snažila odstrčit, následně poškozenou stáhl na podlahu, kde zůstala v polosedě, stáhl své kráťasy ke kolenům, přistoupil k poškozené, chytil jí oběma rukama za hlavu a vsunul jí své přirození do úst, kam jej opakovaně zasouval a vysouval, čímž směřoval ke svému sexuálnímu uspokojení, přičemž poškozená se snažila svou hlavu dát pryč a následně se pozvracela,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, a čin spáchal na dítěti,

čímž spáchal

provinění znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku,

a za to se mu ukládá

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, za použití § 31 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., trestní opatření odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestního opatření odnětí svobody podmíněně odkládá a podle § 33 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. se stanoví zkušební doba v trvání **14 (čtrnácti) měsíců**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se **poškozené** [REDAKCE], [REDAKCE], zastoupené zmocněncem Mgr. Václavem Stehlíkem, advokátem v České Lípě, přiznává náhrada nemajetkové újmy ve výši 50 000 Kč, přičemž podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný mladistvý popřel, že by poškozenou znásilnil, doznal, že se vzájemně osahávali, že ji sahal rukou pod spodní prádlo a zavedl prsty do přirození a vsunul ji své přirození do úst, vše ale bylo se souhlasem poškozené. Poškozenou zná jako spolužačku, chodil s ní do třídy [REDAKCE] let, zpočátku se mu líbila, byli ale pouze kamarádi. Pokud jde o posuzovaný skutek, byl společně s kamarády pozván na večírek v obci [REDAKCE] tam je odvezla sestra poškozené, konkrétně vezla mladistvého, poškozenou a svědka [REDAKCE] Již cestou z [REDAKCE] do [REDAKCE] poškozená z pet láhve pila kolu smíchanou s rumem, láhev ji dala její sestra. Když přišli do domu, kde se měl večírek konat byly v obývacím pokoji na stolečku připraveny 4 různé láhve tvrdého alkoholu. Kdo alkohol obstaral neví. [REDAKCE] [REDAKCE] u které se večírek konal, vytáhla ještě další láhev alkoholu, která byla plná cca do jedné poloviny. Začali hrát hru flaška, na koho láhev ukázala musel si dát panáka. Během hry mladistvý vypil 3 panáky, poškozená mohla vypít stejné množství. V konzumaci alkoholu pokračovali i potom. Následně zaregistroval, že poškozená je opilá a motá se. Nastala situace, že byl s [REDAKCE] [REDAKCE] na toaletě, najednou přišla poškozená, začala se před nimi svlékat s tím, že jde na záchod. Když si svlékla sukni, tak mladistvý s [REDAKCE] odešli. Po chvíli za ním přišla poškozená, ukázala, aby šel za ní, společně šli na toaletu, ona si sedla na záchod, začali se vzájemně líbat, držel ji kolem pasu, potom zastrčil svoji ruku pod kalhotky poškozené na nahé tělo, svlékl si kraťasy, poškozená mu dala ruku na přirození přes spodní prádlo, přirození mu hladila a začal být vzrušený, stáhl si trenky, poškozená mu začala provádět masturbaci, bylo to krátké, max 10 vteřin, k vyvrcholení nedošlo. Potom poškozená sama otevřela pusu a on ji vsunul přirození do pusy, byla u toho aktivní, přirození mu olizovala jazykem, nijak se nebránila, on ji během toho nedržel. To orální uspokojování mohlo trvat půl minut. K vyvrcholení u mladistvého nedošlo. Pak si uvědomil, že je poškozená bledá, tak toho nechal, oblékl se, posadil ji na zem, otevřel ji záchod, kdyby chtěla zvracet, šel za [REDAKCE] [REDAKCE] a

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

řekl mu, že poškozená tam leží a nevypadá nejlíp. Ihned potom se vrátil zpátky na toaletu, za ním přišel [REDAKCE] který si dveře otevřel sám, podíval se na poškozenou a řekl, že je hodně dobrá. Takto se tam pak 2-3x ještě někdo přišel podívat, to už dveře otevíral mladistvý, vždy vystrčil jenom hlavu, protože poškozená ležela na zemi a dveře nešlo moc otevírat. Pak nastala situace, že se poškozená na toaletě zevnitř zamkla, ostatním se následně podařilo toaletu odemknout. [REDAKCE] se snažila poškozenou probrat, dala ji pár facek, poškozená se pozvracela na zem i do záchodu. [REDAKCE] pak poškozená řekla o heslo do jejího mobilního telefonu, aby mohla zavolat sestru poškozené ať si pro ni přijede. Ta přijela asi za 20 minut i se svým přítelem, poškozenou z domu společně do auta odnesli. Následně se s poškozenou o tom, co se stalo, nebavil, nevypadala, že by si to pamatovala. Ve škole mu [REDAKCE] [REDAKCE] řekl, že s poškozenou něco měl, a že ji přitom držel za hlavu, odpověděl mu, že tak to nebylo. [REDAKCE] mu nejdříve řekl, že mu věří, pak už se s ním nebavil. Potvrdil, že [REDAKCE] [REDAKCE] dne 1. 6. 2022 napsal zprávu ve znění „Promiň, že jsem ti neřekl narovinu, a že jsem byl na piču kamarád, vše, co se na mě chystá si zasloužím a je to dobře.“, a vysvětlil, že to psal poté, co se dozvěděl, co o něm poškozená říká. Věděl, že mu nikdo neuvěří, a že je v háji.

2. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že s mladistvým se zná od mala, chodili spolu už do [REDAKCE] bydleli kousek od sebe. Mladistvý se ji nikdy nelíbil. Domluvili se předem, že je pojedou k někomu přespat, o párty se nejednalo, přemluvila ji [REDAKCE] [REDAKCE] mělo to být u [REDAKCE] v [REDAKCE]. Odvezla ji tam sestra, ještě předtím zavolala mladistvému a [REDAKCE] [REDAKCE] jestli se nechťejí svézt. Cestou pila kolu s rumem, napila se asi 2x, mladistvý pil také, [REDAKCE] ne. Když přišli do domu [REDAKCE] [REDAKCE] byly tam 3 nebo 4 láhve alkoholu, o jaký alkohol se konkrétně jednalo, neví. Pila asi ze dvou lahví, kolik panáků mohla vypít, neví, hráli flašku. Kolik během hry vypila panáků neví. Krátce potom, co se napila ji bylo „blbě“, viděla rozmazaně, motala se ji hlava, zadržávala, šla na záchod, již předtím za ní mladistvý „furt nějak chodil“. Když byla na tom záchodě objevil se tam i mladistvý, ona seděla, on na ní šahal přes oblečení na prsa a zadek, pak ji rozvázal a rozepnul kalhoty, ona pořád seděla, sahal ji pod kalhoty, které měla velké v pase, proto si je zavazuje tkaničkou, a pod kalhotky na holé tělo a strkal ji prsty do přirození. Prsty ji tam strčil vícekrát, ona mu vždy dala ruku pryč a on ji tam zas vrátil a dělal to samé. Pak někdo zaklepal na dveře záchodu, jestli je v pohodě, mladistvý rychle vyndal ruku a zapnul poškozené kalhoty, tkaničku ji nechal rozvázanou. Ví, že někdy v této době mladistvý vykouknul ze záchodu a někomu říkal, že to poškozená zvládá, poškozená při tom měla takový divný pocit, jako když nemůže nic dělat. Pak mladistvý zase zavřel dveře od záchodu, myslí si, že i zamknul, stáhnul si kalhoty a spodní prádlo, chytil poškozenou za hlavu, hlavu ji držel a strčil ji do pusy jeho „péro“. V tu dobu byla poškozená asi na zemi, jakoby seděla. Mladistvý ji hlavu držel oběma rukama, upřesnila, že nejprve jí vložil přirození do úst a potom ji chytil hlavu a to „péro“ ji strkal do pusy opakovaně, snažila se dát hlavu pryč. K vyvrcholení u něj nedošlo. Poškozená ví, že mu chtěla něco říct, ale nešlo to, spíše jenom drmolila, snažila se mu dát ruce pryč ze své hlavy, on ji hlavu držel takovým způsobem, že to nešlo. Myslí si, že mladistvý mohl poznat, že jeho chování odmítá. Ví, že se ji z toho udělalo „blbě“ od žaludku, mladistvý ji nechal a ona zvracela. Ví, že zůstala na záchodě sama, zavřela poklop od záchodu, lehla si na něj a o poličku na stěně si opřela hlavu a zamkla se, [REDAKCE] na ní řvala, že ji zmlátí, jestli neodemkne. Když ji odemkli, [REDAKCE] ji dala facku, aby se probírala, potom po ní chtěla heslo na telefon, aby mohla zavolat sestře poškozené, poškozená všechno „poblila“, pak přijela sestra a odjeli. Když ji mladistvý osahával a prováděl další intimnosti, ona mu to neopětovala. Když se doma probudila, světila se se vším své nejlepší kamarádce [REDAKCE] [REDAKCE]. S mladistvým o tom, k čemu mezi nimi došlo, nemluvila. Po celou dobu, co ji mladistvý obtěžoval byla oblečená, ostatní přítomné, když nahlíželi na záchod, nepožádala o pomoc proto, že nemohla mluvit, bylo ji blbě, bylo to takové divné, neví, co to bylo. Předtím, než začala požívat alkohol, nejedla, pak se nemohla hýbat, bylo pro ni těžké pohnout a něco říci. V koupelně se zamkla proto, aby tam už za ní mladistvý nechodil.
3. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že mladistvého i poškozenou zná ze školy i ze školky asi [REDAKCE] let. Myslí si, že poškozená se mladistvému líbila, mladistvý poškozené určitě ne. Pokud jde o projednávanou událost, tak pozvala mladistvého, poškozenou a [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] do [REDAKCE] ke [REDAKCE] [REDAKCE]. Žádný alkohol u [REDAKCE] připraven nebyl, možná že se něco

přivezlo. Mladistvý nepil asi nic, vypadal normálně, poškozenou nevnímala, většinu času trávila s [REDAKCE] v jejím pokoji, ostatní byli v obývacím pokoji kousek, od kterého je ten záchod. Potvrdila, že chvíli společně hráli flašku, když poškozenou viděla na posledy předtím, než odešla s [REDAKCE] do jejího pokoje, byla poškozená v pořádku. Když se vrátila z pokoje [REDAKCE] do obývacího pokoje, dozvěděla se od ostatních, že mladistvý s poškozenou jsou na záchodě. Šla za nimi, buď bylo zamčeno, nebo ji mladistvý dveře přibouchl, nějakou dobu u těch dveří čekala. Mladistvý po chvíli dveře otevřel, byl za nimi schovaný, vidět mu byla jenom hlava a ruce, poškozenou viděla jak zkroucená sedo-ležela na záchodě a měla hlavu opřenou o poličku u záchodu. Když mladistvý vykoukl, tak svědkyni řekl, že se poškozená začala svlékat a on ji musel oblékat. Svědkyně viděla, že poškozená má rozepnutý knoflík u kalhot, přesto měla zavázanou tkaničku, s kterou si kalhoty stahovala. Poškozená byla celá zelená, nemluvila, nevnímala. Mladistvý na krátkou chvíli vyšel ze záchodu a poškozená se tam zamkla. Ostatním se po chvíli podařilo na záchod dostat, [REDAKCE] poškozenou profackovala, poškozená se pozvracela. Mladistvý se nabídl, že to uklidí, poškozená zvracela opakovaně. Pak [REDAKCE] z telefonu poškozené zavolala sestře poškozené, aby si pro ni přijela, poškozená předtím řekla svůj kód. Když pro ni sestra přijela, poškozená nemohla sama odejít, musel ji podpírat přítel její sestry. Následující týden v úterý nebo ve středu se ji poškozená začala divně ptát, jak dlouho byli s mladistvým na tom záchodě, a co tam dělali, po vyučovací hodině šla svědkyně za poškozenou, objala ji, poškozená se rozplakala a řekla, že když byla s mladistvým na záchodě, ten ji začal osahávat, pak ji rozepínal kalhoty, pak ji držel hlavu, a když se ji svědkyně ptala, proč se nebránila, poškozená svědkyni chytla oběma rukama za hlavu, tlačila ji hlavu dolů a řekl ji „můžeš mi říci, jak jsem se měla bránit, když mě držel takhle za hlavu“. Po další vyučovací hodině se zeptala svědkyně mladistvého, zda ví, co poškozená říká, mladistvý ji na to řekl, že nic z toho není pravda, věřila mu a říkala si, že si to poškozená vymyslela, nebo že si to nepamatuje, pak byl za poškozenou [REDAKCE] a ta mu řekla to samé. Nějaký den potom mladistvému volala a křičela na něj v tom smyslu, že to, co udělal bude mít následky, pak telefon típla a pak jí přišla zpráva ve smyslu „promiň, že jsem byl na piču kamarád, a vše, co se chystá si zasloužím“. Následně svědkyně zopakovala, že když ji poškozená vyprávěla o tom „kouření“, že to určitě nebylo dobrovolné. Svědkyně doplnila, že druhý den potom večírku psala poškozené, jestli je v pohodě, že byla úplně zelená, poškozená ji napsala, že je v pohodě, ale že si nic nepamatuje, to bylo 29. 5. 2022, pak se najednou začala vyptávat, jak se mladistvý choval, jak tam byli dlouho, co se stalo, svědkyni to přišlo divné, protože si poškozená si nejdříve nic nepamatovala, poškozená jí na to řekla, že si to nejspíše nejdříve nechtěla pamatovat, ale jak se vzbudila, tak si to vybavila.

4. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděl, že s mladistvým a poškozenou se zná od [REDAKCE] třídy [REDAKCE] školy. Mladistvý byl v pohodě kámoš až na to, co potom udělal, poškozená je dobrá kamarádka. Do [REDAKCE] je vezla sestra poškozené, cestou alkohol nepili. Po příjezdu ke [REDAKCE] [REDAKCE] měla nalitou skleničku vína, jiného alkoholu si nevšiml. Poškozená mohla vypít asi 2 skleničky vína, pak viděl, že pije nějaké panáky asi 3, mladistvý vypil panáků 5 nebo 6. Poškozené se pak udělal „blbě“ protože pila na lačno, byla na záchodě a mladistvý tam byl s ní. Když tam byli asi 15 minut, šel se mladistvého zeptat, co se děje, mladistvý mu řekl, že je vše v pořádku, svědek chtěl poškozenou odnést do obýváku na postel, mladistvý řekl, že ne. Dveře na záchod byly zamčené, otevřel je mladistvý. Poškozenou viděl sedět na záchodě, měla opřenou hlavu o nějakou skříňku, ptal se ji, jestli jí je hodně špatně, vypadala rozespale, řekla mu, že moc ne a doplnil, že v průběhu večer se mladistvý kolem poškozené často motal, „byl furt u ní“, popřel, že by se poškozená svlékala před ním a před mladistvým. Ví, že pak se poškozená na záchodě zamkla, podařilo se jim dveře zvenčí odemknout, poškozená seděla u záchodu a zvracela, asi za 20 minut si ji vyzvedla sestra, s odchodem poškozené pomáhal přítel sestry. Tři dny potom se poškozená svědka ptala, jak dlouho byla s mladistvým na záchodě, jestli byli zamknutí a řekla mu, že se ji mladistvý snažil znásilnit, ale že to neví jistě. Zeptal se na to mladistvého, ten nejprve zapíral, a pak se přiznal k tomu, že ji strkal přirození do pusy, svojí rukou šahal na její přirození. Když to svědek řekl poškozené, ta byla naštvaná a pamatovala si to všechno.
5. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že poškozená k ní do domu v [REDAKCE] přišla s lahví, byla ta kola s něčím, asi s rumem, neví, jestli byl v domě jiný alkohol. Večírek se odehrával v obývacím

pokoji, ale většinu času tam svědkyně nebyla, zdržovala se s [REDAKCE] [REDAKCE] v jiných prostorách. Nastala situace, že byla v obývacím pokoji, mladistvý a poškozená tam nebyli, ptala se ostatních, kde jsou, oni, že na záchodě, tak tam šla, poškozená byla vyplá, nevnímala, a pak zvracela, mladistvý to po ní uklízel. Zda byly dveře zamčené nebo zablokované tělem poškozené už neví. Neví, jak dlouho byla poškozená s mladistvým společně na záchodě. Poškozená pozvracela celý záchod, svědkyně volala její sestře ať si pro ni přijede, později se svědkyně od [REDAKCE] [REDAKCE] dozvěděla, že mladistvý měl poškozenou na záchodě údajně znásilnit, s poškozenou o tom nemluvila.

6. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že s mladistvým i s poškozenou se zná od [REDAKCE] třídy, znají se dobře. V současné době je [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE] poškozená je její spolužačkou. Večírku v [REDAKCE] se zúčastnila, dostavila se až někdy o půlnoci, poškozená byla už trošku mimo, pak řekla, že jí je špatně a šla na záchod, a když tam nějakou dobu byla, tak mladistvý řekl, že ji jde zkontrolovat. Když tam oba byli delší dobu, šla svědkyně za nimi, ťukala, bylo zamčeno a chvíli trvalo, než mladistvý odemknul, poškozená ležela na záchodě a nevnímala, mladistvý byl jakoby schovaný za dveřmi. Svědkyně navrhla, že poškozenou přenesou do obývacího pokoje, ale mladistvý ji řekl, že už se o poškozenou postará, že to má svědkyně nechat být, tak svědkyně odešla. Pak nastala situace, že byla poškozená na záchodě zamčená zevnitř, ostatní se ji snažili dostat ven, a pak pro poškozenou přijela její sestra. Po několika dnech svědkyni volala [REDAKCE] [REDAKCE] a řekla svědkyni, že když byli poškozená s mladistvým na tom záchodě, tak ji mladistvý šahal kam neměl.
7. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že se večírku v [REDAKCE] neúčastnila, poškozená ji druhý den volala, začala tak, že ji nechce říci, co se stalo, že jí je to blbý říkat a pak nakonec řekla, že byli s mladistvým na záchodě, mladistvý ji tam začal obtěžovat, nejdříve se líbali, potom ji sahal na prsa, mezi nohy, přitom ona mu dávala ruce pryč, protože to nechtěla, na prsa ji sahal pod oblečením, mezi nohy, když měla rozepnuté kalhoty, asi jí prstil a možná ji do pusy dával penis a její ruku dával na jeho penis. Doplnila, že poškozená ji později řekla, že ji je hrozně nepříjemné na to vzpomínat, s mladistvým o té situaci nemluvila, poškozená ji nikdy neříkala, že by se jí mladistvý líbil.
8. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] mladistvého i poškozené uvedla, že to bylo v pátek, přesné datum neví, [REDAKCE] sexuální výchovu, jednalo se o šestou vyučovací hodinu, s třídou šla na výuku ven před budovu školy, tam na schodech seděla poškozená, pozorovala je, co dělají, téma hodiny bylo, co si kdo může k druhému dovolit, poškozená se po nějaké době také zapojila, pak se přesunuli do třídy, svědkyně pouštěla animované video na téma sexuální výchova, podstatou videa bylo, jak se máme chovat k jiným, abychom jim nebyli nepříjemní a jak se druzí mají chovat k nám, aby nebyli nepříjemní nám, ať už jde o pohledy nebo nepovolené doteky, a když výuka skončila poškozená ke svědkyni přišla, řekla, že chce něco říci k probíranému tématu, že byla u někoho doma, že to byl spolužák, jméno neřekla, že se k ní choval nevhodně, že byla opilá, a protože vnímala, že je hodnocena jako [REDAKCE] cítila to zpočátku tak, že si za to může sama. Svědkyně se o tom, co jí poškozená řekla poradila s kolegou [REDAKCE] [REDAKCE] dozvěděla se, že má ohlašovací povinnost a následně vše začala řešit policie a OSPOD. Doplnila, že poškozená jí také řekla, že se bojí svěřit své matce, že má takových problémů, že se bojí, že by šla do past'áku, a že si myslí, že si poškozená s ohledem na to, jak se chovala, když se svědkyni svěřovala, toto nemyslela.
9. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] uvedl, že dne 3. 6. 2022 kolem 13:45 hodin se dozvěděl od [REDAKCE] [REDAKCE] že se ji začka [REDAKCE] [REDAKCE] z [REDAKCE] svěřila, že byla nedobrovolně zneužita na nějaké párty, která se měla konat na chalupě, že byla pod vlivem alkoholu a nějaký spolužák se s ní zamknul na pokoji a potom ji zneužil. Kde konkrétně k tomu mělo dojít neví, o jakého kluka se jednalo neví, [REDAKCE] paní [REDAKCE] sdělila, že ten pohlavní styk byl nedobrovolný.
10. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] matka poškozené, uvedla, že se ji poškozená s ničím nesvěřila, věděla, že na večírek v [REDAKCE] jede, vezla ji tam její starší sestra. O tom, co se stalo, se dozvěděla až od policie. Dcery se po této informaci ptala, ta o tom nechtěla mluvit. Vnímala, že její chování se

11. Svědkyně [redacted] [redacted] sestra poškozené, uvedl, že když vezla poškozenou do [redacted] poškozená měla nějakou flašku, snad kolu, ale neví, co v ní bylo, poškozená na ni nepůsobila dojmem, že by byla pod vlivem alkoholu, pak jí volala nějaká holčina, ať si přijede pro sestru do [redacted] že je opilá a celá pozvracená, volala přítelovi, aby jel s ní, sestra tam ležela na záchodě, byla pozvracená, vnímala, ale byla opilá, nebyla schopna sama postavit a dojít k autu, v autě si lehla a spala, ani později se svědkyni nesvěřila. Svědkyně následně zaregistrovala zvláštní a divné chování poškozené, co se stalo, se dozvěděla od policie. Doplnila, že poškozenou znásilnili ve [redacted] letech a že nějaká paní jim řekla, že poškozená bude mít problémy v dospělosti.
12. Z lékařské zprávy bylo zjištěno, že poškozená dne 8. 6. 2022 byla vyšetřena na gynekologické ambulanci v NSP [redacted] [redacted] uvedla že dne 28. 5. ji osahával kamarád, strkal ji prsty do pochvy, ke styku nedošlo, nekrvácela, vyšetřením bylo zjištěno-hymen zcela volně prostupný pro prst bez akutního poranění. Ze zprávy z Centra intervenčních a psychosociálních služeb [redacted] kraje ze dne 12. 7. 2022 bylo zjištěno, že dne 20. 6. 2022 se dostavila poškozená v doprovodu své matky k psychologické konzultaci poté, když se poškozená svěřila své matce, že má [redacted] myšlenky. Poškozená byla zamlklá, stydlivá, vykazovala znaky nervozity, před matkou nechtěla hovořit téměř vůbec, proto ji byl poskytnut prostor pro individuální konzultaci. V průběhu konzultace sdělila, že byla zneužita kamarádem, jméno neuvedla, že dne 28. 5. 2022 přespala u kamarádky, jména neuvedla, pila víno, když se ji u dělalo nevolno, doprovodil ji ten kamarád na WC, kde ji údajně nutil k orálnímu sexu a začal „tam dolu strkat prsty“. [redacted] myšlenky měla již cca před rokem, kdy snědla nějaké léky, blíže nerozvedla. Ze zprávy Městského úřad [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] bylo zjištěno, že poškozená ve školním roce 2021/2022 ukončila povinnou školní docházku a od září 2022 nastoupila na [redacted] [redacted] do [redacted] [redacted] a že ji vyhovuje, že s mladistvým již nebude muset být ve třídě, bylo ji nepříjemné, že událost řešila celá třída, naznačila i nevhodný postoj [redacted] [redacted]. Dále bylo zjištěno, že byl s poškozenou proveden výchovný pohovor, byla ji nabídnuta odborná pomoc psychologa a že ve své rodině se cítí dobře, byť připouští nárazové neshody s matkou, ale je si vědoma i vlastního někdy problémového chování. Z doplňující zprávy téhož subjektu bylo zjištěno, že od události, která se v trestním řízení řeší, se zhoršil zdravotní stav poškozené, zejména psychika, často ji bolí hlava, má velmi špatný spánkový režim, někdy celé noci nespí, někdy usne hned po příchodu ze školy a spí až do rána, k tomu matka doplnila, že poškozená dokáže i 3 dny nejíst, a že tyto signály registruje od doby, kdy došlo k události, která je předmětem trestního řízení. Dále bylo zjištěno, že během pohovoru s pracovníci OSPOD byla poškozená plačtivá, málomluvná, neměla žádné dotazy, rozhovor pro ni byl nepříjemný, pouze vyjádřila své přání, aby už měla vše za sebou a nikdo se ji už na to neptal, k mladistvému uvedla, že se s ním potkává ráno v autobuse cestou do [redacted] [redacted] někdy se náhodně potkají i v [redacted] na ulici, osobnímu kontaktu se vyhýbá, nemluví spolu, nekomunikují ani na sociálních sítích. Ze zprávy [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] bylo zjištěno, že poškozená je hodnocena jako chytrá a bystrá žákyně, která měla v nižších ročnících velmi dobré prospěchy, ale poslední 2 roky šla se svými studijními výkony výrazně dolů, je vůdčí osobnost a v kolektivu se silně prosazuje, nectí autority a vůči učitelům vystupuje razantně, takže její chování lze označit za drzé, opakovaně byla také přistižena při lži. Ze zprávy [redacted] [redacted] [redacted] bylo zjištěno, že poškozená je klidné povahy, během hodin nevyrušuje, dává pozor, celkový průměr na konci školního roku 2022/2023 měla [redacted] je součástí třídního kolektivu, ve vztazích se spolužáky nemá problémy, vztah k učitelům je normální, chová se k nim s respektem.

13. Po provedeném dokazování soud pro mládež uzavřel, že bylo spolehlivě zjištěno, že se stal skutek popsany ve výrokové části tohoto rozsudku, že jej spáchal mladistvý a tím naplnil skutkovou podstatu provinění znásilnění podle § 185 odstavec 1 alinea první, odstavec 2 písmeno a), b) trestního zákoníku, když jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a čin spáchal na dítěti. Za soulož je třeba pokládat spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Při souložích fakticky dochází k tomu, že mužský pohlavní úd vnikne do pohlavního orgánu (vagíny, pochvy) ženy. Na základě tohoto vymezení se za jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží považuje zejména orální pohlavní styk. Za jistých okolností, při hlubokém vnikání prstů do pochvy ženy, lze i při této praktice dovodit srovnatelnost provedení i účinku, jako je tomu u soulož, což nevylučuje i tento mechanismus provedení pohlavního styku považovat za srovnatelný se souloží. Dítětem se rozumí osoba mladší 18 let, pokud trestní zákoník nestaví jinak.
14. Mladistvý, jak bylo konstatováno, spáchání skutku nepopírá, trvá však na tom, že vše se dělo se souhlasem poškozené, poškozená jednala o své vůli, k ničemu nucena nebyla. Obhajoba mladistvého byla vyvrácena výpovědi poškozené. Poškozená jednoznačně uvedla, že s počínáním mladistvého nesouhlasila, s ohledem na stav opilosti mu to nebyla schopna přímo říci, avšak když ji osahával, odstrkávala mu ruce, když ji osahával pod spodními kalhotkami na přirození a strkal prsty do přirození, ruce mu musela odstrčit opakovaně, protože mladistvý ve svém počínání i přes takto projevený nesouhlas poškozené, pokračoval. Pokud jde o orální uspokojení mladistvého, mladistvý vsunul penis do úst poškozené, poté ji oběma rukama pevně držel hlavu tak, že se nemohla vyprostit, násilím ji hlavu do určité míry sklonil a penis ji opakovaně zasouval a vysouval do úst a z úst. Vyvstala pochybnost na straně obhajoby, zda byla poškozená posuzovaný skutkový děj schopna vnímat a zapamatovat si jej. Poškozená sama trvá na tom, že si skutkový děj pamatuje. Soud v této souvislosti poukazuje na výpověď svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] která uvedla, že ji poškozená sama řekla, že si skutkový děj nejspíše nejdříve nechtěla zapamatovat, ale jak se vyspala, tak si vše vybavila. Této svědkyni se poškozená svěřila s tím, že mladistvý vůči ní použil násilí, o orálním sexu říkala, že ji přitom držel hlavu, že dobrovolné to nebylo, a při tom, když svědkyni vyprávěla, co se jí stalo, chytla svědkyni za hlavu a řekla ji, zda ona může říci, jak se měla poškozená bránit, když ji mladistvý takto držel. Poté, když svědkyně telefonicky kontaktovala v souvislosti s tím skutkem mladistvého, ji mladistvý poslal sms „promiň, že jsem ti neřekl narovinu a že jsem byl na piču kamarád, vše, co se na mě chystá si zasloužím a je to dobře“ (viz. 98 spisu). Stejně tak jako svědkyni [REDAKCE] bezprostředně po skutku poškozená své kamarádce [REDAKCE] [REDAKCE] řekla, jak se k ní mladistvý choval, kdy ji osahával, že mu dávala stále ruce pryč, a že je zase dával zpátky, že mu to bylo asi jedno, přitom osahávání poškozenou i prstil. Pokud jde o orální sex, tak svědkyně obecně uvedla, že do pusy penis možná.... Ze zprávy Centra intervenčních a psychosociálních služeb [REDAKCE] kraje bylo zjištěno, že v průběhu rozhovoru s psychologkou poškozená uvedla, že byla zneužita kamarádem, který, když se ji udělalo nevolno, ji doprovodil na WC a tam ji nutil k orálnímu sexu a začal tam dolů strkat prsty. Vše vyšlo najevo tak, že po hodině sexuální výchovy, kterou vedla [REDAKCE] svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] poškozená za svědkyni přišla, řekla jí, že byla u někoho doma, že to byl spolužák, že se k ní choval nevhodně, svědkyně poškozené věřila. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] lze dovodit, že sama poškozená neměla odvalu věc řešit, že zareagovala na obsah hodiny sexuální výchovy, kterou svědkyně vedla a jejímž tématem bylo, jak se chovat k druhým, abychom jim nebyli nepříjemní, a jak se druzí mají chovat k nám, ať už jde o pohledy nebo dotečky. I poté, kdy se svědkyni poškozená svěřila, lavírovala, zda má vypovídat na policii či nikoliv. Bylo zjištěno, že zatím co, poškozená se mladistvému líbila, ona o mladistvého zájem nejevila. V průběhu večírku v [REDAKCE] mladistvý o poškozenou zájem jevil, pohyboval se stále v její blízkosti viz. např. výpověď svědka [REDAKCE] [REDAKCE] Byl to mladistvý, kdo zamkl záchod v době, kdy se na něm nacházel s poškozenou, přitom odmítal, aby poškozená byla přemístěna ze záchodu do obývacího pokoje, kde se zdržovali ostatní účastníci večírku, viz. výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] Nebylo zjištěno, že by poškozená měla jakýkoliv důvod mladistvému ublížit např. tím, že ho křivě obvinění, naopak poškozené samotné je situace velice nepříjemná, v té souvislosti soud poukazuje např. na zprávu MÚ, OSPOD, [REDAKCE] [REDAKCE] Poškozená uvedla, že nebyla schopna dát svůj nesouhlas najevo slovně, nicméně opakované odstrkávání rukou

mladistvého ze strany poškozené v situaci, kdy mladistvý poškozenou osahává, je dostatečným projevem nesouhlasu. Pokud pak jde o orální sex, tam mladistvý uchopil oběma rukama poškozenou za hlavu tak pevně, že neměla šanci se vyprostit a toho si musel být mladistvý velmi dobře vědom. Pokud jde o schopnost poškozené vnímat skutkový děj, pak soud nad rámec uvedeného poukazuje na část výpovědi poškozené, ve které uvádí, že zavřela poklop od záchodu, lehla si na něj a o poličku na stěně si opřela hlavu. Tento, lze říci detail, z výpovědi poškozené potvrzují svědkyně [REDAKCE] svědek [REDAKCE] a foto, které pořídila svědkyně [REDAKCE] (čl. 97). Tvzení mladistvého, že se poškozená o své vůli sama svlékala mj. i v přítomnosti svědka [REDAKCE] svědek [REDAKCE] nepotvrdil.

15. Soud pro mládež při úvaze o druhu a výměře trestního opatření vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu uvedených v §§ 37-39 trestního zákoníku (zákonost a přiměřenost trestní sankce, povaha a závažnost spáchaného trestného činu, poměry pachatele a právem chráněné zájmy poškozeného), a spolu s tím hodnotil pravidla pro ukládání trestního opatření, jak jsou tato ve vztahu k mladistvým speciálně upravena v ustanovení § 24 a § 25 zákona č. 218/2003 Sb. Pachatele zločinu znásilnění podle § 185 odstavec 2 trestního zákoníku lze potrestat trestem odnětí svobody na 2 letá až 10 let, mladistvého pachatele za použití § 31 odstavec 1 zákona č. 218/2003 Sb. trestním opatřením odnětí svobody na 1 rok až 5 let.
16. K osobně mladistvého byly zjištěny následující skutečnosti. Ze zprávy MÚ [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] bylo zjištěno, že do data projednávaného skutku mladistvý nebyl v základní evidenci OSPOD, MÚ [REDAKCE] [REDAKCE] Dne 11. 7. 2022 proběhl na OSPOD pohovor s matkou i s mladistvým, k osobním poměrům matka uvedla, že rodina obývá [REDAKCE] byt o velikosti [REDAKCE] v bytě žije matka se [REDAKCE] dětmi, a to mladistvým a [REDAKCE] dcerami ve věku [REDAKCE] let a [REDAKCE] roky, dále že otec mladistvého žije v [REDAKCE] a mladistvý od září 2022 nastupuje na [REDAKCE] do [REDAKCE] obor [REDAKCE] Podle matky v domácím prostředí mladistvý funguje velmi dobře, pomáhá s domácími pracemi, v případě potřeby hlídá [REDAKCE] [REDAKCE] o kterou se dokáže postarat. Podle matky je zdravotní stav mladistvého velmi dobrý, volný čas tráví ježděním na kole, s partou dětí, s nimiž popíjeli na chatě, kde k události došlo, se již nestýká. Následně proběhl o samotě pohovor s mladistvým, bylo mu poskytnuto sociální poradenství ve věci, trval na tom, že vše bylo dobrovolně a dívka opilá, na chatě, kde se věc stala, byl s kamarády z [REDAKCE] třídy, po incidentu se již nevidají. Mladistvý dále hovořil o rodinném soužití, sdělil, že spolu doma vycházejí dobře, má hezký vztah s rodiči i se sourozenci. Ze strany OSPOD nebylo shledáno nic závažného, co by vývoj mladistvého narušovalo, situace byla vyhodnocena jako jednorázová bez nutnosti přijetí dalších opatření. Ze zprávy [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne 30. 6. 2022, bylo zjištěno, že mladistvý je hodnocen jako inteligentní a bystrý chlapec jehož studijní výsledky by mohly být mnohem lepší, kdyby projevil více snahy a zájmu. Autority ctil, ale vůči některým učitelům se choval drze, dohadoval se nebo odmlouval. V kolektivu se choval vždy přátelsky. Spolupráce s rodiči probíhala vždy bez problémů, o mladistvého se zajímali, absence omlouvali včas.
17. Ve prospěch mladistvého soud hodnotil jeho dosavadní bezúhonnost, do data projednávaného skutku se mladistvý nedopustil žádného protiprávního jednání, rovněž po datu projednávaného skutku, tedy ode dne 29. 5. 2022 mladistvý vede řádný život. Je zřejmé, že v případě mladistvého se jednalo o mimořádně vybočení z jinak řádného způsobu života. Soud zohlednil i věk mladistvého v době spáchání skutku, mladistvému bylo [REDAKCE] let. Přitěžující okolnost v případě mladistvého soud neshledal. Jako přiměřené bylo uloženo výchovné trestní opatření, konkrétně trestní opatření odnětí svobody vyměřené na samé spodní hranici zákonné trestní sazby podmíněně odložené na zkušební dobu při spodní hranici zákonné trestní sazby.
18. S požadavkem na náhradu nemajetkové újmy se k trestnímu řízení připojila prostřednictvím zmocněnce poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] žádala náhradu nemajetkové újmy, částkou 100 000 Kč. Soud pro mládež shledal podstatu požadavku jako důvodnou, přiznal však náhradu nemajetkové újmy nižší částkou, konkrétně ve výši 50 000 Kč. Poškozená objektivně měla problémy se svou psychikou po skutku, to lze dovodit z výpovědi svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] matky poškozené, svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] sestry poškozené, a ze zprávy MÚ [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]

ze dne 30. 5. 2023. Měla však problémy se svou psychikou i před datem skutku, což lze dovodit ze zprávy Centra intervenčních a psychosociálních služeb [REDAKCE] kraje, v níž se mj uvádí, že již v průběhu roku 2021 měla [REDAKCE] myšlenky, kdy snědla nějaké léky. Nelze pominout ani sdělení matky a sestry poškozené o tom, že ve svých [REDAKCE] měla být poškozená pohlavně zneužita.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání **do osmi dnů** ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit soudu **ve trojím vyhotovení**. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 4. 9. 2023

JUDr. Alena Procházková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Suralová.